ſpectaculoꝝ vitioſa redditur inq̃ʒtum
p h̃ fit hō̃ pnus ad vitia ul' laſciuie uel
crudelitatꝭ p ea q̃ ibi repn̄tant'. Unde
Criſoſ. dic ꝙ adulteras ⁊ ĩuerecūdas
ↄſtituūt mẽtes tales ĩſpectiões. B

Dānificat⁹

an poſſit accipe ſibi de reb⁹
dānificātis. hr̃ s. bellū p̊. §. 4°. ⁊ infra
depoſitum. §. vlt.

Debitū ↄiuga

le. Utrū alter ↄiugū ſtati cõtracto
mr̃imonio teneat' ad redditionẽ debi-
ti. R° ſm Tho. ĩ 4°. diſ. 32. Nõ tenetur
ſtatī. ſ3 dat' tẽpus duoꝝ mẽſiū ꝓpt' tria
p̊ ut poſſit deliberare de trāſitu ad reli
gionẽ. 2° ut p̄pen' q̃ ſunt nccīa ad nu
ptiaꝝ ſolẽnitatẽ. 3° ne vilẽ habeat ma
ritus datā quam nõ ſuſpirauit dilatā.
Con. Al. Hoſti. võo dic ꝙ magĩ putat
debẽ ſtatui tẽp⁹ arbitrio iudicꝭ ĩfra qð
trāſeat uel cõiugi adhereat. Sil'e. ĩ. vo
tū. §. 4°. ⁊ 5°. Idẽ Ber. A. s. in. c. ex pu
blico. ex̃ ð ↄuer. cõiu. Et Hoſti. ⁊ Ber.
loquūt' ð volente ĩtrare religionẽ cui
lic3 videat' ſtatui termin⁹ duoꝝ mẽſiū
ĩ dcõ. c. ex publico. dicūt tñ illud tẽp⁹
poti⁹ eẽ arbitrariū. Sup eo võo q nõ aſ-
ſerit ſe velle ĩtrare religionẽ nullū tẽ-
pus vr̃ ſtatutū. Un̄ ſm Pe. ĩ ſū. con. li°
2°. ti. 2. q. 34. talis tenet' ſi petat' ſtatī
reddẽ debitū. cū nõ hẽat exceptionẽ
legitimā ad repellendū. h̃ ibi. Puto ꝙ
legitima ſit exceptio ut tantū tẽp⁹ cõ-
cedat' q̃ʒtū ſit nccīum ad p̄pationem ⁊
ad obſeruationẽ cõſuetaꝝ ⁊ honeſtaꝝ
ſolẽnitatū ⁊ cerimoniaꝝ. ga. i. ad Cor.
14°. dr̃. Oĩa honeſte ⁊ ſm ordinẽ fiant
ĩ vob̃. Et ſm h̃ põt ĩtelligi dictū Tho.
⁊ Al. ⁊ id qð ſeq̄t'. B. Nam ⁊ ſm xv.
mortalit' peccat q añ bñdictionẽ nu-
ptialẽ vxorẽ cognoſcit in locis ubi eſt
cõſuetū bñdictionẽ adhiberi. h̃ dicit
glo. Ray. in ti. ð mr̃imonio. §. Itẽ nõ
ꝙ mr̃imoniū. ubi dic hoc eẽ veꝝ qñ fi
eret ſine diſpẽſatiõe ⁊ iuſta cā. Et idẽ
dic ſi obmittant' alie cõſuete ſolẽnita-
tes. cū Hugĩ. nõuerit. 27. q. 2. cū ĩiciat'
ꝙ ſi qs cog̊ſcat ſpõſam añq̃ʒ eā tradu-
cat pnĩa vnius anni ẽ ei ĩdicẽda. ſm q̊ſ
dā canones pnĩales q nõ hñt' ĩ corpore
canonum.

¶ An rõne ĩfirmitatꝭ ul' ĩpotẽtie excu
ſet' ↄiūx a redditõe ðbiti? R° ſm Tho.
ubi s. Uxor nõ h3 ptātem in corpe viri
niſi ſalua ſuba ſue pſone. vnde ſi vltra
exigit nõ ẽ petitio debiti ſ3 iniuſta exa-
ctio. ⁊ ꝓpter h̃ nõ tenet'. A. Con. Pe.
⁊ Al. ut ĩ ſū. con. eo. ti. 2. q. 35. B

¶ Utrū peccet q ſe facit ĩpotentẽ ad red
dendū debitū. R° ſm Tho. ĩ 4°. diſ. 32.
ſi factus eſt ĩpotens ꝓpter redditionẽ
p̄cedentẽ. mulier nõ h3 ius ulteri⁹ pe-
tendi. Si aūt fact⁹ ẽ ĩpotens ex alia cā
tūc aut illa cā fuit licita. ut ieiuniū mo
deratū ⁊ h⁹mõi. ⁊ tūc nõ peccat. aut il
licita ⁊ tūc peccat. ⁊ pctm̄ vxoris ſi in
fornicationẽ labit' aliq̊ mõ ĩputat' ſibi
Et iõ q̃ʒtū põt d3 dare opā ut vxor cõ-
tineat. Idẽ Al. A. Idẽ ĩ ſū con. eo. ti.
q. 36. B

¶ Utrū cõiugalis act⁹ ſit pctm̄. R° ſm
Ray. Si ↄiūgunt' cā ſuſcipiẽde ꝓlis ñ
h3 culpā ſed potius meritū. de quo. ĩ.
mr̃imoniū. p̊. §. 7°. i. Cor. 7. Si nupſe-
rit virgo nõ peccat. Geñ. 8°. Creſcite ⁊
multiplicamini ⁊c̃. Si vero cõiungūt'
cā reddẽdi debitū. adhuc nõ ẽ pctm̄. i.
Cor. 7°. Uxori vir debitū reddat. A. In
his g̊ duob⁹ cāib⁹ nõ ẽ pctm̄. qð veꝝ ẽ
ſi rectitudo ĩtentiõis poſtea aliq̃ten⁹
nõ mutet'. h̃ ẽ ꝙ ĩ executiõe ip̄ius act⁹
nulla voluptatꝭ delectatiõe teneat'. S3

ut dicit Greg⁹.33.q.4.vir cū ꝓpria.val
de difficile ē ut ſtās in igne neſciat ar-
dere.Pōt aūt ↄtingē ex ſinglari dono
dei ⁊ nō alit̄.Vn̄ ⁊ ibidem dic̄ Greg⁹.
Ipa licita admixcio cōiugꝫ ſine carnis
voluptate fieri nō pōt.iō a ſacri loci i-
greſſu eſt abſtinendū .B .Si vō cā re-
medij,ut qa ↄtinē nō pn̄t.ſic ē peccatū
veniale. Aug⁹.Incōtinētie malū eſt ꝙ
vir cognoſcit vxorē etiā vltra necītatē
ꝓcreādi filios.ꝫ ⁊ ibi ē nuptiaꝝ bonū
⁊ illud malū fit veniale ꝓpter bonum
nuptiale. A .Aliq dixerūt h̄ caſu nul-
lū eē pctm̄ .ut nōt glo.i.c.qcqd.32.q
2.⁊ glo.Ray.in ti .d mrimonio.§.ſed
nūqd h̄ tria.ſup vbo veniale.Sꝫ ut di
cit glo.Ray.ibidē.h̄ expſſe ē ↄ dictū
Aug.25.diſ.§.criminis. ubi int alia
pctā venialia dic̄.Quotiēs excepto fi-
lioꝝ deſiderio vxorē ſuā cognouerit.
Et ibi ſentit glo.dū dic̄ ſup vbo deſide
rio. Supple ⁊ cā reddēdi debitū quaſi
dicat.exceptis his duobꝫ caſibꝫ in vſu
mrimonij ſp peccat ſaltē venialit ⁊ ita
ē dītas.ut nōt i ſū .con.li.4°.ti.2.q.37
B .Et ē itelligendū h̄ ſm Tho.qn̄ qs
ita ꝓpter voluptatē ↄiugi miſcet ꝙ ſi
ſtat ifra limites mrimonij.videlꝫ ꝙ cū
alia hoc nō facēt.Nā tūc ē veniale.Se
cus ſi excedit fines mrimonij ita etiā
ꝙ ſi nō eēt ſua vxor facēt idē.tunc eſt
mortale.Nā adulter ē in ſuā vxorem.
amator ardētior. Nihil.n.fedius ē q̄ꝫ
vxorē amare q̄ſi adulterā.32.q.4.ori-
go. A .Idē etiā dicit glo.Ray.in dcō
§.ſed nūqd. ſup vbo fedius. Et hoc ē
idubitabile.qa ſola itentio ad mōtale
ē mortale.Math.5°.Qui viderit mulie
rē ⁊c.Ex q̊ bn̄ inueſtigāti apparebit ꝙ
facili⁹ ē religioſo int regłarit viuentes
oīmodā caſtitatē ſeruare. q̄ꝫ ↄiugibꝫ i
vſu mrimonij a mortali ſe cuſtodire.
qa religioſus abeſt ab icētiuo luxurie.
⁊ ↄ ipm h̄ꝫ multa ⁊ ↄtinua remedia.
Cōiuges vō ſūt ſecus libidinis ignē.⁊
ad eā icētiua multa habēt.⁊ ignis ac-
cenſus ſolet ardē q̄dcūqꝫ lignū appona
tur.⁊ ſic mēs cupidine accēſa nō ſolet
reſpicē q̄litatē pſone. ⁊ vtꝝ liceat uel
nō adeo ut n̄ ſit tuta mr cū filio ⁊ ſiles
ut i.c.p̊.ex̄ d coha.cle.⁊ mu.Vn̄ ⁊ Ecci
19°.dr̄.Vinū ⁊ mulieres apoſtatare faci
ūt etiā ſapiētes.Et iō valde diſcretū ⁊
timoratū oꝫ eē ↄiugē.ut cū accēſus eſt
cupidine nō trāſgrediat t'minos mri-
monij ſaltē itentiōe. B .Q ſi qs vxo-
rē ꝓpter ſanitatē corpalē cog̊ſceret. n̄
excuſat a pctō.qa q̄rit ſanitatē p id qd
ad hoc nō ordinat. ſicut q p ſacrm ba-
ptiſmi tm̄ corpalē ſanitatē q̄rēt.ut po
nit Tho.i 4°.diſ.32.i ſolutiōe cuiuſdā
argumēti. A .Idē i ſū.con.eo.ti.2.q.
37.et.38. Addit etiā Ray.i dcō.§.ſed
nūqd.ꝙ uſus mrimonij cā ſaturāde li
bidinis ē pctm̄ mortale. Et ut dic̄ ibi
glo.eius.idē notauit Aug.32.q.2.§.
his ita. Et hoc dictū Aug.refert glo.
Io.i.c.qcqd.ſup vbo adultio.ea.cā.⁊
q.Et dic̄ Aug.eſſe dr̄iam int coitū cā
incōtinētie.⁊ cā libidinis iplēde.qa i
p̊ caſu puenit hoc agēs a voluptate.⁊
poti⁹ vlt ſic peccare q̄ꝫ fornicari. In 2°
cāu puenit voluptatē.⁊ prouocat eam
manibꝫ ul' cogitatiōe.ul' vtēdo calidis
⁊ icētiuis ut plries poſſit cū vxore coi-
re.Alij tn̄ dicūt i hoc cāu eē tm̄ vēiale
ut dic̄ glo.in dcō.c.qcqd.propt illud
apli.i.Cor.7°.Propter fornicationem
vnuſqſqꝫ ſuā vxorē hēat.⁊ vnaqq̄ꝫ ſuū
viꝝ.Sꝫ pmū dictū vr̄ rōnabili⁹ qa coi-
t⁹ int ↄiuges ſolū ē i duobꝫ cāibꝫ licite
pmiſſus.videlꝫ ꝓpt filioꝝ ꝓcreationē.
⁊ debiti redditionē cū debita hōeſtate
⁊ tpis ⁊ loci,⁊ mōi.In 3° aūt ē a mōtali

excuſat⁹. videlꝫ cū ſit cā vitāde forni-
catiōis ocō. c. qcqd. Reſtat ģ ꝙ in alijs
caſibꝫ ſtet ſub ꝓhibitiōe fornicatiōis.
q̄ hꝫ culpā mortalē. cū ſit ꝯ ſextū p̄ce-
ptū decalogi. Exo. zo. Nā qn̄ regula ē
ꝓhibitiua. oē ītelligit᷑ ꝓhibitū qđ nō
ē ſpālit᷑ ꝯceſſū. ut ī cle. exiui. đ verbo.
ſig̃. Hoc etiā ſatis vr̄ probari Tob. 6°.
ubi āgel⁹ Raphael dixit ad Thobiam
filiū Tobie. Audi me. ⁊ oñdā tibi qui
ſūt qbꝫ p̄ualē pōt demoniū. In eos qui
ꝯiugiū ita ſuſcipiūt. ut deum a ſe ⁊ ſua
mēte excludāt. ⁊ ſue libidini ita vacēt
ſicut equ⁹ ⁊ mul⁹ ī qbꝫ nō ē ītellectus
hꝫ ſup eos ptātem demonium. H̄ ibi.
Eq⁹ ⁊ mul⁹ nō vtunt᷑ coitu aliq̊ mō ī-
nāli. uł alias mōſtruoſo. ſ ad ipm nul
lo fine rōnabili cū careant rōne ſ libi-
dine dilabunt᷑. Et ſic q ad hūc finē uel
ſuſcipiūt mr̄imoniū uel eo vtūt᷑ dant᷑
ī ptātem diaboli. etiā ſi nullā aliā ī ho
neſtatē uel actualit᷑ uel ītentionaliter
exerceāt. Et ita īcludit᷑ in h̄ mortale.
Nā ꝓpter veniale nemo dat᷑ ī ptātem
diaboli, maxīe uſqꝫ ad mortē ſicut dāt᷑
iſti. ut ī ocō. c. 6°. Tob. Null⁹ eſt. n. ita
iuſtus q careat veniali. Joh. p̄. Si dixe
rimus qa pctm̄ nō hēm⁹ ipi nos ſedu-
cimus. Predictū aūt vr̄ obſtare dictū
Aug̃. in glo. ſuper p̄nci. c. 7. i. ad Cor.
ubi ait. Cōiugalis ꝯcubit⁹ generandi
grā nō hꝫ culpā. Cōcupiīe v̊o ſatiande
ſ tn̄ cū ꝯiuge hꝫ culpā ꝓpt᷑ thori fidē
venialē. Sꝫ ad h̄ dicendū ꝙ ibi ſaciāde
dꝫ ītelligi. i. īplēde. qn̄ ab ea p̄uenitur
ad extraordinariā fornicationē vitandā.
qa mr̄imoniū p⁹ filiorꝫ ꝓcreationē dat᷑
etiā ī remediū īfirmitatꝭ ad illicitos cō
cubitus euitādos. 3z. q. z. qcqd. Non
aūt ad īplementū voluptatꝭ. Vn̄. 3z. q
4. c. liberorꝫ. dīc Hiero⁹. Liberorꝫ ut di
ximus ī mr̄imoniū opa conceſſa ſunt
voluptates aūt q̄ đ meretricū capiunt᷑
āplexibꝫ ī vxore dānate ſūt. Conſtat
aūt ꝙ amplex⁹ ī meretricibꝫ ſiūt cā im
plēde voluptatis. ⁊ h̄ dānat᷑ cū vxore
Glo. tn̄ ibi dīc. In vxore dānate ſūt. i.
puniēde ꝓpter veniale. Sꝫ h̄ glo. extō
quet lrām qđ fieri regularit᷑ nō dꝫ. ff.
đ le. 3°. l. nō alit᷑. nec fūdat᷑ ſup aliq̄ au-
ctoritate. Item nō obſtat illud apl̄i qđ
allegat᷑ a glo. ī ocō. c. qcqd videlꝫ. Pro-
pter fornicationē ⁊c̄. ut ſ̄. qa ſm glo.
ibi. vxor dꝫ accipi a nolēte caſtitatem
ſeruare ꝓpter fornicationē nō ſaturan
dā ſed vitandam. B
¶ Vtrū vir teneat᷑ reddē debitū vxori
nō petēti. R° ſm Tho. ubi ſ̄. Dicendū
ꝙ vir nō ſolū tenet᷑ reddē qn̄ vxor ex-
pſſe petit. ſ etiam qn̄ p ſigna h̄ apparet
Nō tn̄ idē iudiciū ē đ petitiōe viri. qa
mulieres magꝭ ſolēt verecūdari đ peti
tiōe debiti q̄ꝫ viri. Idē Pe. ⁊ Al. A
Idē ī ſū. con. lib° 4°. ti. z. q. 40. B
¶ Vtrū vir debeat vxorē auertē ne pe-
tat. R° ſm Tho. ī 4°. diſ. zz. Dicendū
ꝙ nō dꝫ h̄ facē niſi ꝓpter aliquā rōna-
bilē cām. ⁊ tūc etiā nō dꝫ cū magna ī-
ſtātia auerti ꝓpter picula que poſſent
īminere. A. Con. Al. ut ī ſū. con. eo. ti.
q. 41. B
¶ Vtrū peccēt ꝯiuges exigēdo uel red-
dendo debitū ī ſolēnitatibꝫ ⁊ ieiunijs.
R° ſm Ray. Exactus dꝫ reddere niſi
caute ⁊ ſine piculo poſſet differre. Exi
gere tn̄ nō dꝫ ī p̄dictis tpibꝫ. i. Cor. 7°.
Nolite fraudare īuicē niſi forte ex cō-
ſenſu ad tēp⁹ ut vacetis orōni. Nā ꝓpt᷑
dies ꝓceſſionis ⁊ ieiunij ꝯuenire non
debēt. qa etiā a licitis abſtinendum ē
ut facilius īpetrari poſſit quod poſtu-
latur. 3z. q. 4. xp̄iano. Idem dicitur đ
tpibus feſtiuis. 33. q. 4. quotienſcūqꝫ.
A. Idē etiā đ tpe aduētus. Vn̄ Amb°

ĩ ſermõe de aduẽtu. ⁊. 33. q. 4. frẽs. dic
ꝯ fratres nõ ſolũ debet ab oĩ ĩmũdicia
abſtinẽ. ſed etiã ab vxoꝛibꝫ ꝓpꝛijs ſtu
dioſiſſime cõtineatis. Null⁹ oĩo vxoꝛi
ſue iungatur. Idẽ vꝛ ꝺ ſilĩbꝫ tꝑibꝫ vi-
delꝫ ad deuotionẽ ſeu ad penitẽtiã de-
putatis. ĩ qbꝫ piter ꝓhibet̃ ſolemnitas
nuptiaꝝ. ſicut ĩ aduẽtu. videlꝫ a ſeptu
ageſima uſqꝫ ad octauã paſce. ⁊. ꝑ tres
dies añ aſcẽſionẽ uſqꝫ ad octauã pent.
33. q. 4. nõ oꝫ. ⁊ ex̃ ꝺ ferijs. capellanus.
Et aliq dicũt his tꝑibꝫ vſũ m̃rimonij
nõ eẽ ꝓhibitũ. Põt ĩtelligi niſi ꝓut in
ſilĩbꝫ tꝑibꝫ p̃ſertĩ cũ de tꝑe aduent⁹ ⁊
ꝓceſſiõis qꝺ ẽ añ aſcenſionẽ ſit pticula
riter exp̃ſſũ. dcõ. c. frẽs. ⁊. c. xp̃iano. B
Itaqꝫ qui reddit illis tꝑibꝫ non peccat
ſꝫ q exigit̃ aliq̃ ĩfirmitate puta ↄcupĩa
ductus ſine cõtẽptu tꝑis ſeu eccl̃iaſti-
ce exhoꝛtationis. venialit̃ tm̃ peccat.
Con. Tho. A. H̃ vltimũ dictũ vꝛ fuiſ-
ſe non Ray. ſed Pe. cũ quo concoꝛdat
Tho. ⁊ glo. Ray. ut in ſũ. con. eo. ti. q.
42. ubi etiã idẽ dꝛ ſm̃ Hugõ. addentẽ
ꝙ q cã ſatiãde libidĩs petit debitũ ſꝑ
peccat moꝛtalit̃. ſed plus in iſtis diebꝫ
de qbꝫ ꝓxĩe dictũ. ẽ. Et ut ex p̃dictis
põt patẽ ſcꝺm oẽs his tꝑibꝫ nõ excuſa
tur vſus m̃rimõnij a moꝛtali qñ fiẽt ĩ
cõtẽptũ tꝑis ſeu eccl̃iaſtice oꝛdĩatiõis
Cõtemnẽ aũt vꝛ qs ſi põt ſine magna
difficultate abſtinẽ ⁊ exigit ſeu libent̃
reddit. Nã nihil aliud vꝛ eẽ ↄtẽptus
q̃ꝫ nõ curare agere qꝺ oꝫ. Vñ Math. 6°.
dꝛ. Aut vnũ ſuſtinebit ⁊ alteꝝ cõtẽnet
Sup q̊ Aug. ut ⁊ ibi refert Tho. Nul-
lius fere ↄſcĩa põt odiſſe deũ. Contẽnit
aũt. i. ñ timet eũ. dũ q̃ſi ꝺ ei⁹ bonitate
ſecur⁹ ẽ. Itẽ ad Ro. 2°. An diuitias bo-
nitatꝭ ei⁹ ⁊ patiẽtie ⁊ lõganimitatꝭ cõtẽ
nis? Sup q̃ glo. mg̃ri ſnĩaꝝ. Hic aũt cõ
tẽnit q ñ ſic vtit̃ ad pnĩam. Et Yſidoꝛ⁹
ĩ li° 2°. de ſũmo bono. Voluntatẽ q ꝑ pe
ꝓpꝛij dñi nolle ſcire. qd ẽ aliud q̃ꝫ vel-
le deũ ſupbiẽdo contẽnere? Et multo
plus ẽ nolle facẽ cũ ſit facẽ finis ſciẽdi
⁊ ĩ faciẽdo cõſiſtat oĩs ſalutis effectus
Math. 7°. Nec qs vꝛ excuſati ſi his tẽ-
poꝛibꝫ exigat ſeu libẽt̃ reddat cã ꝓlis.
Vñ Amb° ſup p̃mã ad Cor. 7. 33. q. 4.
ſi cã. dic. Si cã ꝓcreãdoꝝ filioꝝ ducit̃
vxoꝛ nõ multũ tẽp⁹ ↄceſſũ vꝛ ad ip̃m
vſũ. qa ⁊ dies feſti ⁊ dies ꝓceſſiõis. ⁊
ip̃a rõ ↄceptus ⁊ pt⁹ iuxta legẽ ceſſare
vſum carnis his debẽ tẽpoꝛibꝫ demon
ſtratur. B

Utꝝ licet debitũ reddẽ ĩ loco ſacro.
R° ſm̃ Tho. ⁊ Pe. ubi ſ. Licet debitũ
ſit reddẽdũ oĩ tꝑe. nõ tñ ſilr̃ ẽ de loco
qa locus pollui põt ita ut ĩdigeat recõ-
ciliatione. nõ aũt tẽpus. Itẽ qa debitũ
reddendũ ẽ ſalua ſꝑ debita honeſtate
q̃ ĩ talibꝫ exigit̃. Vñ etiã nõ oꝫ ꝙ ſtatĩ ĩ
publico reddat debitũ. A. Idẽ in ſũ.
con. eo. ti. 2. q. 43. ubi etiã dꝛ ſm̃ Al.
ꝙ ſi alius loc⁹ hr̃i põt. nõ tenet̃ reddẽ
ĩ loco ſacro. Si nõ põt ali⁹ loc⁹ haberi
tũc reddat cũ doloꝛe coꝛdis. ⁊ etiam ſi
exigat cũ planctu non credo ꝙ peccet
moꝛtalit̃. Con. glo. Ray. ⁊ addit. ꝙ ſi
alius loc⁹ haberi põt peccat moꝛtalit̃ q
ĩ loco ſacro debitũ reddit. Dictũ etiã
Tho. ⁊ Pe. veri⁹ ẽ. qa ſatꝭ vꝛ ridiculũ ⁊
abſonũ ꝙ ĩ loco dĩno cultui deputato
liceat aliq̊ caſu tale qd agẽ. Quis. n. h̃
auderet ĩ camera uel auditoꝛio magni
regis? Quãto min⁹ debẽt audẽ ĩ pala-
tio ⁊ auditoꝛio regis celeſtis? Oꝛato-
riũ. n. h̃ debet eſſe qꝺ dicitur ut ibi nil
aliud gerat̃ niſi qꝺ diuinis laudibꝫ cõ
ueniat. 42. diſ. oꝛatoꝛiũ. Et iõ ꝓpter
reuerentiã talis loci nullũ negociũ ſe-
culare q̃ꝫtũcũqꝫ paruũ ⁊ honeſtũ ĩ eo
geri debet. Unde ⁊ Math. xi°. dꝛ ꝙ dñs

nō ſinebat ut qſq̄ꝫ trāſſerret vas p tē-
plū. Si ḡ talia honeſta ī ſe fieri ī tēplo
nō debēt. quāto min⁹ illa īhoneſta ⁊
q̄ ſūme derogāt diūe reuerētie. ⁊ īho-
neſtāt īmo violāt locū. qa ī eccl'ia pol-
luta ſanguīe uel ſemine diūe laudis or
gana ſuſpēdunt'. ex̄ d' cōſe. eccle. uel al.
c. fi. ⁊ d' ſen. exco. is q. li° 6°. ppterea ut
dr̄ ī. c. decet. de īmu. eccle. eo. li°. q̄cūqꝫ
diūnū officiū pn̄t turbare uel ocl'os di-
uine maieſtatis offendē ab his locī de-
bēt eē ꝓrſus ex̄nea. ne ubi pctōꝝ ē ve-
nia poſtulāda. ibi peccādi det' occaſio
uel dep̄hēdant' pctā ꝯmitti. Quātum
etiā ſit abſonū uel cogitare in tali loco
licē debitū ꝯiugale reddere. pꝫ q̄qꝫ ex
eo ꝙ q alibi loco ꝯgruo reddiderit dꝫ
ab īgreſſu eccl'ie abſtinē. 33. q. 4. vir. B
¶ Utrū liceat debitū reddē uel exigere
tpe p̄gnatiōis. R° ſm̄ Pe. Si pōt eſſe
ſine piculo aborſus reddi dꝫ ⁊ etiā pōt
ſine mortali pctō exigi. quia vſus mrī-
monij nō tm̄ ē ī officiū ꝫ etiā in reme-
diū. Si vero eēt piculū nec debet exigi
nec reddi. qa ī mr̄imonio p̄ncipalior
ē īſtitutio ī officiū q̄ꝫ ī remediū. Con.
xv. A. Idē ī ſū. con. li° 4°. ti. 2. q. 44.
Et ita qn̄ nō īminet piculū. nō exigē
tali tpe ē ꝯſilij. Et ita intelligat'. c. ſi cā
33. q. 4. ⁊ q d' ibi dic glo. Sꝫ tn̄ omiſſio
h⁹ ꝯſilij nō vr̄ ſine pctō veniali. cū vx
ore iā ḡuida debitū peti nō poſſit niſi
rōne īcontinētie. q̄ ſaltē īcludit pctm̄
veniale. diſ. 25. §. alias aūt. p̄ſerti cū
illo tpe etiā cā ꝓlis īhibeat' vſus mrī-
monij. dcō. c. ſi cā. ⁊ 32. q. 4. origo. B
Sꝫ vtrū liceat p⁹ ptū an purificationē.
vide. ī. purificatio poſt partū. A. Ibi
nō videt' plene de h° dici. ꝫ ibi erit hoc
tangendum. B
¶ Utrū liceat debitū reddē ul' exigere
tēpore mēſtruoꝝ. R° ſm̄ Tho. ī 4°. diſ.

32. Flux⁹ mēſtruoꝝ pōt eē ī nāl' qn̄ eſt
īordinat⁹ ⁊ q̄ſi cōtinu⁹. ⁊ in tali cāu n̄
ē ꝓhibitū petē. aliogn oporteret ꝙ vir
q̄ſi ppetuo abſtineret. Sꝫ qn̄ ē nāl' ꝓ-
hibitū ē mulieri petere. Si aūt vir pe-
tat diſtīguendū ē. qa ſi petit ſcient' dꝫ
eū auertē p̄cib⁹ ⁊ monitis nō tn̄ ita ef
ficacit' ꝙ ex h° poſſit ei eē occaſio īciden
di ī alias dānabiles corruptelas. Si vo
ignorant' petat. tūc mulier pōt aliquā
occaſionē ptendere uel īfirmitatē alle
gare ne vir debitū petat. Si tn̄ nō deſi-
ſtat dꝫ mulier debitū reddere petenti.
Paſſionē aūt ſuā nō ſpē tutū viro īdi
care. ne ex h° abhominationē ꝯcipiat.
niſi forte vxor d' viri prudētia p̄ſumat
A. Ad ītelligētiā p̄dictoꝝ ſciēdū ſm
Nico. d' Lyra ſuper. 15. Leuit. ꝙ men-
ſtruū ē qdā ſanguīs flux⁹ quē mulie-
res a tpe q° ſūt idonee ad generādum
uſqꝫ ad tēpus ſterilitatꝭ ſolēt quolibet
mēſe pati. niſi īfirmitas h° īpediret. Et
de ꝓhibitione talis tpis hr̄ Leuit. 20.
ubi dr̄. Qui coierit cū muliere ī fluxu
mēſtruo. ⁊ reuelauerit turpitudinem
ei⁹. ipaqꝫ apuerit fontē ſanguīs ſui int-
ficient' ābo d' medio ppli ſui. Et h° loq̄'
Aug⁹. 5. diſ. ad eius. De h° q̄qꝫ dr̄ ī ſū.
con. eo. ti. q. 46. ſm Pe. ſic. Circa hāc
mām diuerſi diuerſa dicūt. Quidā. n.
dicūt ꝙ exigere ē ī volūtate ꝯiugꝫ. ſed
reddē de ncc̄itate iurꝭ. Primū ītendit
Moyſes ꝓhibē tpe mēſtruoꝝ. Leuit.
20. ꝫ n̄ ſecūdū. Alij dicūt ꝙ aut petēti
īminet piculū p̄ſūptū ꝓbabilit' d' forni
catōe aut n̄. Si ſic. dꝫ reddi. Si n̄. reddi
nō dꝫ. qa p̄ceptū morale ē ⁊ nō cerimo
niale ſeu figurale. Alij dicūt ꝙ aut paſ
ſio ē nāl'. ſ. determiato tpe ꝯtigēs. ⁊ tūc n̄
licꝫ exigē ul' reddē. Et qcūqꝫ ſciēt' exi-
git ul' reddit volūtarie peccat mōtalit'
qa tūc ꝯcipi pn̄t ⁊ ꝯcipi ꝯſueuerūt fet⁹

ↄānati lepſi.⁊ hui⁹mōi. Aut paſſio eſt ĩnālis.⁊ tūc ſaltē licet reddē. qa tūc n̄ pn̄t fet⁹ ↄcipi. Sꝫ ĩ his opĩonibꝫ p̄ma ſecurioꝛ ē ⁊ coĩoꝛ p̄ce. Glo. v̂o Ray. in ti. d̾ mr̄imonio. §. ſ nūqd peccāt vxores. ſup v̂bo abſtinendū. dic. De tp̄e mēſtruoꝝ nōt Hug. 5. diſ. ad ei⁹. ꝙ tā mulier q̄ꝫ vir q exigit debitū ſciēt tp̄e mēſtruoꝝ peccat moꝛtalit̄. qa p̄ceptū d̾ nō coeūdo tēpoꝛe illo moꝛale ē ſicut dicūt etiā hodie multi theologi. ⁊ vr̄ exp̄ſſe hri ex glo. Iero. ſup Ezech. 18°. ⁊ ex glo. ſup Leuit. 15°. 18°. et 20. Dicit etiā Hug. ꝙ q reddit exact⁹ debitū h̄ tp̄e nō peccat. pōt tn̄ negare ſine pctō niſi viderit exigēti fornicatiōis p̲iculū ĩminē. Dicit etiā ꝙ mulier tenet̄ reuelare menſtruū viro ſuo ſi exigat ab ea debitū. ⁊ etiā ſi nō exigat. ne foꝛte ad exactionē ipſi⁹ mulieris reddat ei nil ſciens d̾ mēſtruo. Hoc puto ĩtelligēdū qn̄ nō timet̄ de ſcādalo ſm̄ Tho. ubi ſ̄. Seqt̄ ĩ glo. Alij dicūt ꝙ exigē in menſtruo debitū etiā ſcient̄ nō ē pctm̄ moꝛtale int̄ ↄiuges. ſ tm̄ veniale. P̄ꝛia tn̄ opĩo videt̄ v̂ioꝛ ⁊ magis ↄſonat auctoritatibꝫ ſcōꝝ. In talibꝫ etiā ĩ foꝛo pn̄iali nō ē p̄cipitāda ſn̄ia. nec deneganda abſolutio ſi nolit ↄiugat⁹ tp̄e mēſtruo tū abſtinē. ſ via tutioꝛ ē ↄſulēda. ⁊ terroꝛ ĩcutiēdus ex p̄ictō. glo. Saluo melioꝛi iudicio int̄ oēs p̄dictas opĩones illa vr̄ verioꝛ q̄ dic ꝙ qn̄ h̄ paſſio ē nāl̄ tā petitio q̄ꝫ redditio ꝓhibet̄. qa ut ſ̄. pꝫ p̄ceptū ſup hac ꝓhibitiōe moꝛale ē. Nā oīs moꝛalitas indicat vſū mr̄imonij illo tp̄e ceſſare debē qn̄ filij pn̄t ⁊ ſolēt moꝛboſi uel lepſi gnāti. Et cū ſit moꝛale obtinet etiā hodie ſicut ⁊ cetera moꝛalia ſm̄ oēs theologos. Ideo petitio ⁊ redditio ꝓhibita vr̄ Leuit. 20. ubi dr̄ ꝙ ambo coeuntiū tp̄e mēſtrui

inſ̄ficiāt̄. Itē ſi ꝓhibet̄ petitio. ↄſequēt̄ ad reddendū alter nō obligat̄. ⁊ cū nō obliget̄. reddēdo vr̄ ↄſentire pctō petentis. ⁊ ſic in eadē ſe culpa ligare. ad Ro. p̄. De eo aūt. qd̾ glo. tāgit qd agēdū ↄfeſſoꝛi ſup caſu ſic dubio. latius dictū ē ſ̄. ↄfeſſoꝛ 2°. §. 5° ĩ additiōe. B

Utꝝ vir cog̊ſcēs vxoꝛē ſuam alit̄ q̄ꝫ mō nāli peccet mōtalit̄. R̄e° ſm̄ Tho. ĩ 4°. diſ. 31. ĩ expōne lr̄e. Uſus ↄiug̃ cōtra nām ē duplex. uel qn̄ debitū vas p̄termittit̄. uel debit⁹ mod⁹ a nā ſtatut⁹ q̄ꝫtū ad ſitū. Et ĩ p̊ qdē ſp ē pctm̄ moꝛtale. qa ꝓles ſeq nō pōt. ⁊ ſic tōlit̄ nature ĩtentio fruſtrat̄. Sꝫ ĩ 2° nō ſp eſt pctm̄ mortale ut qdā dicūt. ſ qn̄qꝫ pōt eē ſignū moꝛtal̄ ↄcupĩe. ĩ q̊ quāto magis a nāli diſpōne recedit̄ tāto ē g̃uius. Qn̄qꝫ etiā pōt ſine pctō eē ut cū diſpō coꝛpoꝛis aliū modū non patit̄. ⁊ eodē mō excuſat̄ ſm̄ xb. ꝓpter egritudinē ul̄ ꝓpter p̲iculū ſuffocādi fetū ĩ vtero aut aliā cām rōnābilē. A. Et dic idē xb. ĩ loco de q̊. ĩ. ꝙ his caſibꝫ vir nō peccat moꝛtalit̄. lꝫ tuti⁹ eēt ꝙ hēret eā ut ſoꝛorē ĩ h⁹mōi caſibꝫ q̄ꝫ ſic eā cog̊ſceret. Et ad p̄dicti caſus maioꝛē ĩtelligentiā ſciendū ꝙ Al. ĩ 4°. diſ. 31. ⁊ ĩ ſū. con. eo. ti. q. 47. ait. Ur̄ dicendū ꝙ nihil eoꝝ que facit marit⁹ cū vxoꝛe ſeruato vaſe debito ſcd̾m ſe ē pctm̄ moꝛtale. ſ pōt eē ſignū moꝛtalis ↄcupiſcētie. qn̄. s. nō ſufficit eis mod⁹ quē nā determiat. Ut aūt h̄ meli⁹ ĩtelligat̄ qs. s. ſit mod⁹ nālis. ⁊ qs plus ul̄ min⁹ ab illo mō nāli deuiet. Nō ꝙ debit⁹ mod⁹ quē nā docet ē. ut mulier iaceat ĩ doꝛſo. vir aūt in ventre ĩcūbat ei. Et ſic facili⁹ cōcipiūt mulieres. niſi p̲ accn̄s ĩpediat̄. Mīoꝛ aūt deuiatio ab illo ē lateral̄ ↄcubit⁹. ⁊ maioꝛ ſedētis. ⁊ adhuc maioꝛ ſtātiū. ⁊ hoꝝ maxim⁹ q ē retro moꝛe iumentoꝝum.

Et iō qdā hūc modū vltimū dixerunt
eē pctm̄ mortale qđ mihi n̄ placet. Ex
p̄dictꝭ tria notāda ſūt: Primū ē q̄ agēs
cū vxore ex̄ vas nāle. idubitant ſp pec
cat mortalit̄ ſm oēs ⁊ ē ḡuiſſimū mor-
tale. Vn̄. 32. q. 7. adulterij. dicit Aug.
Vſus q ē ꝯ nām execrabilit̄ fit i mere-
trice. ſ execrabiliꝰ i vxore. Ibi etiā dicit
q̄ vſus ꝯ nām ḡuior ē iceſtu materno
Secundū ē q̄ nihil eoꝝ q̄ facit maritꝰ
cū vxore ſeruato vaſe debito ſcđm ſe ē
pctm̄ mortale. Et ex h̄ dcō occaſionē
capiūt laſciui ihoneſta plurima q̄ſi li-
ceret pagēdi. tn̄ ut pꝫ ex p̄dictis nō af
firmat h̄ Tho. ſed dic i iſto cāu. nō ſp
ē pctm̄ mortale ut qdā dicūt. q̄ſi dicat
Hoc nō audeo dicere ego. Pōt tn̄ h̄ di-
ctū i certo caſu ſaluari de q̊ ſtati. i. Ter
tiū ē q̄ modꝰ inālis lꝫ i vaſe ꝓprio. pōt
eē ſignū mortalis ꝯcupiē. Sic ḡ qn̄qꝫ ē
ſignū mortal. qn̄qꝫ venialis. Signū ve
nialis ē qn̄ ſubeſt aliq̄ cā excuſans ſed
nō ſufficiēs. ut qa forte ſine piculo nō
pōt aliter agē cū vxore. ⁊ h̄ ipm agit
ꝓpter icontinētiā ſeu vitandā ex̄ordi
nariā fornicationē. q̊ caſu nō deeſt ſal
tē veniale. 25. diſ. §. al' aūt. ⁊ tāto ḡuiꝰ
quāto plus diſcedit̄ a mō nāli. lꝫ excu
ſet̄ a mortali ꝓpter ſubſiſtentē cām.
Signū aūt mortal' vr̄ qn̄ nulla rōnabi
li ſubſiſtēte cā. ſolū cā voluptad agit̄.
Et tāto ē maiꝰ ſignū ⁊ pctm̄ quāto eſt
minus nālis. Et h̄ vr̄ ſentire glo. Ray
i ti. de mr̄imonio. §. ſ nūqd hec tria.
ſup v̂bo fedius. ubi ait. Nūqd peccat
mortalit̄ vir ſi cog̊ſcat vxorē nō ꝯſue-
to mō. dum tn̄ h̄ faciat i vaſe nāli? R°.
Credo ſine p̄iudicio. q̄ ſi h̄ faciat cā ſo
lius voluptad āplius ſic q̄rēde peccat
mortaliter. Si v̂o ſubſiſteret iuſta cā
ſic egēdi ⁊ ſcient̄ extra ſemē nō effun-
dit nō peccaret mortalit̄. lꝫ tutiꝰ eſſet i

his caſibꝰ ut dictū ē eā tenē ut ſororē.
ſubdēs. Nō ē ꝯ. 32. q. 7. adulterij. qa
qđ ibi dr̄ itelligit̄ đ alijs ꝯ nām cog̊ſcē
tibus uxores aut ex̄ordinatie polluen-
tibꝰ aut cā libidinis ſaturāde. ⁊ ſine cā
hoc facientibus. B
¶ Vtꝝ vir teneat̄ reddē debitū vxori
quā accuſat đ adultio lite pēdēte. R°
ſm Ray. Aut ē notoriū illā eē adulte-
rā. aut nō. In p̊ caſu nec reddē nec exi
gere dꝫ. aliter mortalit̄ peccat. niſi for
te ipſa velit abſtinē a pctō adulterij. ⁊
pniām agere. tūc. n. ipe pōt ea ſibi recō
ciliare. 32. q. i. c. p̊. Et ex ſeq̄ntibꝰ cāis.
ex̄ de diuor. ſignificaſti. ⁊ ex̄ de adul. ſi
vir. A. De iſto peccato dicet̄. i. §. 13°. B
In 2° caſu. s. cū nō ē notoriū dꝫ petēti
reddē. Sed ſm Tho. i 4°. diſ. 35. vir q̄
cito ſibi cōſtat đ fornicatiōe vxori. no
tenet̄ debitū reddē. al' nō ſolū icurrēt
irregularitatē bigamie. ſ etiā genera-
ret ſibi p̄iudiciū accuſandi. Et h̄ ſnia
verior vr̄. A. Pōt ⁊ p̊mū dictū itelli
gi qn̄ vir cōpelleret̄ a iudice adulterio
nōdū ꝓbato. qa dꝫ obedire ex q̊ pōt ſi-
ne detrimento ſalutis agē. xi. q. 3. c. p̊.
Niſi forte velit adulteriū i continenti
ſeu iſra paucos dies ꝓbare. ar. c. ſolet.
de ſen. exco. li° 6°. B. Verūtn̄ in h̄ caſu
vxorē dimittē ſine iudicio eccl'ie non
pōt. imo etiā ſi debitū reddat ꝯpulſus
auctoritate eccl'ie lꝫ irregularitatē icur
rat nō ſibi generat p̄iudiciū accuſandi
Et de hac mā habes. i. matrimoniū 8°.
§. 9°.
¶ Vir ꝓpter fornicationē vxoris non
ſolū nō tenet̄ ei debitū reddē. ſ etiam
pōt eā dimittē. niſi i ſeptē caſibꝰ quos
habes. i. mr̄imoniū 8°. §. x°.
¶ Sed nūqd peccat vir mortalit̄ exi-
gendo debitū ab vxore p̄manēte i ad-
ulterio? R°. ſm q̄ nōt Hug. 32. q. i. ſi

qs vxorẽ. Si alter diugũ ſcient̃ exigat
debitũ a reliq̊ ꝑmanẽte ĩ adultĩo ſiue
occulto ſiue manifeſto peccat mortalit̃
qa facit ꝯ̃ ꝯſtitutionẽ eccleſie. A .Ex̃
de adul .ſi vir. Et predicta notat glo.
Ray. ĩ ti. de mr̃imonio. §. Itẽ pone ꝙ
vir. ſup v̂bo ſi vir. Et addit. Etiã pec-
cat reddẽdo ſi celebratũ ẽ diuortiũ iu-
dicio eccl̃ie. aut ſi publice morat̃ ĩ ad-
ulterio. Si neutꝝ iſtoꝝ ſit. nõ peccat
reddẽdo. qa ad h̃ tenet̃. Si aũt ꝓpt̃ icõ
tinentiã 7 fragilitatẽ carnis exigit de-
bitũ peccat mortalit̃. qa facit ꝯ̃ ꝯſtitu-
tionẽ eccl̃ie. min⁹ tñ peccat cũ adultĩũ
occultũ ẽ. Alij dicũt ꝙ ĩpotẽtia ꝯtinẽ-
di a copula carnali excuſat exigentẽ in
h̃ caſu. q̊ꝝ ſnĩa ẽ benignior. lꝫ forte nõ
verior glo. Et idẽ nõt ĩ ſũ. con. li° 4°. ti.
z.q.49. Aliq tñ nõ ĩꝓbabilit̃ videt̃ aſ
ſetẽ. ꝙ ſi abſtinẽtia a reddẽdo ſeu exi-
gẽdo debitũ nõ corrigit adulteꝝ. ꝫ po
ti⁹ ad deteriora ꝓuocat ul̃ alit̃ ĩutilit̃ ſcã
dala opat̃. ꝙ licite poſſit 7 reddi 7 exi-
gi. quia ordĩatio eccl̃ie facta eſt nõ ad
ĩtroducendũ. ꝫ ad remouendum ſcan-
dala. 7 ceſſante cã ceſſat effectus. ex̃. de
appel. cũ ceſſante. Et intelligẽtia dcõꝝ
ex cãis ẽ aſſumẽda dicẽdi. ex̃. de v̂bo.
ſig. ĩtelligentia. Itẽ põt ꝑpeti debitũ 7
reddi ſi adulter ſeu adult̃a egerit peni
tentiã. dcõ. c. ſi vir. d adul. Et ĩ. c. ſi qs
vxorẽ. 3z. q. i. dr̃ ꝙ vir abſtĩeat a mr̃i-
monio adultẽ. donec ĩpleat̃ ſatiſfactio
criminis. iõ qa p⁹ ſatiſfactionẽ pnĩe nõ
meret̃ vocari adult̃a. Et glo. ſup v̂bo
expleat̃ dĩc. ul̃ ſaltẽ ĩchoet̃. Nã ſi volu
erit eã ſibi recõciliare etiã ĩfra tẽp⁹ pe-
nitẽtie ab ea põt exigẽ debitũ. ex̃ d fur
tis. ex lr̃is. ex̃ d eo q cogno. ꝯſan. uxor
ſue. c. veniẽs. Et ĩ dcõ. c. ſi vir dr̃ ꝙ vir
nõ dꝫ ſepe recipe peccatricẽ. Sꝫ ĩ. c. quẽ-
admodũ. ex̃ de iure iurã. dr̃ ꝙ vir põt

dimittẽ uxori peccãti nõ ſolũ ſepties.
ꝫ etiã uſqꝫ ſeptuagies ſepties ſm euan
gelicã v̂itatẽ Math. 18°. Glo. ĩ dcõ. c. ſi
vir. ſup v̂bo ſepe. dĩc. Marit⁹ ſꝑ põt ei
parcẽ ſi vult 7 eã recipe p⁹ pnĩam ſm
euãgelicã veritatẽ. ꝫ eccl̃ia ñ ĩt̃cedat
ꝓ ea. ex q̊ aliq̊tiẽs ei pepcit. ne videat̃
ei dare peccãdi lnĩaꝫ. Et ad terrorẽ dr̃
etiã h̃ ĩ glo. Sꝫ certe ĩ. c. ſi vir. nõ dicit̃
de ĩt̃ceſſione eccl̃ie. ꝫ d receptiõe viri
Vñ ſatis vr̃ poſſe dici ꝙ ſꝑ vir põt reci
pe eã p⁹ verã pnĩam. 7 eo caſu poſſit
etiã ꝓ ea eccl̃ia ĩt̃cedẽ. In ꝯ̃riũ nõ vr̃
nec auctoritas nec rõ. Nõ. n. ꝓpter hoc
dat̃ lnĩa peccandi. cũ ꝓ̃ſupponat̃ vera
penitẽtia. Si. n. in h̃ videret̃ dari lnĩa
ad peccandũ nec marito eã recipe lice-
ret. qa patron⁹ eẽt turpitudĩs. 3z. q. i.
ſi crudel̃. Qñ aũt ſepe peccauit nõ ita
facilit̃ ẽ recipiẽda. ꝫ vigilãter. ne forte
nõ ſit vere penitẽs. Et ita põt intelligi
dcm̃. c. ſi vir. Rõ aũt ẽ. qa ſepe peccans
ſeu recidiuãs ꝓ̃ſumit̃ verã pnĩam non
hr̃e. d pe. diſ. 3. irriſor. Itẽ glo. ĩ dcõ. c.
ſi vir. ſup v̂bo reus. dĩc ꝙ niſi maritus
denũciet adulterã ad pnĩam mortalit̃
peccat. z. q. i. ſi peccauerit. 7 dicto. c.
quẽadmodũ. glo. Forte idẽ ſi uxor nõ
denũciet adulteꝝ ſi põt. qa uxor nõ ad
ĩparia iudicat̃. dcõ. c. ſi qs vxorẽ. B
Nũqd diũx ꝓpt̃ adulteriũ a ſe ꝯmiſ
ſũ ſtatim ꝑdit ius exigẽdi debitũ? Re°
ſm Ray. vr̃ ꝙ ſic. ſaltẽ q̊ ad iudiciũ aĩe
qa peccãdo ĩ legẽ mr̃imonij reddit ſe
ĩdignũ. 7 iõ nõ dꝫ petẽ niſi purgata cul
pa. reddẽ tñ tenet̃ exact⁹. A . Idẽ in
ſũ. con. eo. ti. z. q. 50. ubi etiã dr̃. ꝙ lꝫ
adult̃ ĩꝓo iure amittat ius petẽdi debi
tũ. ſi tñ petit 7 adulteriũ ſit occultum
dꝫ ſibi reddi. qa ſm glo. Ray vterqꝫ
diugũ duplex ius hꝫ ĩ reliq. s. ius exi-
gendi. 7 ius q̃ d ſibi exigẽti debitum

reddat᷑. Primũ amittit fornicãdo. ſed
nõ ſecundũ. Sic ⁊ p̄lat⁹ ius nõ hꝫ im-
pandi aliq̄d illicitũ uel d̄ q̊ dubitat an
ſit illicitũ. ſubdit⁹ tñ dꝫ ei obedire ĩ du
bio illicito. ⁊ h̄ ius hꝫ p̄lat⁹ ĩ eo. lꝫ non
habeat ius ĩpandi. ſ peccat ĩpando ĩ h̄
caſu. 23. q. i. q̄d culpat᷑. glo. Hoc puto
veꝝ niſi cã ꝓhibẽs exactionẽ ↄcernẽt
vtrãqꝫ ptẽ. tũc. n. etiã ſi ſit occultũ red
di nõ dꝫ. ut ĩ. c. ĩq̄ſitiõi. ex̄ de ſen. exco.
Itẽ ⁊ qñ q̄s cogit᷑ iudicialit᷑. al̄ ſecus. s.
q̄a nõ tenet᷑ reddẽ etiã ſi ĩpedimentũ
ſit ſecretũ. Et ſic põt ĩtelligi q̄d dictũ
ẽ s̈. §. 9°. ad fi. ĩ additiõe. h̄. Sic ⁊ te-
net᷑ q̄ cognouit cõſanguineã vxoris. ſ
nũq̃ exigẽ põt. ex̄ de eo qui cog. ↄſan.
vxoꝝ. trãmiſſe. A. Ibi d̄r ꝙ q̄ coḡuit
ſuã p̄uignã ex vxore p̄mortua. ⁊ ducta
alia legitĩa vxore cũ preuigna publice
ad peccãdũ rediit. nõ põt debitũ petẽ
⁊ exact⁹ dꝫ cũ ḡui cordis dolore reddẽ.
⁊ ſi p̄moriat᷑. ſecũda debet ſic ſine ſpe
ↄiugij ppetuo manere. h̄

¶ Qui ↄtraxit cũ aliq̃ clãdeſtine ⁊ po
ſtea cũ alia publice nũq̄d exact⁹ a pri-
ma tenet᷑ ad redditionẽ debiti? R̄e° ſm
xv. Credo ꝙ nõ tenet᷑ ſi ẽ ĩ loco ubi cõ-
ſuetũ ẽ ꝙ añ carnalẽ copulã adhibeat᷑
bñdictio nuptial̄. A. Idẽ puto etiã ſi
nõ ſit ↄſuetũ. ⁊ reddi ñ poſſit ſine ſcã-
dalo. cũ ab oĩ ſpecie mali abſtinendũ
ſit. i. ad Theſal̄. vlt̄. h̄. ⁊ ſibi ĩputet il
la q̄ clãdeſtine ↄ̃xit ⁊ ĩgeſſit ſe p̲iculo.
Credo tñ ꝙ ſi ſecũda relicta trãſeat ad
alias ptes cũ p̊ma ĩ quib⁹ ſine ſcãdalo
poſſũt adhiberi ſolẽnitates debite. uel
ſi d̄ ſolẽnitatib⁹ nõ ẽ cõſuetudo poſſit
ei cohabitare. Et ſi ſic fecerit licitũ eſt
A. De h̄ latius d̄r ĩ ſũ. con. li° 4°. ti. z.
q. 63. ubi pꝫ ſm aliq̊s ꝙ iſte non tenet᷑
recedẽ a ſecunda lꝫ ei nõ debeat debitũ
reddẽ ut vadat cũ p̊ma ⁊ ſibi ĩputet q̄

clãdeſtĩe ↄ̃xit. q̄d puto ĩtelligẽdũ qñ
a ſecũda nõ põt recedẽ ſine ſcãdalo ſi-
ue ſpẽ mali. ex̄ d̄ vita ⁊ hone. cle. cum
ab oĩ. ⁊ p̄tactũ ẽ. Al̄ bñ tenet᷑ recedẽ ⁊
poſſet hoc agẽ ꝓpa auctoritate. ut ĩ di-
cta. q. 63. ſm glo. Ray. Et addit. Non
ẽ ↄ̃ q̄d ſolet dici ꝙ vir nõ dꝫ dimittere
vxorẽ ſine iudicio eccleſie. Hoc. n. ĩtel
ligendũ ẽ qñ ĩter eos ẽ ĩpedimentum
aliud q̃ꝫ ſit ligatio mr̄imonij p̄cedẽtis
uel q̃ꝫ ſit votũ ſolẽne ꝓpt᷑ q̄d ĩpedimẽ
tũ nõ põt ↄmiſceri cũ ea ſine pctõ mor
tali. In q̊ tñ caſu ſicut nõuit Hug̃. 35.
q. 6. multoꝝ. ⁊ ſi p̄cepto eccl̄ie nõ tene
tur obedire q̃tũ ad reddẽdũ debitum
tñ ĩ cohabitatiõe ⁊ neccioꝝ exhibitiõe
tenet᷑ ei obedire. ⁊ ſine ordĩe iud̄ nõ dꝫ
h̄ denegare uxori cui d̄ facto ſe copula
uit. Sec⁹ ẽ ubi q̄s ↄ̃xit mr̄imoniũ cum
duab⁹ de p̄nti ſucceſſiue. q̄a cũ eo ipſo
ꝙ ↄ̃xit cũ p̊ma, teneat᷑ ei cohabitare ⁊
neccĩa exhibẽ. q̃tũ ad hoc. nõ potuit ſe
obligare ſecũde. vñ tenet᷑ redire ad p̊-
mã. iudicio tñ eccl̄ie ſi h̄ poſſit fieri. Si
aũt nõ poſſit q̄a forte d̊itas ꝓbari non
põt. credo ſine p̄iudicio ꝙ auctoritate
ꝓpa hoc põt facẽ. ĩmo tenet᷑ p̄ſertim ſi
p̊ma nõ fuit ĩ culpa. ul̄ ſi ĩg̊rauerit ius
q̄d ẽ circa clãdeſtina mr̄imonia ſcd̄m
Hug̃. Qui etiam dixit ꝙ cũ aliq̄s ↄ̃xit
clãdeſtine cum p̊ma. ⁊ poſtea manife-
ſte cũ ſecũda. p̊ dꝫ obedire ↄſcie q̃ ec-
cleſie excoĩcãti. Si tñ põt vtrãqꝫ exhi-
bere. credo ꝙ ſecundã exhibẽ tenet᷑ q̄
ea q̄ põt facẽ ſine pctõ tenet᷑ ei facẽ ad
p̄ceptũ eccl̄ie. nec ea dꝫ ei ſine ordine
iudiciario d̄negare. Et eodẽ mõ credo
ꝙ ſi aliq̄s p⁹ ꝓfeſſionẽ legitĩe factã in
monaſterio exeat d̄ facto ⁊ ↄ̃hat mr̄i-
moniũ d̄ facto ĩ facie eccl̄ie. ſi poſtea re
uertat᷑ ad cor. põt reuerti ad religionẽ
auctoritate ꝓpa. ⁊ poti⁹ tenetur ſequi

ↄſciam ꝯ ꝓfeſſiōe facta ab eo ī religiōe
q̄ȝ obedite p̄lato uel eccl'ie p̄cipiēti ma
nere cū vxore. Idē credo ī oppoſito ca-
ſu.s.cū qs pꝰ m̄rimōiū legitīe ↄtractū
7 ↄſūmatū inuita vxore trāſit ad mo-
naſteriū 7 ibi facit ꝓfeſſionē. qa ī hͦ ca-
ſu nō obſtāte ꝓhibitiōe p̄lati aut excō
municatiōe eccl'ie. auctoritate ꝓp̄a pōt
reuerti ad vxorē. 7 ad hͦ tenet̄. niſi ab
vxore ↄtinētiā ꝓfitēte poſſit lnīam re-
manēdi ī religiōe ip̄etrare. aut niſi ip̄a
fuerit fornicata ꝙ p̄textu fornicatiōis
poſſit eā repellē. ī q̊ caſu poterit ibi ma
nere ea inuita. hͦ oīa glo. B .De hac
mā̈ vide plura. ī. m̄rimoniū 7°. ꝑ totū.
De debito reddēdo leꝓſo. vide. ī. lep-
ſus. §. p̊. et z°.

Decanus

De offi-
cio decani
vide s̄. archidiaconus.

Decime p̊

coīt. De-
cima eſt
ꝑs oīuȝ bonoꝝ iuſte acqſitoꝝ
deo debita. ex̄ eo. tua nob. A .Huiꝰ ꝑd
q̊ta ē ſicut v̊ba ſonāt. s. decīa ſm Ray.
7 Hoſti. ut ī ſū. con. li° p̊. ti. 15. q. i. B
¶ Decimaꝝ q̄dā ſūt ꝑſonales. 7 q̄dā
ſūt p̄diales. Perſonales ſūt q̄ debēt̄ ex
negociatiōe. uel artificio. ſeu ſcīa. mili
tia aut venatiōe 7 hꝰ. Prediales v̊o ſūt
q̄ proueniūt ex ipis p̄diis. ut ex̄ eo. ad
apl'ice. 7. c. paſtoralis. 7 ex̄ de prochiis
c. vlt. Sȝ de qbuſdā dubiū vr̄ utꝝ ſint
p̄diales uel ꝑſonales. ut ꝯ agnis 7 aliis
fetibꝫ aīaliū q̄ ī paſcuis ſūt. Et pōt dici
ꝙ ſint mixte cū ꝑtiȝ a p̄diis veniāt vn̄
viuūt aīalia. ar. ex̄ eo. c. ↄmiſſum. 7 ſic
ſūt p̄diales. ꝑti v̊o ꝓueniāt a ꝑſonis. i.
a cuſtodia ꝑſonaꝝ. 7 ſic videt̄ ꝑſona-
les. A .Hec fuerunt dcā Hoſti. lȝ q̊ ad
ultimū mēbꝝ diuerſi diuerſa dixerint
ut ī ſū. con. eo. ti. q. z. B

¶ Utꝝ ꝯ decimis deduci poſſint expē-
ſe. R°. Prediales decime dari debēt īdi
ſtincte nō deductis expēſis. nec etiā ill'
q̄ fiūt ꝓ fructibꝫ colligēdis. ex̄ eo. cum
hoīes. A .Un̄ nec ſemē deducendū ē
ſm Goff. 7 Hoſti. ut ī ſū. con. li° p̊. ti.
15. q. zȝ. B .De ꝑſonalibꝫ v̊o diſtin-
guendū ē. qa ſi ſurgūt ex rebꝫ iā decīa-
tis deducūt̄ expēſe. alit̄ nō. ex̄ eo. paſto
ralis. De lucro aūt aduocatiōis ſm xͦ.
nō debēt expēſe deduci. A .ſicut q lo-
cat op̱as ſuas nō deducit expēſas. ut in
dcā. q. zȝ. ubi hͦ oīa notant̄. B
¶ Qn̄ debēt decīe dari? R°. Prediales
debēt dari ſtatim qn̄ fructꝰ ꝑcipiunt̄ 7
an̄q̄ȝ ſepetur ī de cenſus ul' tributū uel
hꝰmōi. Et ſi p̊ facta fuerit tal' ſeꝑatio
nihilominꝰ decima integ̃ dāda ē. A.
qa ſicut ruſticꝰ tenet̄ decimare qꝺ ſibi
remanet. ita dn̄s hͦ qꝺ de aceruo īdeci-
mato accepit. ut ī dcā. q. zȝ. B. Ex̄ eo.
tua nob. 7. c. cū nō ſit. Perſonales aūt
p̄nt dari ī fine āni. ar. ex̄ ꝯ pig̊. ex lr̄is.
. A. In iſto. c. nihil dr̄ de hͦ. Sȝ ī dcā. q.
zȝ. nō. ſm Ray. ꝙ ꝑſonales p̄nt dari ī
fine āni. ut ſic maior vtilitas ꝓueniat
eccl'ie. q̄ȝ ſi ꝑ minutias ſoluerēt̄. ar. dcī
c. ex lr̄is. Idē dic Hoſti. 7 addit. Verū
ſi an̄ annū velit qs ſoluē non video ꝙ
poſſit refutari. qa hoc iure nō ē exp̄ſſū
Con. Inno. ut ibi. Ur̄ poſſe dici ꝙ ſcā
lucro ſtatī qs ſoluē teneat̄. Nam ſcꝺm
Tho. ſcꝺa ſcꝺe. q. 87. arti. p̊. qꝺ ſine tē
poris determinatiōe debet̄ niſi ſtatim
ſoluat̄ obligat ad pctm̄. Poſſet etiā ſo
lutio retardari inq̄ȝtū ↄcernat vtilita-
tē eccl'ie. ut dicūt dcī doctores. B
¶ Utꝝ optīa debeāt dari pro decimis
R°. Agnos pullos vitulos 7 hꝰmōi nō
tenet̄ qs dare optimos nec detiores ſ
mediocres uel ſicut trāſeūt ſub virga
paſtoris. A .De hͦ ſic dr̄ Leuit. vlt.

Oīu; decimaꝝ bouis ⁊ ouis ⁊ capre q̄ ſub paſtoꝝ vga trãſeunt. qcqd decimū venerit ſcīficabiť dn̄o. B. Indignū ē n. dare deo qd dedignať hō. diſ. 49. c. vlť. 16. q. 6. oēs decime. A. Idē ī ſū. con. liº p̊. ti. 15. q. 23. ſm Inno. Hoſti. ⁊ Goff. B

Utꝝ debeāt ſolui ī vinea uel pdio. an debeāt deportari ad ecclīam. Rº ſm Hoſti. Pōt dici q ī hˢ debet ſeruari cōſuetudo. ex de ſepul. certificari. A. Idē ī ſū. con. eo. ti. q. 24. ubi etiā dr. q expēſe p colligēdis fructibꝫ n̄ deducūť ſm Hoſti. ſ ſi ſup pdictis nō appareat ↄſuetudo puto q decime debeāt portari ad ecclīam. qa qn̄ ē ſpālis ⁊ certꝰ creditoꝛ regulariť dꝫ a debitoꝛe reqri ut ei debitū pſoluat. ſm Tho. ſcda ſcde. q. 33. arti. 2º. ad fi. B

Utꝝ dare decimas ſit pceptū. Rº ſm Tho. ſcda ſcde. q. 87. Decime ī veteri lege debebāť ad ſuſtētationē miſtroꝝ dei. Malach. 3º. Inferte oēm decimationē ī horreū meū ut ſit cibꝫ ī domo mea. Vn̄ pceptū de ſolutiōe decimaꝝ ptī quidem erat moꝛale inductū rōne natali. ptī aūt iudiciale ex dīna īſtitutiōe robur hn̄s. Rō aūt nālis dictat ut his q dīno cultui miniſtrant ipſe pplˢ neccīa miſtraret. i. Corꝭ. 9º. Quis militat ſuis ſtipēdijs vnq̄? Determiātio aūt certe ptis ītroducta ē ex īſtitutiōe dīna. qa tribꝫ leuitica dīnis miſterijs mācipata poſſeſſiōes nō hēbat. ⁊ ſic erat iudiciale ptinens ad eq̄litatē inť hoīes ſm ↄditiōes illiꝰ ppli ↄſeruandā. ſ ⁊ ↄueniebat cū cerimōialibꝫ q̄tū ad aliquā ſignificationē. A. Sicut ⁊ oīa antiq̄ legis facta ſm illud. i. ad Corꝭ. 10º. Oīa in figura ↄtigebāt illis. Qui. n. decimā dat q̄ ē pfectiōis ſignū eo q denarius ē numerꝰ pfectꝰ q̄ſi pmꝰ limes numeroꝝ ultra quē numeri nō pcedūt. ſ reuertunť ab vno nouē ptibꝫ reſeruatis ↄteſtať q̄ſi in q̊dā ſig̊ ad ſe ptinē ipſectionē. pfectionē vº q̄ erat futura per xpm eē expectandā a deo ſm Tho. ī dicta. q. 87. arti. p̊. ubi ponūť etiā oīa q̄ ī hˢ. §. ↄtinēť. B. Eſt aūt dr̄a inť cerimonialia ⁊ iudicialia pcepta. qa cerimonialia illicitū ē obſeruare tpe legis noue. Judicialia vº ⁊ ſi nō obligāt tpe grē. tn̄ poſſūt obſeruari ſine pctō ⁊ ad eoꝝ obſeruantiā aliq obliganť ſi ſtatuanť auctoꝛitate eoꝝ q̄ꝝ ē leges condē. ſicut ſi nūc aliqs pnceps ſtatuēt ut q furatꝰ fuerit ouē reddat q̄tuoꝛ oues. ut legiť Exo. 22º. eius ſubditi tenerēť obſeruare. ita etiā determinatio decime ptꝭ ē īſtituta auctōitate eccl'ie tpe noue legꝭ. ut. s. nō minꝰ pplˢ noue legꝭ miſtꝭ noui teſtī exhibeat. q̄ pplus veterꝭ legꝭ miſtꝭ veterꝭ teſtī. cū tn̄ pplˢ noue legꝭ ad maioꝛa obligeť. ſm illud Math. 5º. Niſi habūdauēit iuſticia vr̄a ⁊c. ⁊ etiā miniſtri noui teſtamēti maioꝭ ſūt dignitatis q̄ miſtri veterꝭ. vt pbat aplˢ i. Corꝭ. 3º. Sic g̊ ad ſolutionē decimarū hoīes tenenť ptī qdē ex iure nāli. ptī ex īſtitutiōe eccl'ie. q̄ tn̄ pēſatis oppoꝛtunitatibꝫ tēpoꝝ ⁊ pſonaꝝ poſſet aliā ptē determiāre. A. Hec Tho. ī dicto arti. p̊ ubi etiā dic q pceptū d' ſolutione decimaꝝ inq̄tū ē moꝛale datʳ a dn̄o Math. 10º. Ibi. Dignꝰ ē. n. opatius cibo ſuo ⁊c. Et ab aplo. i. Corꝭ. 9º. B

De ſoluēdis decimis ↄfeſſoꝛes religioſi tenēť facē ↄſciam ↄfitētibꝫ. Q ſi ſciēter obmiſerīt ſuſpēſi ſūt ab officio pdicatiōis donec faciāt ſi cōmode pn̄t ⁊ ſi iteri pdicāt ſūt excōicati. A. Hoc ē veꝝ ſi ab eccl'iaꝝ rectoꝛibꝫ uel eoꝝ loca tenētibꝫ fuerit reqſiti dicti ↄfeſſoꝛes ad hāc conſciam faciēdam. al' non

ſubijciūť huic pene. ut colligiť ex tex.
cle. cupiētes. ī allato. 7 noť ī directo-
ria. li° 3°. ti. z. §. z66. 7 ti. 6. §. 30. B.
Illi autem religioſi qui dicunt aliqua
ut a ſolutione decimarū retrahant au-
dientes excoīcati ſunt ipo facto. A.
Siue h dicāt ī pdicatiōibꝫ ſiue alibi ut
retrahāt a ſolutiōe decimaꝝ eccleſijs
debitaꝝ. ut ī dcā. cle. cupientes. B.
Itē pceptū ḡuiſſimū fit pdicatoribꝫ ꝙ
ī pma dnica q̄dragesime. 7 q̄rta. 7 vl-
tima. 7 ī feſtis aſceſiōis dnī. pēthecoſ-
ſtes. natiuitatꝫ ſcī Joh. baptiſte. aſſū-
ptionis. 7 natiuitatꝫ btē Marie. audiē-
tes īformēt ſi fuerīt reqſiti ꝙ decimas
ſoluāt. Sꝫ pdcā nō extēdūť ad religio
ſos q decias pcipiūt. A. Ipi. n. ñ īcur
rūt dictas penas. qa ſoli nō pcipiētes
ſolēt ī pdictis delinquē. ſm glo. ī tex. d
q̊ ſtatī ſup verbo pcipientiū. B. Hec
oīa in cle. cupiētes. de penis.

¶ Utrꝫ ī decimis excuſet ɔſuetudo de
nō ſoluēdo. R° ſm Ray. 7 Hoſti. Deci
me pſonales nō dīno iure ſicut pdia-
les. ſꝫ pcepto hoīs debētur. Nā 7 Leuid
vld. tm̄ d pdialibꝫ fit mētio. Cōſuetu
do aūt ius hūanuꝫ tollit. uel ī toto ſi ē
gnālis. uel ī pte ſi ē pticularis. diſ. iz.
conſuetudo. vn̄ vr̄ ꝙ ɔſuetudo ɔ̄ria a
culpa liberet nō ſoluētes illas. Nā ne-
ceſſario ille decime ſoluēde ſūt q̄ debēť
ex lege dīna uľ loci ɔſuetudīe approba
ta. s. pdiales. exͤ eo. ī aliqbꝫ. A. In h
c. nō fit aliq̄ mētio de pſonalibꝫ uľ pdi
alibꝫ. ſꝫ ſolū ꝙ ille decime ſūt necīo ſol
uēde q̄ debēt ex lege dīna uel loci con
ſuetudine approbata. Cū pdcīs tn̄ ꝙ
ɔſuetudo excuſet ī pſōalibꝫ. cū Ray. 7
Hoſti. con. Goff. 7. glo. Ray. ut in ſū.
con. li° p̊. ti. 15. q. 41. B. Sani⁹ ɔſiliū
eēt ſoluē etiā pſonales uľ ſibi remitti
facē. A. Hoc fuit dictū Ray. q ut pꝫ
ī dcā. q. 41. p⁹ pdcā ſubiūxit. Hoc tn̄
diffinite nō audeo. s. ꝙ ɔſuetudo ex-
cuſet nō ſoluētes decimas perſonales.
Sanū ɔſiliū eēt ut ſoluerēt uel ſaltem
auctoritate epī 7 eccľiaꝝ qbꝫ eēnt pſol
uēde erogaret qlibet uel ſiľ uel p q̊tidi
anas elyas in vſus paupꝫ. 7 ꝙ idē fa-
ceret d decimis q̄s retinuit ptetid tpi-
bus. uel peterēt ſaltē a pdcīs pſonis re-
mitti ītuitu dei 7 elye. Glo. ei⁹ ait. Bn̄
dīc ɔſiliū. qa nō ē necīuꝫ h fieri. cū cō
ſuetudo reuera ī hac pte excuſet. Hibi
Videť dicēdū ꝙ pceptū deciaꝝ hodie
ītantū ē de iure dīno cui ɔſuetudo nō
derogat inq̄tū ē morale. videlꝫ inq̄tū
ɔcernit neceſſariā ſubuētionē miſtrā-
tiū dīnis. 7 iō nulla ɔſuetudīe vr̄ ex-
cuſari qn̄ qs iux̄ facultates ſuas ſiue ex
pdijs ſiue ex lucro pſone teneať ſubue
nire īdigētijs miſtrantiū ſibi ſpūalia.
qa ad h obligať ex lege dīna. Math. x°.
7. i. ad Cor. 9°. 7 pꝫ ex habitꝫ s̄. §. 6°. in
additione B

¶ Quid d illis q ex antiq̄ ɔſuetudine
nullā decimā ſoluūt? R° ſm Tho. ſcda
ſcde. q. 87. Dicendū ꝙ lꝫ eccľia poſſit
reqrē decīas. tn̄ laudabiliť non reqrit
eas in locis ubi ſine ſcādalo reqri non
poſſent ppť diſſuetudinē uľ aliā cām.
nec tn̄ illi q nō ſoluūt ī locis illis ſūt in
ſtatu dānatiōis. niſi forte ppter obſti
nationē hn̄tes volūtatē nō ſoluēdi. A
Hec ītelligēda ſūt d decimis iure dīno
debitꝫ. nā ī alijs plene excuſat ɔſuetu-
do. ut s̄. § pxīo. B. Vľ pōt dici ſm xb.
ꝙ qn̄ nulla decīa ſoluit vr̄ ꝙ dn̄i pdio
rū breui manu ſoluerīt eccľie decimas
7 eis deīceps eccľia redonauerit. A.
Hoc idē ē cū ſnīa Tho. s̄. poſita. Nā 7
Tho. īnuit illos interī abſolui ex taci-
ta remiſſiōe. Sꝫ ut pꝫ ī ſū. con. eo. ti. q.
42. iſte xb. addit ꝙ ſi ita obtentū eſt a

tpe cuiꝰ nō extat memoria excuſat q̄ nil uel minꝰ ſoluit q̄ʒ decīa ſit. Nec pn̄t auctoritate ꝓpa q ſuſtinuerūt hꝰmōi cōſuetudinē uł ſucceſſores eoꝝ aliqd plꝰ ſolito exigē. aut d̄ rebꝫ de qbꝫ nō ꝯſueuerūt decime ſolui d̄ nouo aliqd exigē nec dn̄i ꝑdioꝝ vltra ſolitū tenēt aliqd ſoluē. niſi eccłia ad inopiā redigat. uł niſi auctoritate dn̄i pape h̄ fiat ex certa ſcīa reuocātis ꝑdictā ꝯſuetudinem. Verū ē tn̄ ꝙ ſola ꝯſuetudo non liberat debitorē decimaꝝ ī ꝑdcīs caſibꝫ. ſꝫ ꝯpoſitio uel remiſſio facta ab eccłia expſſe uel tacite ſiue ꝑſūpte ex hoc ꝙ p tantū tēpus pacifice ſuſtinuit. ꝙ aut nil pro decima ſoluēt. aut minus q̄ʒ decīa. glo. Ego puto ꝙ ī decimis q̄ nō ſūt de iure dīno ꝯſuetudo excuſet. etiā nō tā lōga dūmō rōnabilis 7 ꝑſcripta. ex̄ d̄ ꝯſue. c. fi. In his vō q̄ ſūt d̄ iure dīno nulla cōſuetudo excuſat. ut s̄. §. ꝓx. niſi ꝓut dīc Tho. Et ſm h̄ etiā pōt ītelligi dcm̄ Inno. qd̄ nunc ſeqt̄. B. Porro Inno. ex̄ eo. ī aliqbus. dīc ꝙ ī eo ꝙ nō ſoluūt decime uel minꝰ plene nulla ꝯſuetudo valet. 16. q. 7. qcūqꝫ. Sꝫ tn̄ ſm Hoſti. ſup. c. ſtatuimꝰ. ex̄ de tranſac. ꝯpoſitio int̄ pſonā eccłiaſticā 7 laicū ſuper aliq̄ pte ſeu q̊ta decime facta de ꝯſenſu ſupioris ꝑlati valet. A. Con. glo. Ray. ut ī ſū. con. libᵒ p̊. ti. 15. q. 42. Sꝫ Inno. ī. c. venerabił. de con. vti. uel īuti. 7 in ſū. con. eo. ti. q. 43. dīc ꝙ nec cōpoſitio nec pactū pōt valē ī remiſſiōe decīaꝝ. qd̄ pōt ītelligi qn̄ h̄ fieret ſup decimis dīo debitꝪ 7 ſine rōnabili cā. ut s̄. alienatio. uel qn̄ fieret volūtate nō libera ſicut reqrit̄ ad remiſſionē faciendā. ut nō ī ſū. con. liᵒ 2ᵒ. ti. 5. q. 25. ał. ꝯpoſitio 7 pactū ſup decimis bn̄ valet d̄ ꝯſenſu ſupioris. ut clare dr̄ in dcō. c. ſtatuimus. de trāſac. B

¶ Que ſit remuneratio fideliū ſoluentiū decias? Rᵒ ſm Ray. Quadruplex ē: Pria ē abūdantia fructuū. Secunda ſanitas corpis. De his duabꝫ Augꝰ. Si decimā dederis nō ſolū abūdantiā fructuū. ſꝫ etiā ſanitatē corpis ꝯſeqris. 16. q. i. decie. Tertia ē remiſſio peccatoꝝ. Quarta celeſte regnū. De his duabus Augꝰ ibidē. Qui pmiū cōpare aut peccatoꝝ īdulgentiam deſiderat ꝓmereri reddat decimā. 7 de nouē ptibꝫ elyam ſtudeat dare paupibꝫ. Ecōtra q n̄ dat punit̄ p oppoſita. Malach. 3ᵒ. Quia mihi nō reddidiſtis decias 7 pmitias. idcirco fame 7 penuria maledcī eſtis. Itē Augꝰ ubi s̄. Cū decimas dādo 7 trena 7 celeſtia poſſis ꝓmereri ꝓ auaritia duplicē bn̄dictionē fraudas. A. i. fraudādo tibi ſubtrahis. ut ī ſū. con. eo. ti. q. 45. B. Hec ē dn̄i iuſtiſſima ꝯſuetudo ut ſi tu illi decimā nō dederis tu ad decimā reuoceris. Dabis īpio militi qd̄ n̄ vis dare ſacerdoti. Itē Augꝰ ubi s̄. Nō deꝰ pmiū poſtulat ſꝫ honorē. 7 q digna tur totū dare. decimā a nob̄ dignat recipe. nec ſibi ſed nob̄ ꝓculdubio ꝓfuturā. Hec oīa ī ꝑdcō. c. decie. Nā 7 antiq pr̄es copiis oībꝫ abūdabāt qa deciaſ deo dabāt. Nō aūt h̄ tollit fiſcꝰ q̄ non accepit xp̄s. 16. q. 7. c. maiores.

DEcime 2ᵒ

A qbus decie dari debeant? Rᵒ. Decie dari debēt ab oībꝫ laicꝪ. 16. q. 7. decias. ex̄ eo. a nob̄. Itē clerici tenēt dare decias nō de eccłiis ſed d̄ ſuis rebꝫ. ex̄ eo. c. 2ᵒ. et. c. a nobis. de ꝯſe. diſ. 5. q̄dragesima. A. Hoc nōt glo. ī dcō. c. 2ᵒ. 7 ibi ī textu pꝫ ꝙ etiā cłici debēt ſoluē decias pſonales his a qbꝫ recipiūt ſacrā. Clerici viuentes ī coī ſicut 7 religioſi nō tenēt ſoluē decimā d̄ laboribꝫ ſeu nutrimētis ſuis

ꝓpꝛijs.16.q.i.decīas. B .Itē religioſi tā exēpti q̄ʒ nō exēpti ð terris 7 poſſeſſiōib⁹ acqſitis 7 acqrēdis tenēt̄ ītegre ſoluē decīas illis qb⁹ eedē poſſeſſiōes 7 terre fuerant decimales.ex̄ eo.ſtatuto. §.ceteꝝ.li° 6°. Itē etiā leꝓſi tenent̄ ad decimas. Si tn̄ ſint cōiter viuētes non tenēt̄ de hoꝛtis 7 nutrimēt̄ aīaliū.ubi etiā ītelligunt̄ fet⁹.ex̄ ð eccle.edi.c.2°. A .Ibi nil dr̄ ð fetib⁹.ſ ſolū de hoꝛt̄ 7 nutrimētis aīaliū int̄ q̄ iſte īterp̄tatur fet⁹. Et cū eo.con.Albꝛic⁹. B .Et oīa p̄dcā ītelligas ð iure coī. Sec⁹ aūt ſi q aliud hērēt ex p̄uilegio. A .Hec etiā notāt̄ ī ſū.con.lib° p̄.ti.15.q.12. B

¶ Utꝝ iudei teneāt̄ dare decimas. R°. Perſonales nō tenēt̄ dare decīas cū nō recipiāt ecclīaſtica ſacr̄a nec audiāt di uina īmo nec ſint de coꝛpe ecclie. ff. de cēſi.foꝛma.§.ſi vō qs. A .Idem ī ſū. con.eo.ti.q.15. B .Sec⁹ ð p̄dialibus ex̄ eo.de terris. Et ð hoc caſu habes.ī. iudeus p̄.§.plt.

¶ Utꝝ clici teneāt̄ dare decimā uł pecuniā pape reqrenti. R° ſm Tho.ſcða ſcðe.q.87. Dicēdū q̄ ī veteri lege dabāt̄ p̄mitie ſacerdotib⁹.decīe aūt leuitis.7 qa ſacerdotib⁹ leuite ſubditi erāt dn̄s mādauit leuit̄ ut ip̄i loco p̄mitiarū ſoluerēt pōtifici ſūmo ſacerdoti decimā decime. Un̄ nūc eadē rōne tenēt̄ clici ſūmo pōtifici dāe decimā ſi exigit Nālis aūt rō dictat ut illi q h̄ʒ curā de cōi ſtatu ꝓuideat̄ vnde poſſit exeq ea que ptinēt ad cōem ſalutē. A .Idē in ſū.con.eo.ti.q.16. B

¶ Cū qs vēdit acetuū an̄ deciationeʒ qs tenet̄ ad decimā? R°. Uterqʒ tenet̄. Venditoꝛ qdē ꝓpt̄ dolū quē ɔmiſit.7 etiā q h̄ʒ p̄ciū q̄ð ſuccedit loco rei vendite.ar.12.q.2.monem⁹.ff.ð peti.hē. ſi 7 rē 7 p̄ciū. Emptoꝛ vō tenet̄.qa res trāſiuit ad eū cū onē deciaꝝ. ex̄ eo.paſtoꝛalis.12.q.2.c.Auguſtīo. Et ita eccleſia poterit petē a quo maluerit.ſi tn̄ obtinuerit ab vno.libat⁹ ē alter. Abſit n. q̄ eccl̄ia ſuū recipiat cū augmēto .h̄ Ray. 7 Tho .ubi ſ̄. Addit aūt Ray.q̄ ſi ēptoꝛ fuit bōe fidei q 7 poſtea ſoluit decimā.vēditoꝛ tenet̄ ei. A .Idē ī ſū. con.eo.ti.q.17.ubi etiam additur ſm Ray.q̄ ſi ēptoꝛ fuit male fidei.vēditoꝛ nō tenet̄ ei niſi expꝛeſſe dictū fuerit 7 cautū.ſ tn̄ vterqʒ dʒ agē pn̄iam ð dolo 7 q̄ſi ð furto.qa ɔtractauerūt decimā īuito dn̄o. In foꝛo aūt pn̄iali tuti⁹ ē ſi emptoꝛ p̄ſoluit decimā q̄ vēditoꝛ ſibi reſtituat.niſi foꝛte ī caſu.s.ſi ēptoꝛ nō īuenit̄ decept⁹ ī re.qa bn̄ valet adhuc p̄ciū. Sʒ glo.ei⁹ dīc. Ur̄ qbuſdā ꝓbabiliter q̄ 7 ſi res adh̄ valet p̄cium ſoluta decia.tn̄ ī foꝛo pn̄iali vēditoꝛ tenetur ēptoꝛi reſtituē id q̄ð ſoluit ecclie dum tn̄ ī ɔtractu abfuerit fraus 7 dol⁹.nec decept⁹ fuerit vltra dimidiū iuſti p̄cij glo. Hoc veꝝ ī foꝛo iudiciali. In pn̄iali vō tenet̄ qs reſtituē etiā ꝓpt̄ deceptionē minoꝛē dūmō nō valde p̄uā.ut.ī. emptoꝛ.§.2°. B

¶ Quid ſi aliqs violēter uel furtiue rapuit acetuū de area ruſtici an̄ ſolutionē decimaꝝ.nūqd tenebit̄ ruſticus? R°. Cū decie ſtatī collectis fructib⁹ debeāt dari.16.q.i.decīe.ex̄ eo.cū hoīes. ḡ ſi nō ſoluāt̄ ſtatī cū ɔpetēt̄ ſolui pn̄t ruſtic⁹ ē in moꝛa.q̄re p̄iculū ſpectat ad ip̄m. 7 ſic tenet̄. Sʒ tn̄ ſi ſoluerit dabit ei eccl̄ia actiones ſuas ɔ̄ raptoꝛē. Si vō nō erat adh̄ ī moꝛa.7 violent̄ ſibi ablatū ē nō tenet̄.ſ aget eccl̄ia ɔ̄ ip̄m raptorē.ff.loca.l.ſi ī lege.§.itē vtilit̄. Et ſil̄r ſi aliq̊ mō ſacerdos fuiſſet in culpa uel cā moꝛe.qa nō tenebit̄ ruſtic⁹. A .Idē in ſū.con.eo.ti.q.18.ſm Ray.q etiam

addit. Et hoc teneas ꝓ regula ꝙ ſp̄ po-
ſterioꝛ moꝛa nocet ei p̄ quem fit. ff. de
p̄icu. 7 cōmo. rei ven. l. illud. Et iō ſi
eccl'ia fuerit ī vltīa moꝛa. ruſtic⁹ nō te-
net ſoluē decimā d' ſublato. ſ꜡ tm̄ d' reſi
duo. niſi ī caſu .s. ſi ꝓpt moꝛā eccleſie
ſine cui⁹ lnīa nō audebat ruſtic⁹ tāgē
fruct⁹. nec īpoſuerat fruct⁹ q̊s al' repo-
ſuiſſet ī locū ſecurū. tūc qcq̄d aſpoꝛtat'
cedit ī p̄iculū eccl'ie ad minus uſq꜡ ad
ꝯplementū decīe. uel ſi pl⁹ ul' tantum
aſpoꝛtatū ē q̄tū valet decīa. Eccl'ia .n.
nō d꜡ petē lucꝝ cū dāno alioꝝ. iz. q. z.
fraternitat. Immo ſꝫm glo. ei⁹ ſi d' ꝯſue-
tudine uel ꝯſtitutiōe aliq̄ non licebat
ruſtico tollē 7 reponē fruct⁹ ſuos niſi
de lnīa eccl'ie. ſi eccl'ia fuit ī moꝛa dādi
lnīam. eccl'ia tenebit' ruſtico ad reſti-
tutionē toti⁹ dāni. h' ibi. S꜡ certe vr̄ ꝙ
p̄lat⁹ q fuit ī moꝛa ſeu alr' 7 nō eccl'ia
teneat'. niſi foꝛte tota eccl'ia fuiſſet ī cul
pa. q̄a delictū p̄ſone ī dānū nō d꜡ redū
dare eccl'ie. ex̄ d' re. iud. delictū. li° 6°. B
Quid ſi aliq̄s lōgo t̄pe recepit ul' re-
tinuit decīas 7 nūc veniēs ad ſatiſfacti
onē poſtulat ſibi remitti q̄a alir' opoꝛte
ret eū mēdicare? R° ſꝫm Ray. Si ſacer
dos videat iſtū ꝯtritū 7 p̄ces ſuas vti
litate. d꜡ ei tā̄q꜡ paup̄i remittē vn̄ vi-
uat. cū h' idē ei poſtea dare deberet. i6.
q. i. qm̄. A. Et addit Ray. ꝙ h' pōt fa-
cere ep̄s ſine ꝯſenſu capituli. cū ſic de-
cime ad eccleſiā reuertāt'. ex̄ d' his q̄ fi.
a p̄la. ſine cōſen. ca. cū ap̄lica. Et con.
Inno. 7 Goff. ut in ſū. con. eo. ti. q. 39.
S꜡ Goff. addit. Imponet' etiā ei ut in
totū ſatiſfaciat ſi ad foꝛtunā deuenerit
p̄inguioꝛē. ut ex̄ d' ſolu. Odoard⁹. ff. de
ceſſi. bo. l. 3. B. xv. vero addit ꝙ etiā ſi
diues ſit pōt ei ḡtis dimittē uel ī totū
ul' ī p̄tē. ex q̊ vult ī poſteꝝ abſtinē 7 ec-
cleſiā reſtituere iuri ſuo. A. Et h' pōt

ep̄s ī h' caſu. s. dāe ul' remittē fruct⁹ p̄
ceptos ꝓpt vtilitatē eccl'ie p̄ꝛochial' ſꝫm
eūdem xv. ut ī dcā. q. 39. Et ego h' puto
verū q̊ ad excuſationē remittēd n̄ q̊ ad
libationē ei⁹ cui fit remiſſio. cū ſit potēſ
reſtituē 7 nō ſit p̄atus ꝓut d꜡ ad hoc ꝙ
remiſſio valeat. ut s̄. bellū p̊. §. x°. ī ad-
ditiōe. i. Si vō ſit p̄at⁹ nō pōt ei fieri re-
miſſio ī dānū eccl'ie. cū ut s̄. p꜡ etiā pau
p̄eri q̄n fit ei remiſſio d꜡ īiūgi ꝙ ſi vene
rit ad facultatē reſtituat. niſi foꝛte fie-
ret lib'al' remiſſio ſup̄ decimis n̄ ſolutis
ꝓpt diſſuetudinē. ut s̄. decie p̊. §. 8°. 7
9°. q̄a ut ibi p꜡ n̄ ſolū remiſſio ſ꜡ etiā taci
turnitas p̄ꝛelati excuſat omnes debite
paratos. B

Decime z° Cui 7 q-
bus dari
debeat decima perſonalis? R°
ſꝫm Hoſti. Iure coī danda ē eccl'ie p̄ꝛo-
chiali ſiue baptiſmali ubi q̄s audit di-
uina 7 recipit ſacrā. i6. q. i. q̄ſti. §. p̊.
Predial' vō dāda ē eccl'ie īfra cui⁹ p̄ꝛo-
chiā p̄diū ſitū ē. ex̄ d' p̄ꝛoch. c. vlt. 7 ex̄
eo. qm̄. i6. q. i. ſi q̄s laicus. i3. q. i. §. p̊.
Et h' niſi aliud obtineat d' ꝯſuetudine
ex̄. eo. c. p̊. et z°. et. c. ꝯmiſſū. 7. c. ad apo
ſtolice. uel niſi p̄ſcripte ſint. ſꝫm Hoſti.
Ray. 7 Tho. A. Idē ī ſū. con. eo. ti. q.
3. Et q̄d d' r̄ d' ꝯſuetudīe intelligendū ē
q̊ ad p̄diales. Nam p̄ſonales ſp̄ dār' illi
eccl'ie ubi eccl'iaſtica p̄cipiūt' ſacrā. ut ī
dcō. c. ad ap̄lice. ex̄ eo. B. De mixtis
vō decimis d' q̄bȝ dictū ē s̄. decie p̊. §.
z°. dicendū ſꝫm Hoſti. ꝙ ſi appareat cō
ſuetudo ſeruāda ē. ſi nō apparet tūc ſi
aīalia paſcunt' ꝯtinuo ī p̄dijs ꝓpe p̄ꝛo-
chie eius q dn̄s ē 7 curā eoꝝ gerit idu
bitant' illi p̄ꝛochie ſoluende ſūt. Si vō
paſcāt' ī p̄dijs p̄ꝛochie aliene vr̄ ꝙ di-
uidi debeāt int' eccleſiā ubi paſcūt' 7 p̄
p̄ꝛiā. ar. ff. de le. 3°. q ſaltū. extra d' teſta.

delatū. §. vlt. Ray. vo dic ꝙ ſi aliquis paſcat pecoꝛa ī vna pꝛochia. ⁊ h₃ ouile ī alia ꝙ ð lacte fetu ⁊ lana d₃ dari decīa eccľie ubi ſūt paſcua. ar. ex̄ eo. ꝯmiſſū. Cō. Tho. ſcda ſcde. q. 87. S₃ ſm Alanū ſi ꝯtinue iacēt ī vna pꝛochia. ⁊ ꝯtinue paſcunt ī alia. decime diuidi debent. ⁊ idē ſi p medietatē āni paſcūtur ī vna pꝛochia ⁊ p medietatē ī alia. h̄ Ber. ex̄ eo. ad aplice. Cōſuetudo tñ ī talib₉ eſt tenēda. A. Idē dr̄ ī ſū. con. eo. ti. q. 3. S₃ ſi ꝯſuetudo non appareat ſatis vr̄ eq̄ opīo Hoſti. ꝯiungendo eā cū dicto Ber. ⁊ Alani. cū iſte decie ptim ſint p̄diales ⁊ ptim pſonales. ut ſ̄. decime p̄. §. p̄. B

¶ S₃ cui ſoluēt decimas pſonales reges ⁊ pncipes? R̄ꝫ ſm Inno. Epo ſoluent ī cui⁹ dioceſi hn̄t pncipale domicilium. ⁊ ſi ī duab₉ dioceſib₉ hn̄t diuident inter illas. A. Idē in ſū. con. lib° p̄. ti. 15. q. 4. B

¶ Cui debet decīa venatiōis. piſcationis ⁊ h⁹mōi? R̄ꝫ ſm Inno. Tales decie pſonales ſūt. qa ope hoīs veniūt. Vn̄ dāde ſūt eccľie ubi pcipiunt eccľiaſtica ſacra. A. Idē ī ſū. con. dcā. q. 4. ⁊ ſubiūgit ſm eundē. Et h̄ ītelligo vera ubi libē qs piſcat nullo p̄cio dato nec pte piſcationis. qa ſi īde daret p̄ciū uel ps tūc bn̄ videt̄ ꝙ ð illo p̄cio uel pte dande eēnt decie eccľie baptiſmali. qa non ex miſterio hoīs ſ ex aq̄ ⁊ terra ꝓueniunt. Idē dico ð venatiōe ⁊ h⁹mōi. Itē vr̄ ꝙ ſi aliqs capiat piſces ī mari ⁊ poꝛtet in ſtagnū ⁊ ibi viuāt aliq̊t dieb₉ ꝙ decimā debeat īde hr̄e eccľia ī cui⁹ pꝛochia ē ſtagnū. Idē vr̄ ð beſtijs recluſis Alij dicūt ꝙ ſunt decie pſonales. ⁊ ꝙ dāde ſūt eccľie ubi pcipiūt eccľiaſtica ſacra. h̄ ibi. Vr̄ poſſe dici ut ex p̄dictis pōt colligi ꝙ ſi dcā aīalia recluſa viuāt pncipaliter ex terra uel aq̄ ſine laboꝛe hoīu₃ ptineāt ad p̄diales. Si vo viuūt etiā cū laboꝛe hoīu₃ ptineāt ad mixtas ⁊ ð ipis fiat qð ſ̄. dictū ē ð mixt. B

¶ Quid ſi arboꝛē excīſam ī ſilua quis poꝛtet ad locū ubi multū pl⁹ valet? Dicendū ſm Inno. ꝙ ſoluet decimā eccleſie ubi ē ſilua deductis expēſis q̄s fecit ī traſſerēdo. A. Idē ī ſū. con. ī dcā. q. 4. ubi etiā ponit ⁊ id qð dr̄ ī. §. ſe. B

¶ Quid ſi paſcua ꝓ aīalib₉ ānuatī vēdant? R̄ꝫ ſm Inno. Decīa p̄cij ſoluet eccľie ubi ſūt paſcua. Et ſi dn̄s fūdi patiatur ḡtis paſci beſtias ī fūdo cū herba quā euellit beſtia trāſeat cū onere ſuo. s. decīe. dn̄s beſtie tenebitur dare etiā decimā valoꝛ herbe. ff. ð vſufruc. ſi vſufructuari⁹. A. Iſta lex nō videt̄ hr̄i ī illo ti. vn̄ puto ꝙ velit allegare. l. ſi vſufructus. z°. §. p̄. B

¶ Quid ſi qs tenet decīas ī feudum. nūqd ꝓpt̄ h̄ recipiet decīas noualiū? R̄ꝫ ſm Ray. Nō. ſ debēt eccľie pꝛochiali. qa h⁹mōi ꝯceſſiōes ⁊ pͥuilegia attāda ſūt nō āplianda. ex̄ eo. tua. niſi foꝛte ſint religioſi. ⁊ ex pͥuilegio decimas pcipiāt. qa pcipiēt etiā noualiū. ex̄ eo. ex pte. 3°. A. Idē ī ſū. con. lib° p̄. ti. 15. q. 5. ubi etiā ponit qð dr̄ in. §. ſe. ſm eūdē Ray. Hoſti. ⁊ Inno. B

¶ Q₂ ſi ipi religioſi nō ex pͥuilegio decimas alicui⁹ eccľie pcipiebāt ſ ex p̄ſcriptiōe. tūc decie noualiū nō eis ſ eccľie ſoluende ſūt. ex̄ eo. cū ꝯtingat.

¶ Cū ꝯcedit̄ a papa aliqb₉ ut noualiū decīas recipe valeāt ꝓ poꝛtione q̄ veteres eos ꝯtingūt. nō ītelligit̄ de illis noualiū decimis q̄s tpe h⁹mōi īpetrationis alij poſſidebāt. nec etiā h₃ locū niſi ſolū ī loci ī qb₉ ipi īpetratoꝛes veteres hēbāt. ⁊ ꝓ ea tm̄ poꝛtiōe. Q₂ ſi īpetratoꝛes tēpoꝛe īpetrationis poſſidebant

decimas veteres ī totū uel vltra medi
etatē. nō extēdit̄ indultū vltra medie-
tatē noualiū niſi fuerīt ciſterciēſes uel
cartuſiēſes. Itē ſi p h⁹mōi ꝯceſſiōes ec-
cleſie ꝑrochiales adeo ḡuarent̄ ꝙ non
poſſent cōmode ſuſtētari ⁊ iura epiſco
palia ſoluē ꝓuideat̄ p ordinarios ꝙ h̄
poſſint. Itē q̄ꝫuis forte a religioſis excē-
ptis ⁊ aliꝭ fiāt īfeudatiōes deciaꝝ. A
s. a laicꝭ retētaꝝ. ⁊ recognoſcēdo laicos
ab ip̄is religioſis ſe in feudū detinere.
ut ī. c. ſtatuto. ꝺ quo. ī. B . nō licet p⁹
talē īfeudationē ſic ꝺ facto p̄ſūptā h⁹-
mōi decīas de manibꝫ laicoꝝ recipere
abſqꝫ dioceſanoꝝ aſſenſu. ⁊ ille tm̄ de-
cime pn̄t taliter de manibꝫ laicoꝝ a re-
ligioſis acqri q̄ an̄ lateranēſe ꝯciliū in
feudū ꝑpetuo fuerūt cōceſſe. ⁊ dioceſa
ni faciāt iuſticiā ꝑrochialibꝫ eccl'ijs de
decimis q̄s religioſi hn̄t niſi agat̄ ꝺ re-
bus exēptis. Hec oīa ꝓdicta habēt̄. ex
eo. ſtatuto. lib° 6°.

¶ Utrū decīe illaꝝ reꝝ de qbꝫ antiqtus
nō ꝯſueuerūt dari debeant̄ illis q eas
hn̄t in feudū. uel eas recuꝑauerūt. aut
eccleſie? R° ſm Ray. Ut ꝙ milites qui
alias decīas ꝑcipiūt poſſint illas petē.
eo ꝙ eis terra illa ab āti q̊ fuit decīalis.
⁊ vna eadēqꝫ res nō debeat duplici iu-
re cēſeri. ex eo. cū ī tua. Vel forte veꝝ ē
ī monaſterio uel eccl'ia. A . Ray. non
dic. uel forte. ſ dicit. Id verū ē ī mona
ſterio uel eccl'ia. ſ ī laico forte ſecus. ut
ī ſū. con. eo. ti. q. 7. Veritas ē enī ꝙ. c.
cū ī tua. loqt̄ tm̄ ꝺ monaſterijs ⁊ eccle
ſijs. B . Secus ī laico. qa nō ꝺꝫ eas re-
cipe. ſicut nec decimas noualiū. ar. ff.
de ꝯ̄tēn. emp. ī lege. Un̄ ꝯſulendū eſt
ꝙ ſoluant̄ ꝑrochiali eccl'ie. Idē Hoſti.
A . Idē ī ſū. con. ꝺcā. q. 7. B

¶ Qui diu decīas nō ſoluit ⁊ nūc vult
ſoluē. nō ꝺꝫ ſoluē illis q ex ſola p̄ſcri-
ptione hacten⁹ decīas ꝑceꝑerūt ſ eccle
ſie ꝑrochiali ſm xꝺ. A . Idē ī ꝺcā. q. 7.
ubi addit̄ ſm Ray. Per h̄ nō pleroſqꝫ
ep̄os male facē q oēs decīas noualium
ſue dioceſis ⁊ alias q̄ſcūqꝫ pn̄t a militi-
bus recuꝑare ſibi vſurpāt. qꝺ nō licet
de iure. niſi cū illa noualia uel alia nō
ſūt īfra t̄mīos alicui⁹ ꝑrochie. uel niſi
aliā cām rōnabilē oñdant. ex eo. cum
ī tua. ⁊. c. qm̄. Idē Hoſti. dicēs. Sic eſt
v̂itas ꝙ nec ꝺ noualibꝫ nec de recuꝑatꝭ
a laicis ꝺꝫ ep̄s retinē niſi ſuā canonicā
h̄ ē quaten⁹ ꝑcipiebat ꝺ antiqs ⁊ ꝺ his
ꝑcipiat. ⁊ ſi nil ꝑcipiebat ep̄s de antiqſ
ad minus ſua q̄rta fraudari nō ꝺꝫ. ex
eo. qm̄. Ibi etiā h̄ nōt glo. B

¶ Quid ſi ſit ꝯſuetudo ꝙ vna ꝑrochia
A . i. vna eccl'ia uel aliq̄ ꝑrochia. ut in
ſū. con. eo. ti. q. 8. B . recipiat decimā
de blado. ⁊ alia de vino. ⁊ terra q̄ red-
debat ḡnū mutet̄ ⁊ reddat vinū ⁊ eꝯ°
q̄ eccl'ia ꝑcipiet decimā? R° ſm Hoſti.
Illa q̄ ꝑcipiebat ꝺ blado ꝑcipiet ꝺ vi-
no ⁊ eꝯ°. qa lꝫ mutēt̄ q̄litates rre nō tn̄
ſubſta. ex eo. ꝯmiſſū. §. ſicut. A . Idē in
ꝺcā. q. 8. B

¶ Utrū decīe p̄ſcribi poſſint. R°. A laicꝭ
nō. ex de p̄ſcrip. cām. ⁊ ꝺ h̄. ī. p̄ſcriptio
§. 2°. Sꝫ a cl'icꝭ ſi ꝑrochiā hēant p̄ſcribi
pn̄t. ex ꝺ p̄ſcrip. ꝺ q̄rta. Religioſi q̊qꝫ ſi
nō hn̄t ꝑrochiā ip̄as p̄ſcribē nō poſſūt
qa nec poſſidē. 16. q. i. placuit. Hoc pu-
to veꝝ de ꝑſonalibꝫ q̄ dāt̄ rōne ſacroꝝ
q̄ religioſi miſtrare nō hn̄t niſi obtine
ant ꝑrochiā. Prediales aūt licite pn̄t
hr̄e ⁊ poſſidere. 16. q. i. c. fi. Sꝫ ſi habēt
tūc rōne ꝑrochiaꝝ ip̄as qn̄qꝫ p̄ſcribūt
ex eo. cū ꝯtīgat. ⁊. c. cū ī tua. Et nō h̄ ꝙ
ep̄s q dic̄ ſe p̄ſcripſiſſe decīas in alieno
ep̄atu. ꝺꝫ ꝙ alleget ⁊ ꝓbet titulū. quia
ius cōe ē ꝯ̄ eū. niſi tāti tꝑis alleget̄ pre-
ſcriptio cui⁹ ꝯ̄rij memoria nō extat. ex

de p̄ſcrip. ep̄m. lib° 6°. A .Ibi etiā dr̄
q̄ ei q rē p̄ſcribit eccleſiaſticā ſi ſibi nō
ē ꝯriū ius cōe uel ꝯtra ipſū p̄ſūptio nō
habet̄. ſufficit bona fides. al̄ cū bona fi
de regrit̄ etiā titul⁹. ut p̄dictū ē. B
¶ Si ꝯſuetudo pcipiendi decimā fuit
pſcripta ī vno p̄dio alicui⁹ pꝛochie. nō
extendit̄ ꝓpter hoc ad aliud p̄diū qđ
de nouo colit̄. ex̄ eo. cū contigat. ff. de
pactis. ſi vn⁹. §. ante omnia.
¶ Quid đ clicis q hn̄tes ſufficiēs pr̄i-
moniū uel aliq̊s reddit⁹ recipiūt deci-
mas? R° ſm Ray. Si deſeruiūt eccl̄ie.
7 pcipiūt decīas n̄ ut eas ī malos vſus
ſ; ī pios ꝯuertāt nō peccāt. aliter ſacri-
legiū ꝯmittunt. 16. q. i. qm̄. i. q. z. pa-
ſtoꝛ. A .Idē ī ſū. con. li° p̊. ti. 15. q. 9.
ubi etiā addit̄ ſm Hoſti. q̄ ſi clic⁹ non
facit ſeruitiū eccl̄ie ut dꝫ. uel notoꝛius
foꝛnicatoꝛ ſit. laic⁹ no tenet̄ ei dare de-
cimā. ſ; ꝓxīo ſupioꝛi. 7 q̄ ille dꝫ ī vtili-
tatē illius eccl̄ie decimā cōuertē. ſub-
dens q̄ id qđ dic̄ decre. tua nob̄. ex̄ eo.
s. q̄ nō obſtat neqtia clicoꝝ intelligit̄
de occultis. B .Sil̄e s̄. clic⁹ 4°. §. pſt.
¶ Quid ſi ep̄i uel religioſi đ cōſuetu-
dine uel de ṗuilegio pcipiūt oēs deci-
mas alicui⁹ pꝛochie. vtꝝ h̄ nō obſtāte
debeat p̄ſbytero cōpetēs poꝛtio aſſig-
ri. R°. Sic. ex̄ de p̄ben. extirpāde. §. cū
igit̄. ex̄ de decīs. ſtatuto. lib° 6°. 7 s̄. in
7°. §. dictū ē. A .Idē in ſū. con. eo. ti.
q. xi. ſm Hoſti. B

Decime ūn̄° đ q b⁹ decīe
debeant dari. R° ſm Ray. De
oīb⁹ fructib⁹ terraꝝ. arboꝝ. hoꝛtoꝛū.
nutrimētis aīaliū. lacte. lana. feno. li-
gnis. piſcationib⁹. venatioīb⁹. afflictis
pēſioīb⁹. molēdinis etiā ad ventum.
balneis. fullonijs. lapidicinis. metal-
larijs. Item de negocijs 7 artificijs. 7
ceteris bonis. Etiā đ tp̄e. de cōſe. diſ.
5. q̄dtrageſima. 16. q. i. decime tributa.
et. q. 7. quicūq; recognouerit. 7. c. oēs
decime. ex̄ eo. cōmiſſū. 7. c. nūcios. 7. c.
nō ē in ptāte. 7 gnāliter de oī lucro li-
cito. ut Hoſti. dicit 7 Tho. A .Idē in
ſū. con. li° p̊. ti. 15. q. 19. B
¶ Quid ſi in eadē terra eodē āno di-
uerſa ſemina ſeminātur? R°. De oīb⁹
decīa dꝫ dari. ex̄ eo. ex pte canonicoꝝ.
A .Idē in ſū. con. eo. ti. q. zo. B
¶ Sꝫ nūqd de reb⁹ donatis uel legatī
ul̄ ſucceſſiue acqſitis .A .i. iure ſucceſ
ſioīs. ut ī ſū. con. eo. ti. q. zi. B .debe
ant dari decīe? R° ſm xb. Alan⁹ dixit
q̄ nō. qa ex his tm̄ q̄ nāliter ul̄ de opi-
bus ſuis quis acqſierit tenetur ſoluē.
ꝓbabilius tamen videt̄ notaſſe Hugꝰ.
16. q. i. decime. s. q̄ legatarius 7 dona
tarius tenetur dare decimam de re do
nata 7 legata. licet decimata fuerit a do
natoꝛe uel legatoꝛe. fili⁹ tn̄ ſi ſuccedat
patri cū oīa patris quodāmō ptineāt
ad ip̄m non tenet̄ ea decimare ſi decīa-
ta ſunt a pr̄e. ſ; heres ex̄neus bn̄ tenet̄
A .Idem in ſū. con. dcā. q. zi. Tamen
ut ibi pꝫ Inno. recitando dictas opīo-
nes nō videt̄ multū vnā alteri p̄ferre
iō putarē ī hoc ſtādū foꝛe cōſuetudini
que eſt optima legū īterpꝛes. ff. đ legi.
ſi de inter p̄tatione. B
¶ Sed vtꝝ de illicite acqſitis teneat̄
qs dare decimā? R° ſm Hoſti. Pꝛedi-
ales decime indiſtincte ſolui debent a
poſſidente pꝛedia ſiue poſſeſſoꝛe iuſto
ſiue iniuſto. nec ſolū a catholico ſ; etiā
a iudeo heretico. 7 ſciſmatico. uel pa-
gano. ex̄ eo. de terris. Et h̄ quia dātur
rōne p̄dioꝝ etiā ſi t̄ra ſeminata fuiſſet
ſemine furtiuo ul̄ h⁹mōi. Con. Ray.
7 Tho. De pſonalib⁹ vō diſtīguit̄ vtꝝ
qs teneat̄ ad reſtitutionē. ut in furto.

rapina.ſymonia.vſura.ludo.ĩiuſta ex-
actiõe. 7 ĩiuſta ſnĩa.ĩiuſto bello.7 h⁹-
mõi.qa tunc nõ debet dari decima nec
recipi. Si võ nõ teneat̃ quis ad reſtitu
tionẽ.ut ĩ meretricio.hiſtrionatu 7 ſi-
milibꝫ.tũc ſi ex pctõ notorio q̃ſtus ꝓ-
uenit. eccl'ia nõ dꝫ recipe ne videatur
pctm̃ approbare. A .Licet eccl'ia nõ dꝫ
recipe.tñ ipe tenet̃ dare.ut in ſũ.con.
li°p̊.ti.15.q.22.ſm Inno.7 Hoſti.Et
addit Hoſti. Cõſulo q meretrix 7 hi-
ſtrio ĩde faciãt elyam ex q̊ eccl'ia nõ re-
cipit.ut ſic deus citius eos extrahat a
pctõ.Et ſm Ray.7 Inno.ſi tales ad pe
nitẽtiã ↄuertant̃.põt eccl'ia etiã decĩas
p̃teritas recipe.qa ſm Greg.nõ debet
deſpici ĩ eo qđ fuit.s.pctõꝝ.qa iã ĩcipit
eẽ qđ nõ fuit.diſ.50.ferrũ.Con.Tho.
B .Sec⁹ ſi occultũ eẽt q̃uis p̃lat⁹ hoc
ſciret.ar.32.q.5.xp̃iana.6.q.1.ſi oĩa
Idẽ Tho.ſcđa ſcđe.q.87. A .Idem in
ſũ.con.dcã.q.22. B

DEcime v⁹ q̊ ad lai-
cos. Utꝝ
laici aliq̊ caſu abſq; pctõ poſ-
ſint ĩ feudũ decimas hr̃e. R° ſm Ray.
A tpe lateranẽſis cõcilij celebrati ſub
Alexandro papa nullo mõ pñt decime
laicis ↄferri.nec valet talis collatio ſeu
ĩfeudatio.ex̃ eo.ꝓhibem⁹.Immo etiã
deponẽdi ſũt tráſgreſſores.ex̃ eo.q̃uis
Q ſi ius pcipiẽdi fruct⁹ tpales deciãꝝ
fuit laico ↄceſſũ in feudũ an dictũ ↄci-
liũ 7 laic⁹ bñ viuat 7 defendat eccl'iam
ſicut bonus vaſallus.põt excuſari alit̃
ĩ piculũ aĩe tenet. Hoſti.võ dĩc q a tẽ
poꝛe multũ anterioꝛi. A .s.a tpe Ur-
bani pape.ut ĩ tex.ĩ.allato. B .nõ po
tuerunt decĩe laico ↄcedi.ſicut nec mõ
pñt ab alio q̃ a papa. ut ĩ ↄſtitutione
feudoꝝ epm̃ uel abbatem.Et addit q
Ray.foꝛte nõ videat illã ↄſtitutionẽ

A .Idẽ ĩ ſũ.cõ.li°p̊.ti.15.q.25.ubi etiã
pꝫ q Ray. poſt p̃dicta videt̃ finaliter
tenẽ q nullo tẽpoꝛe potuerũt decime
dari in feudũ laico ſine ꝑuilegio ſedis
aplice ob cãm rõnabilẽ ↄceſſo.Goff.7
Hoſti.dicũt q hodie nõ pñt ↄcedi de-
cime etiã quo ad fruct⁹ ab alio q̃ a pa-
pa ex iuſta cã niſi ad tẽp⁹.nõ ĩ ꝑpetuũ
ita.ſ.q nõ tráſeãt ad heredes.ibi etiã
dĩc Ray. q etiã qñ papa ↄcedit decĩas
laico ĩtelligit̃ q̊ ad pceptionẽ fructuũ
nõ quo ad ꝓꝑetatẽ.qa illud ẽ qđdam
ius ſpũale qđ ↄuenit deputatis diuis
obſequijs 7 nõ laicis. Dñs Garſias de
hiſpania ſup h̃ dicit. Ante debem⁹ po
nere caſus indubitabiles. Primus qñ
ↄceſſio habuit oꝛiginẽ añ cõciliũ late-
ranẽſe.c.ꝓhibemus.ex̃ đ decimis.qđ
fuit editũ 7 ꝓmulgatum ãno dñi.M.
clxxix.ſm cronicã martinianã ut etiã
refert Jo.an.2⁹ caſus qñ p⁹ dictũ con
ciliũ fuit facta ↄceſſio p papã ſeu eius
auctoꝛitate. His.n.duobꝫ caſibꝫ ſi de
eis ↄſtat. nemini ĩ dubiũ v̂tit̃ qn laic⁹
7 ei⁹ ſucceſſoꝛes poſſint tenẽ tale feudũ
deciãꝝ ſine pctõ.3⁹ caſus ẽ dubitabilis
qñ nõ ↄſtat đ auctoꝛitate pape nec de
oꝛigĩe ↄceſſiõis ĩ titulũ feudi videlꝫ añ
ↄciliũ lateranẽſe uel p⁹.tũc ẽ dubiũ an
laic⁹ poſſit tenẽ tale feudũ ſine pctõ.Et
Hoſti. apte tenet q nõ.ut ĩ ſũ.con.eo.
ti.de decimis.§.7 vtꝝ p̃ſcribi.v̂.qd ſi
laic⁹.7 ĩ.c.q̃uis.đ decimis.p plẽs rõeſ
q̃s ibi ponit. Et Jo.an. repetit ĩ.c.cũ
aplica.de his q̃ fiũt a p̃lat. Idẽ tenue-
rũt Archi.7 Jo.mo.in.c.2°.§.illos.de
decimis.li°6°.7 p eaſdem rõnes 7 mo
tiua.Jo.an.tenet ↄtrariũ ſi initij in cõ
trariũ memoꝛia nõ exiſtat.7 de hoc ſit
cõis opĩo q̃ fũdatur ſup tali antiq̃tate
Et h̊ p tex.c.1.đ p̃ſcrip.li°6°.7.c.ſuper
q̃buſdã.ex̃ đ v̂bo.ſig.Hoc tenet dcũs

Jo.an. ī oībꝫ ꝺcīs locꝭ.⁊ maxīe ī ꝺcō.c.
cū aplica.〈 Poſſeſſio.n.tā ꝺiutˀni tēpoꝛꝭ
fūdata ſup tali cōi opīone hꝫ īſtat cō-
ceſſiōīs aplice. ut ī ꝺcīs iuribꝫ.⁊ pnci-
palis auctoꝛitatꝭ.l.hˀ iure.§.aq̄ ꝺuctꝰ
ff.ꝺe aq̄ coti.⁊ eſti.⁊ ꝺ̄ aqua plu.arcē.
l.i.§.fi.⁊.l.z.§.idē labeo.⁊.l.fi.eo.ti.
cū ſilibꝫ.hˀ ille. Aduertendū ꝙ tūc ꝺr
rei nō extare memoꝛiā qn̄ nemo ſupē
q ſciuerit factā fuiſſe.uel q audierit ab
eo q ſciuit.ut ī ꝺcō.§.idē labeo.Notā
ꝺū etiā ꝙ p̄dcā iura ꝺe poſſeſſiōe tā lō-
ga videt̄ loq ꝺ̄ rebꝫ p̄ſcriptibilibꝫ.De-
cime v̂o a ſclaribꝫ p̄ſcribi nō pn̄t. ut ſ̄.
ꝺecie.z°.§.xi°. vn̄ nulla ꝯſuetudīe ītro-
ꝺuci pōt ꝙ laicꝭ ꝯpetat recipe q̄ ꝺātur
rōne ꝺīnoꝝ obſeqoꝝ cū ſit ꝯ̄ ius ꝺīnū
ut expſſe hr̄ ī.c.hāc ꝯſuetudinē.io.q.
i.⁊.16.q.i.c.fi. Jtē etiā qn̄ in feudatio
fit auctoꝛitate pape reqrit̄ ꝙ fiat ex iu-
ſta cā ut ꝺicūt p̄fati ꝺoctoꝛes. videlꝫ ꝙ
īfeudati faciāt uel fecerit ꝯdecentē re-
cōpēſationē eccl'ie ſpūalē uel tpalē. ut
ſ̄.ꝺixit Ray.cū nec ipī clrici poſſint vti
rebꝫ eccl'iaſtici iuris ſine ꝺebita recōpē
ſatiōe nec etiā papa. Vn̄ ſcūs Greg⁹ lꝫ
eēt papa loquēdo ꝺ̄ ſe ⁊ aliis omel.i3.
ꝺic.Pēſem⁹ cui⁹ ꝺānatiōis ſit.ſine la-
boꝛe hic pcipe mercedē laboꝛꝭ.Ecce ex
oblatiōe fideliū viuim⁹.ſ₃ qd p aīabus
fideliū laboꝛam⁹! Jlla ī nr̄m ſtipēdiū
ſumim⁹ q̄ p redimēdis pctīs ſuis fide
les obtulerunt. nec tn̄ ꝯ̄ pctā eadē uel
oꝛōnis ſtudio uel p̄dicatiōis ut ꝺignū
ē īſudam⁹.Jtē ꝯceſſio pape ſp ītelligit̄
ea ꝯditiōe ut p hˀ eccl'ie nō p̄uent̄ ſuis
neceſſariis.ut ī.c.ſtatuto.§.ubi autē
ex̄ ꝺ̄ ꝺecimis.li° 6°.Ex p̄dcīs ḡ pōt col
ligi ꝙ ſi p infeudationē ꝺeciaꝝ eccleſie
ꝺefraudāt̄ ſuis neceſſariis.nō valet.Si
nō p̄uāt̄ tūc ſi n̄ fiat ex iuſta cā ⁊ ꝺecē-
ti recōpēſatiōe.ſilr̄ nō valet.Si adeſt

iuſta cā ⁊ pape auctoꝛitas.valet.Si ꝺe-
eſt auctoꝛitas pape.tunc ſi ꝯſtat fuiſſe
factū an̄ ꝯciliū lateranēſe.valet.al'r nō.
Jtē ſm Jnno.⁊ ī ꝺcā.q.z5.ī ſū.con.li°
p̊.ti.i5.ſicut nō licet ꝺecīas ꝯcedere in
feudū. ita nec ī emphiteoſim. nec ī lo-
cationē ad lōgū tēp⁹.Nullū.n.ꝯ̄ctum
ſup eis inire ꝺꝫ eccl'ia p quē fiat ul'r feu-
ꝺū uel alienatio q̄ fit p ꝺcōs ꝯtractus.
ex̄ ꝺ̄ re.eccle.non alie.nulli. Ad firmā
aūt ⁊ ad certū tēp⁹ ꝯcedi pn̄t.ex̄ ꝺ̄ loca.
⁊ ꝯduc.c.z°. B

Utꝝ laic⁹ tenēs ab eccl'ia ꝺecimā in
feudū poſſit ipm feudū in aliū laicum
trāſferre. R°. ſm Ber. Si ab antiq̊ ⁊ li-
cite teneat ſatis videt̄ ꝙ ꝺe ꝯſenſu epī
poſſit ſm ſimilitudinē alioꝝ feudoꝝ.
nec ꝺr̄ eps ī feudū illas tūc ꝺare. ex̄ ꝺe
feu.c.z°.Si v̂o laic⁹ nō ī feudū ſ₃ ꝺe fa-
cto teneret ꝺecīas nec ī laicos nec ī cle-
ricos trāſferre pōt.etiā ꝺe ꝯſenſu epī.
ex̄ ꝺ̄ his q̄ fiūt a p̄latis.cū apl'ica. A.
Hec nōt glo.ī.c.phibem⁹.ex̄ ꝺ̄ ꝺecimis
ut pꝫ ī ſū.con.eo.ti.q.z6. Cū p̄dictis
con.glo. Ray.⁊ Hoſti.ī ꝺcō.c.phibe
mus.lꝫ ꝺicat alioꝝ opīonē tenentiū ꝙ
nō poſſit tl'e feudū trāſferri tutioꝛē eē
Hec vident̄ ſic poſſe ꝯcoꝛdari videlꝫ ꝙ
ſi ꝯcurrāt ꝯditiōes ꝺicte ſ̄.pxīe p̄ſcrti
ꝺe iuſta cā ⁊ ꝺebita recōpēſatiōe valet
al'r nō.ut pōt ꝯſtare ex ibi ꝺictis. B

Utꝝ laicus qualibet ꝺecimā ſibi in
feudū ꝯceſſam poſſit ꝺimiſſo iure feu-
ꝺi liberā ꝺe ꝯſenſu epī ī locū religioſū
ſimpl'r trāſferre. R°. Hoc vr̄ ꝯcedē ꝺe-
cre.ex̄ ꝺ̄ his q̄ fiunt a p̄latis.cū apl'ica.
ſup quā Jnno.ꝺicit ſic. Nōndū hic ꝙ
reuocatio ītelligit̄ fieri ad eccleſiā nō
ſolū ſi ad illā reuocet̄ ad quā ꝺ̄ iure ſpe
ctat. ſ₃ etiā ſi ad quācūq₃ aliā.⁊ ita ſm
quoſdā pōt epūs ꝺecimas que tenētur
ab vna eccl'ia ꝯferre alīi. qa modicum

dānū fit eccľie a q̄ tenebāť. ⁊ magnū ē
lucꝝ illi cui ꝯferunť. Sꝫ meliꝰ placet ꝙ
dcā decre. loqť ꝺ decimis q̄ tenēť ī feu
dū ab ep̄is. Nec mirꝝ qꝺ dic ꝙ admo-
nēdꝰ ē feudatariꝰ ꝙ reſtituat eccľie ꝑro
chiali. qa h̄ ītelligendū ē ſi ep̄s a q̊ te-
nēť ī feudū cōſenſerit. ſicut ibi dr̄. nec
ſine eiꝰ ꝯſenſu auferť ab eo feudū ſuū.
Itē nō ē mirandū ſi dic potiꝰ ꝙ reſtitu
atur eccľie ꝑrochiali q̄ꝫ alteri. qa res de
facili redit ad nām ſuā. Credit̄ enī ꝙ
qn̄ ep̄s illā decimā dederit ī feudū. fu
it accepta ab eccľia ꝑrochiali ꝑ aliqua
vtilitate ep̄atꝰ. A. Qꝺ licet. Iō potiꝰ
dꝫ ad eādē redire. īmo ſi ep̄s nollet cō-
ſentire ſuꝑioꝛ deberet eū aliqn̄ cogere.
ex̄ ꝺ iure patro. nullꝰ. ſm eūdē Inno.
ut ī ſū. con. eo. ti. q. 30. ubi etiā ponūť
q̄ ī h̄. §. habēť. B. Nā ſi ab alia eccľia
q̄ꝫ ꝑrochiali tenebať. A. Iſtud v̄bū
ꝑrochiali nō ē Inno. nec bn̄ ſonat. qa
idē ē etiā ſi tenebať ab eccľia ꝑrochiali
ſ dū dr̄ ab alia eccľia ſubaudi. ſ. q̄ꝫ ep̄a-
li. ut pōt colligi ex dcīs Inno. in dcō. c.
cū ap̄lica. B. nō ſufficēt ꝯſenſus ep̄i.
ut illa ꝑdēt feudū ſuū. niſi mag̃ cauſa
ſubeēt. ar. ex̄ ꝺ re. eccle. nō alie. c. p̊. A.
Idem ī dicta. q. 30. B.

An ruſtici ſoluēdo decīas militibꝫ
q̄ poſſident eas excuſenť a ſolutiōe ⁊ a
pctō? Rꝫ ſm Ray. Si ruſtici ſciunt uľ
credūt milites auctoꝛitate eccľie licite
ꝑtē uel recipe. excuſanť. ꝑſerti cū ec-
cleſia nec a ruſtic̄ petat nec militibus
ꝯdicat. Si v̊o ſciūt ꝙ illicite decīas re-
cipiūt. n̄ liberāť. ſi tn̄ ꝑ metū ſoluerēt
excuſanť ī ꝑte. 32. q. 5. ita ne. ex̄ qꝺ me-
tus cā. ſactis. xv. v̊o dic abſolute ꝙ ru-
ſtici libānť ⁊ nō peccāt ſoluēdo. A.
Hoc nō dic abſolute xv. ſ ubi eccľia nō
petit a ruſtic̄. ſ ꝑmittit tolli a militibꝫ
ut ī ſū. con. eo. ti. q. 33. B. Niſi placēt

eis h̄ mō eccleſiā defraudare. A. Dr̄
aūt eis placere qn̄ ꝑn̄t ꝯtradicē ⁊ non
curāt. qa erroꝛ cui nō reſiſtiť approbať
q̄ꝫ. diſ. erroꝛ. B.

Utrꝝ eccľia poſſit ab aliq̊ īiuſto poſ-
ſeſſoꝛe redimē decīas abſq̄ ſymonia.
Rꝫ ſm Ray. Pōt dici ꝙ redimē poſſit
dū tn̄ fiat auctoꝛitate epi. q̄ multū ex-
cuſat in talibꝫ. ex̄ de ꝑben. niſi. ⁊ ex̄ de
re. ꝑmu. q̄ſitū. Idē Goff. ⁊ Hoſti. Sed
⁊ xv. addit ꝙ ſi ꝑrochiaľ eccľia velit re-
dimere hꝰmōi decīas. nō ē nccīa aucto
ritas ep̄i. tū qa cuilibet licitū ē redimē
ius ſuū. tū qa nō dat tēpoꝛale ꝑ ſpūali
ſ tm̄ tꝑale ꝑ tꝑali. s. ꝑ fructibꝫ decīaꝝ
nā ius ſpūale ꝑcipiēdi decīas remanet
ſꝑ penes eccleſiā. ⁊ eadē rōne miles lꝫ
peccet tn̄ nō ꝯmittit ſymoniā. A. Idē
in ſū. con. libꝰ p̊. ti. 15. q. 34. B. Licꝫ
Hoſti. ꝯꝛiū dicat. A. s. ꝙ laicꝰ ꝯmittit
ſymoniā q̄ nō vľt decimā male detētā
dimittē niſi deť ſibi pecunia. ut nōť in
ſū. con. liꝰ p̊. ti 1. q. 68. quod pōt ītelli
gi q̊ ad ſymoniā mētalē. s. ſi ītēdit vē
dere aliquod ſpūale ſm eūdē xv. Qui
etiā dic ꝙ ſi alia eccľia q̄ꝫ ꝑrochiaľ. i. ad
quā ꝑtinēt decīe velit hꝰmōi decimas
redimē. nccīa ē auctoꝛitas ep̄i. Et cre-
do ꝙ ſufficiat auctoꝛitas ep̄i ſine ꝯſen-
ſu capľi qn̄ redimūť decīe laicī ī feudū
ꝑpetuo ꝯceſſe. ſicut ſufficit ī g̃tuita cō
ceſſiōe. ut ex̄ de his q̄ fiūt a ꝑlat. cum
ap̄lica. Et h̄ cāu tutiꝰ eēt ꝙ oīa ponerēť
ī manu ep̄i. ⁊ poſtea ep̄s aliqd dari fa
ceret laico ab illa eccľia. ar. ex̄ de ꝑbē.
niſi. ī fi. ⁊ de re. ꝑmu. ad q̄ſtiōes. ut in
ſū. con. dcā. q. 34. B.

Utrum eccľia poſſit ab aliquo iniu-
ſto poſſeſſoꝛe decimas in pignꝰ recipe.
Rꝫ ſm Ray. Eccleſia decimas que ſi-
bi debentur poteſt vtiq̄ in pignꝰ reci-
pere. nec teneť fructꝰ ꝯputare in ſoꝛtē.

Et eodē mō dicēdū ſi q poſſeſſiōes de fructib decia₄ fuerīt ēpte ab illo poſ-ſeſſore.s.ꝗ illaſ pōt recipe ī pign⁹.⁊ nō tenet fruct⁹ ꝯputare ī ſorte. Nā res q̄cūq; ēpta ꝺ pecūia eccľie ipi eccľie acq̄rit.⁊ h̄ dico ſi eccľia nō ꝺ facili pōt eas aliter recupare. ex̄ ꝺ his q̄ fi.a plací.cū apľica. Porro decias q̄ alti eccľie debēt nō ꝺ ecclia ī pign⁹ nec alit̄ a laicis reci-pere.ex̄ eo.interdicim⁹. A .Idē in ſū. con.li° p̊.ti.15.q.35. B

Defunctus.

De ſuf-fragijs p defūctis vide.ī.pur-gatoriū.⁊.ī.ſuffragiū. Itē ꝺ defunctis vide.ī.mortu⁹ ⁊.ī.ſepultura.

Degradatio.

Duplex ē degradatio. Quedam n.ē vbal.s. depoſitio ab ordib ſeu ḡdib eccľiaſticis eo₄ q ſūt ī ſacris ordīb Et h̄ faciēda ē a ꝓpo epo aſſiſtēte ſibi canonico numero epo₄. A .s.ad mi-nus.iz.in degdatiōe epi. In p̄ſbyteri v̊o.6. In diaconi.3.⁊ ꝯſequēt ī ſubdi-aconi totidē.⁊ ꝓp⁹ eps eo₄.15.q.7.fe-lix.⁊.c.ſe.⁊ ī.c.degdatio.ī.alľato. B. Si v̊o depo nēdus nō eēt ī ſacris ſufficit ſnīa ꝓprij epi ſine alio₄ pn̄tia. Quedā v̊o degdatio ē actual' ſiue ſolēnis q̄ dꝫ ſic fieri. Clīcus degdādus īdut⁹ ſacris veſtib h̄ns ī manib vas uľ aliud in-ſtrumentū ſeu ornamentū ad ordinē ſuū ſpectās ac ſi debēt in officio ſuo ſo-lēnit miſtrare ad epi pn̄tiā adducat.⁊ tūc calix liber ſeu q̄uis alia res q̄ in or-dinatiōe ab epo fuerat ei tradita ſingu lariter auferat īcipiēdo ab eo qꝺ ei vl timo datū fuerat. ⁊ ſic gradatī ꝓcedē-do uſq; ad p̄mā veſtē q̄ tradit ī collati one tōſure ⁊ p⁹ tadit uel tōdet. Pote-rit aūt vti eps verbis aliqb ad t̄rorē oppoſitis illis q̄ ī collatiōe ordinū ꝓlata ſūt h̄ mō uel ſilī. Auferimus tibi veſtē ſacerdotalē ⁊ te ordīe ſacerdotali p̄uamus.⁊ ſic de alijs. ⁊ vltīo dicēdo. Auctoritate dei oīpotētis p̄ris ⁊ filij ⁊ ſpiritus ſcī ac nr̄a tibi auferim⁹ habitū clericalē.⁊ deponim⁹.⁊ degdam⁹.⁊ ſpoliamus. ⁊ exuim⁹ te oī ordīe ⁊ bn̄ficio ⁊ p̄uilegio clīcali. Hec oīa ex̄ de penis. degdatio.lib° 6°.

¶ Sacerdos uel ali⁹ clīcus ī ſacris cū ꝓ hereſi fuerit ſeculari curie relīquēd⁹ ſeu degdādus. A .ſꝫ ſcľari curie non reliquēdus ꝫ ꝑpetuo deponend⁹. ut ī tex.ī.alľato. B .poterit fieri p ſolum ſuū epm ꝯuocatis abbatib ⁊ alijs p̄latis ⁊ religioſis ⁊ lr̄atis ſue dioceſis. ſicut expedire videbit̄.ex̄.ꝺ hēt.qm̄.li° 6°.

¶ Qualit̄ clic⁹ degdat⁹ ꝓpter hereſiꝫ uel h⁹moī tradi dꝫ ptāti ſcľari. R̄ñ. Ei⁹ degdatio pn̄te ptāte celebrāda ē. quo fcō dicet̄ ei ut ī ſuū forū recipiat degdatū. ⁊ ſic ītelligit̄ tradi. ꝫ ꝓ eo debet eccľia intcedē. A .efficacit̄. ut ī tex.ī. alľato. B .ꝗ nō moriat̄.ex̄ ꝺ verbo. ſigľ. nouimus.

¶ Nō oīs degdat⁹ tradēd⁹ ē ptāti ſe-culari. ꝫ ſolū ī trib caſib. Prim⁹ ī cri mīe hēſis.ex̄ ꝺ hēt.ad abolēdā.§.p̊.et 2° niſi in cōtinēti ad pnīam redire vo luerit. ex̄ ꝺ hēt.excoīcam⁹.§.dānati. A .Ibi tn̄ dr̄ ꝗ ſūt ꝑpetuo carceri mā-cipādi ſi redire noluerit poſtq; fuerit dep̄hēſi. B .2⁹ caſus ē ī falſario lr̄a₄ dn̄i pape.ex̄ ꝺ cri.fal.ad falſario₄.3⁹ᵘˢ caſus cū qs depōit̄ ꝓpt calūniā quā ītu-lit ſuo epo.xi.q.1.ſi qs ſacerdotū. A Idē cāus nō.ī ſū.cō.li° p̊.ti.5.q.10.ſm Hoſti.Sꝫ ī dcō.c.ſi qs ponūt̄ p̄ľa alia. Dr̄.n.ibi. Si qs ſacerdotū uel reliq₄ clerico₄ ſuo epiſcopo fuerit īobediēs. aut ei īſidias parauerit. aut ꝯtumeliā

aut calūniā uel ꝯuitia ītulerit. 7 ꝯuīci
poterit. mox depoſitꝰ curie tradat᷑. 7 re
cipiat qꝺ inique geſſit. B

¶ Deg̃datꝰ ſm xb. ſi fuit ī ſacris bn̄ di
cere tenet᷑ horas canonicas. qa nō libe
rat᷑ ſ obligatꝰ remanet ad ea q̄ ſūt one
ris. Nō tn̄ dicat dn̄s vobiſcum 7 ſilīa
v̄ba q̄ ad dignitatē ordīs ptinēt. A .
Idē in ſū. con. liͦ p̊. ti. 7. q. 18. ad fi. ubi
etiā dr̄ ſm eundē xb. ꝙ etiā idē ē ī de-
g̃dato bn̄ficiato q̄ꝫdiu tenet bn̄ficiū. lꝫ
nō fuerit ī ſacris. 7 ꝙ deg̃datꝰ ul᷑ ſuſpē
ſus nō dꝫ officiare eccl̄iam. B . Deg̃-
datū ep̄s nō pōt reſtituē. ī. ep̄s. §. 6.

Delectatio.

Utrū ꝯſen-
ſus ī delectationē pctī mortal᷑
ſit peccatuꝫ mortale. Rͦ ſm Tho. ſcd̓a
ſcd̓e. q. 74. A . Ibi nil dr̄ ꝺ h̓ dici. ſed
aliq̄d tāgit᷑ ſcd̓a ſcd̓e. q. 154. arti. 4ͦ. 7
pr̄ia ſcd̓e. q. 83. B . Dicendū ꝙ ſic. ſi-
cut 7 theologi coīter dicūt. Nā 7 Au-
guſtinꝰ dīc. 12ͦ. ꝺ trinitate. ꝙ ꝑpt᷑ pctā
cogitatiōis etiā ſine volūtate ꝑficiēdi
ſ cū volūtate oblectādi totꝰ hō dāna-
bitur. Q. n. a liq̄s ꝯſentiat ī talē dele
ctationē nil aliud ē q̄ꝫ ꝙ ꝯſentiat ꝙ af-
fectꝰ ſuꝰ ſit īclinatꝰ ī fornicationē. Nul
lus. n. delectat᷑ niſi ī eo qꝺ ē conforme
appetitui eius. Et notādū h̓ ꝙ ut dicit
idē Tho. Delectatio moroſa nō dr̄ ſm
diuturnitatē tp̄is. ſ ex eo ꝙ rō deliberās
circa eā īmorat᷑. nec eā repellit. tenens
7 volēs libēter ea q̄ ſtatī ut attigūt aī-
mū reſpui debuerūt. ut dīc Augꝰ. 12ͦ.
ꝺ trini. A . Idē ī ſū. con. liͦ 3ͦ. ti. 34. q.
271. ubi allegat᷑ h̓ Tho. dicē ī p̊ma pte
ſcd̓e. q. 84. arti. 8ͦ. Et ut ibi pꝫ ex p̄di-
ctis con. Wi. 7 pſe. ī aliq̊ clariꝰ loquē-
do dīc ꝙ n̄ ſolū ē pctm̄ mortale q̄n rō
ex p̄ſſe ꝯſentit. ſ etiā q̄n nō ex p̄ſſe dū
negligit repmē motꝰ pctī 7 manet tal᷑

ꝯplacentia pꝰ ſufficiētē delibatione 7
aīaduerſionē piculi. B . De tactibꝫ 7
oſculis 7 hꝰmōi. vide. ī. luxuria. § . fi.

Delegare

eſt vices
ſuas alteri
ꝯmittē. Queritur g̊ an ep̄s poſſit
delegare 7 cui. Rͦ ſm Ray. 7 xb. Diſti
guendū ē ꝙ q̄dā ſūt q̄ ptinēt ad ordi-
nē ep̄alē. ſicut ꝯſecratio ul᷑ recōciliatio
eccl̄iaꝝ. ordinatio cl̄icoꝝ 7 ſilia. 7 iſta
pōt ep̄s delegāe tm̄ ep̄is. ex̄ ꝺ offi. ordi.
ꝙ ſedē. 7 ꝺ ꝯſe. eccle. aq̄. Qui etiā me-
tropolitanꝰ pꝰ ꝯfirmatōꝫ a n̄ pallij rece
ptionē pōt ep̄is cōmittē cōſecrationē
ſuffraganei ſui. ex̄ ꝺ elec. ſuffraganeis
Sūt alia q̄dā q̄ ptinēt ad iuriſdictiōeꝫ
ſicut ē audiētia cāꝝ 7 abſolutio pctō-
rū 7 hꝰmōi. Et iſta īdubitāter pōt alīi
delegare. ut ī dcō. c. aq̄. ita tn̄ ꝙ crimi
nales cās cl̄icoꝝ cū agit᷑ ad depoſitiōeꝫ
nō pōt delegare niſi ī caſu. s. ſi incipet
abeē ꝑpt᷑ eccl̄ie ſue nccītatē uel aliam
magnā cām. 7 tūc ꝯmittēt nō diffiniti
onē cāe. ſ cognitionē tm̄. ar. ff. ꝺ offi.
eiꝰ cui mā. ē iur. l. i. C. ꝺ peda. iudi. l.
z. niſi cōmittēt diffinitionē totiꝰ cāe
alteri ep̄o. qꝺ pōt facē ſm q̊ſdā cū non
ſit ei īhibitū. Sūt 7 alie cāe q̄ lꝫ nō ſint
crimīales. tn̄ ꝑpter eaꝝ excellentiā nō
dꝫ eas delegare. niſi ī cā nccīa 7 multū
iuſta īpeditꝰ. ut ē cā mr̄imonij 7 ſiles
ex̄ ꝺ ꝯſan. 7 affi. ex lr̄is. ī fi. A . Et tūc
etiā n̄ dꝫ ꝯmitti ydiot ul᷑ leuibꝫ. ſ lr̄ad
7 g̃uibꝫ pſonis. ut pōt colligi ex dcō. c
ex lr̄iſ. ſm eūdē Ray. ut ī ſū. con. libͦ
3ͦ ti. 32. q. 5. ubi notantur etiā omnia
que in hoc. §. ponuntur B . Non dꝫ
etiā delegāe poteſtatē diſpēſandi cū ir
regl᷑aribꝫ. nec abſoluēdi eos q manus
violētas īiecerūt ī clericos ī caſibꝫ ſibi
a iure cōceſſis. ut ꝺ pueris 7 mulieribꝫ
7 ſilibꝫ. 7 lꝫ h̓ delegare nō debeat. pōt

tñ cũ nõ ſit ei ꝓhibitũ. A . ſũ tñ ɔmit tat diſcreti 7 honeſtis ſm glo Ray. ut ĩ dcã.q.5. B .Immo de pcuciētibus clicos ɔcedit̃ ex̃ de offi.ordi.eis . A . ubi patet ꝙ hoc cõcedit̃ nõ ſolũ epiſco pis.ſed etiam omnib9 quibus ex offi‑ cio in certis caſibus competit dicta ab ſolutio. B . Alias vero cauſas mino‑ res etiã ſpirituales. ut de decimis. de iure patronat9 7 ſil'es poteſt delegare nõ tñ laicis ſ3 clericis tm̃. ex̃ de iudi. de‑ cernimus.7.c.q3to. Pecuniarias vero cãs põt.imo forte ĩdiſtĩcte d3 delegare nec d3 ĩpe ĩ talib9 occupari.ar.xi.q.i.te quidem.

Sed vtrũ delegat9 poſſit alteri cãm ſubdelegare. Rñ.Nõ põt.niſi ĩ trib9 ca‑ ſib9.Prim9 ẽ ſi lis ẽ corã eo ɔteſtata.7 ſic ĩtelligit̃ ex̃ de ſen. 7 re iudi.cũ Ber‑ toldus.ar.C.de pcura.l.neq3 tutores z9 ẽ qñ vniuerſitas cãꝝ alicui9 ville ul' caſtri uel eccl'ie ẽ alicui delegata. tunc n.põt vnã cãm delegare.ff.de iudi.cũ ptor.3 9 ſi ẽ delegat9 a papa uel a pnci‑ pe.tũc.n.põt totã cãm ĩdiſtĩcte ul' ptẽ ei9 alteri delegare. ex̃ de offi.dele.q3uis 7.c.ſup qõnu3.7.c.paſtoral'.Ille tñ cui papa ɔmittit ĩqſitionẽ uel ꝓuiſionem eccl'ijs de ꝑlatis ſeu alijs miĩſtris.quia ĩ hui9mõi caſib9 ĩduſtria 7 fides pſone cui ɔmittit̃ eligi vr̃.nõ põt h' alteri de‑ legare.Itẽ nec ille põt delegare cui pa‑ pa ɔmittit ꝑdicare crucẽ.excoĩcare.ul' abſoluẽ aliqs. diſpẽſare cũ irregl'aritb9 uel iniũgẽ pnĩas.qa non cõmittit̃ ſibi iuriſdictio.ſ3 certũ miĩſteriũ. Salua ſp auctoritate legatoꝝ ſedis aplice. ex̃ de offi.dele.qm̃ aplica. A . Idem in ſũ. con.li°3°.ti.3z.q.6. B .Et ſaluo ſi ha‑ beret ſpãle mandatũ ſubdelegãdi. ut nõt.Jo.an.ex̃ de offi. dele.is cui li° 6°. A .7 ĩ dcõ.c.is cui.ex pſſe colligit̃.ubi dr̃ ꝙ is cui cõmittit̃ a ſede aplica ut ꝓ‑ uideat certe pſone de bñficio ĩ certa ec cleſia dioceſi uel ꝓuĩcia.põt h' alteri ſub‑ delegare.Sec9 ſi ei ɔimittat̃ ut ꝓuide‑ at eccleſie de pſona. tũc.n.nõ põt ſub‑ delegare niſi ſubdelegãdi habeat ſpe‑ ciale mandatũ. B

Sz nũqd epſ põt delegare his q ſũt de alieno epatu? Rñ° ſm xv. Delegare põt ea q̃ ptinẽt ad iuriſdictionẽ volũ‑ tariã.ſ3 nõ põt eos ɔpellẽ ad ſuſcipien‑ dũ eius ɔmiſſionẽ cũ eis nil ꝑcipe poſ ſit. A . Idẽ ĩ ſũ.con.li°3°.ti.34.q.40. B . S3 nõ põt eis delegare ea q̃ ptinẽt ad iuriſdictionẽ ɔtẽtioſã. q̃ nõ h3 lo‑ cũ niſi ĩ alieno epatu. A . Ad h' ex̃ de ɔſti. ut aĩaꝝ.§.p̊.li° 6°. B . De iudi‑ ce delegato 7 ei9 officialib9.7 an poſſit aliqd recipe.hẽt̃.ĩ.iudex p̊.§.4°.et 5°.

Denunciatio.

Duplex ẽ denũciatio. Vna q̃ fit ꝑlato nõ tãq3 iudici ſ3 tãq3 ſingl'ari pſone ſm exigẽtiã correctiõis fratñe. De hac vide ſ̃.correctio z°. A . Et ibi p3 ꝙ iſta fit etiã ꝑlato tanq3 iudici. nõ ad puniendũ.ſ3 ad emendandũ denũ‑ ciatũ. B . Alia ẽ denũciatio q̃ fit ꝑla‑ to tanq3 iudici ut ĩqrat 7 puniat. Et de hac vid.ĩ.iqſitõ p totũ.7 ſ̃.crimẽ.§.fi.

Depoſitũ.

Quomõ 7 qñ de‑ poſitũ reddi d3? Rñ. Reddi d3 ipſa res depoſita ad petitionẽ 7 volun tatẽ deponẽtis.qd tñ fallit ĩ.4.caſib9. Prim9 cũ qs gladiũ depoſuit deinde furioſus factus ipm repetit. zz.q.z. ne quis.z9 ſi deponens fuerit deporta tus. Nã oĩa bona ſua publicãt̃. ff.eo. bõa fides.3 9 qñ fur depoſuit.7 cũ dñõ ĩ petitiõe ɔcurrit.ut ĩ pdcã.l.bõa fides 7.iz.q.z.cũ deuotiſſimam. 4 9 qñ fur

deposuit apd illū cui ſubripuit uł apd
ꝓpetariū. ut ꝓbat̃ p eadē iura. A .s.ĩ
dcā.l.bona fides ad fi.⁊ idē nõt in ſū.
con. lib° 2°.ti.6.q.23. B

¶ Depoſitori licet ꝓ volūtate ſua depo
ſitū reuocare.ex̃ eo. bona fides. Et ut
Inno.ibi nõt.etiā ꝯ pactū appoſitum.
qa põt penitē.ff.eo.l.i. A .Ibi h̃ clare
hẽr in.§.plt. B

¶ Cōtra depoſitū nō ē loc⁹ ↄpēſatiōi
s.ĩ totū.uł deductiōi.s.ꝓ pte.lꝫ ↄpēſa
tio admittat̃ ĩ alijs ſi cā eſt liqda ita ꝙ
facilē exitū hr̃e credat̃. ex̃ eo. bona fi-
des. A .Et ibi pꝫ p glo.ꝙ etiā in alijs
nō fit ↄpēſatio ſpēi ad pecuniā.niſi qn̄
ſpēs ut equ⁹ uel qd ſił̃e dari nō poſſet a
debitore ⁊ deuēiret̃ ad extimationē. B

¶ Utrū depoſitari⁹ teneat̃ ſatiſfacē de-
ponēti ſi res apud eū peat. R°.Tenet̃ ſi
ↄmiſit dolū uł latā culpā.utputa ſi de-
ponis apud me ſeruū victū ⁊ ego mīa
duct⁹ ſoluo eū.ff.eo.ſi hoīem. Itē qn̄
depoſitari⁹ res ſuas hꝫ ſaluas ⁊ depoſi-
tas amiſit p̄ſumit̃ contra ipm. qa ſuas
clauſit in archa ⁊ depoſitas non clau-
ſit. Sed ⁊ tenetur etiam de leuiſſima
culpa ſi ſit ĩ mora uel ſi obtulerit ſe de-
poſito. uł ſi receperit aliqd ꝓ cuſtodia
A .Hoc caſu cū ↄtract⁹ ↄcernat ↄmo-
ditatē vtriuſqꝫ. nō vr̃ ꝙ teneat̃ niſi de
leui tm̄.⁊ ſentit glo.in dcō.c.bona fi-
des.ſup v̂bo. de culpa.⁊ expreſſe dicit
Goff.ut ĩ ſū.con.eo.ti.q.24. B .Aut
ſi gr̃a depoſitarij fiat depoſitum.d̃ cāu
etiā fortuito tenetur.ſi pactū culpa uł
mora p̄ceſſerit. Hec oīa ex̃ eo. bona fi-
des. A .Predcā etiā oīa notant̃ ĩ dcā
q.24.ſm. Hoſti. B

¶ Eccleſia nō tenet̃ de depoſito niſi qn̄
depoſitū fuerit factū plato ⁊ ↄuētui uł
caplo p̄ñtib⁹ ⁊ recipiētib⁹. aut niſi ĩqꝫ
tū locupletiō eēt.ex̃ eo.c.p̄. A. Hoc fuit

dcm̄ Hoſti.ut pꝫ ĩ ſū.cō.dcā.q.24. B

¶ Utrū depoſitario liceat vti re depoſi-
ta. R°. Depoſitari⁹ vtēdo ↄmittit fur-
tū.ff.d̃ ↄdi.fur.q furtū. Et h̃ ĩtellige
qn̄ ē exp̄ſſe ꝓhibitū ne vtat̃. alit̃ non
ↄmittit. ſi tn̄ putauit dn̄m pmiſſurū.
A .etiā ſi min⁹ ꝓbabilit̃ h̃ putauit ſm
Hoſti.ut ĩ ſū.con.li°2°.ti.6.q.25.p.l.
q re.ĩ.allatā.q̄ ad h̃ bn̄ facit. Si tn̄ nō
hūerit cām putādi p̄ſumit̃ ꝯ eū.ff.de
fur.l.qui vas.§.vetare.ubi dr̃. Vetare
aūt dn̄m accipim⁹ eū q nō ↄſentit. B.
ut.ff.d̃ furt.l.q re. Itē ĩtellige niſi de-
ponat̃ qd̃ ↄtinet̃ numero pōdē uł mē-
ſura ⁊ nō obſignet̃. Hic.n.excedūtur
fines depoſiti ⁊ trāſfert̃ dn̄iūꝫ.⁊ ſic vti
põt. Si v̂o obſignat̃ uel claudit̃ eo ipſo
vr̃ ꝓhibuiſſe ne depoſitari⁹ vtat̃. niſi
ꝯriū diceret̃ exp̄ſſe.ut.ff.eo.l.licet.§.
rei.⁊.l.die.§.q pecuniā.⁊.l.qnt⁹. A.
Hec fuerūt dcā Hoſti.cū q̊ ↄcor.Goff.
⁊ Monal.ut ĩ dcā.q.25. B

¶ Quid ſi res detior reddit̃? R°.reddi
ta nō vr̃.ff.eo.l.i.§.ſi res. A .Hoc in-
tellige qn̄ detioratio facta ē culpa de-
poſitarij. ⁊ nō al̃.ut ſ̄.§.3°. B

¶ Heres depoſitarij tenetur d̃ p̄cio rei
depoſite ignorāter ab eo vendite.imo
etiā ſi nō ſit heres nihilominus ab eo
id qd̃ ↄſecut⁹ ē extorq̄tur.ff.eo.l.i.§.
vlt.⁊.l.2.et.3. A .Addita.l.4.ubi dr̃
de nō herede.qui putabat ſe heredem
cum vendidit. B

¶ Utrū peccet qui rem ſuā apud alium
depoſitā uł etiā ĩiuſte detentā furtim
accipit. R° ſm Tho.ſcda ſcde.q.66.Il-
le q furtĩ accipit rē ſuā apud aliū depo
ſitā ḡuat depoſitariū. qa ille tenet̃ ad
reſtituendū uł ad oñdendū ſe ĩnoxiū
Un̄ manifeſtū ē ꝙ peccat ⁊ ꝙ tenet̃ ad
releuandū ḡuamen depoſitarij. A .
Hoc puto verū niſi ipe depoſitari⁹ ſciēt

accepiſſet ĩ depoſitum rē alienā . uel ſi
dño ꝓbāti rē ſuā denegaſſet reſtituere
ſicut dꝫ.ut ṡ.ĩ pncipio. Mis.n.caſibus
depoſitarius furtū ↄmittit ⁊ tenet̃ ad
reſtitutionē.C.ꝺ fur.l.ancille. Jō hoc
caſu idē iudicandū ꝺ depoſitario qꝺ ꝺ
ĩpo fure. B .Qui v̊o furtī accipit rem
ſuā apud aliū ĩiuſte detentā.peccat q-
dē.nō qa ĝuat eū q detinet. nec tenet̃
ad reſtituendū aliqd. A .niſi eēt ↄdē
natus.Nam pōt ꝑpter hoc ↄdēnari ad
amiſſionē rei ſue.ut ṡ.bellū ꝑ̊.§.2°.B.
ꝭ peccat ↄ̃ cōēꝫ iuſticiā dū ĩpe ſibi vſur
pat ſue rei iudiciū iuris oꝛdĩe ꝑtermiſ
ſo. ⁊ iō tenet̃ deo ſatiſfacē. A .s.ĩ foꝛo
iudiciali ut dictū ē. B .Et dare opam
ut ſcādalū ꝓxioꝝ ſi inde oꝛtū ē ſedet̃.

Derisio.

Utꝝ deriſio ſit ſpeciale pctm̄ R° ſm Tho. ſcđa ſcđe.q.75.
Dicēdū ꝙ ſicut aliqs ↄuitiādo ĩtēdit
depĩmē ↄuitiati honoꝛē . ⁊ detrahēdo
diminuē famā: ⁊ ſuſurrādo tollē amici
tiā. ita irridēdo ĩtēdit ꝙ ille q irridet̃
erubeſcat. Et qa hic finis diſtĩct⁹ ē ab
aliȷs.iō etiā pctm̄ deriſiōis diſtinguit̃
a dcīs pctīs. A .Idē ĩ ſū.con.li°3°.ti.34.
q.242. B
Utꝝ deriſio ſit pctm̄ moꝛtale. R° ſm
Tho.ubi ṡ.ꝙ cū aliqs malū alicui⁹ ꝑſo
ne uel defectū ĩ riſū ul' ludū ponit. de-
riſio dr̃. ⁊ ſi qdē h̃ fiat inq̃tū malū eſt
ꝑuū ſm ſe.ſic deriſio ē veniale. Sed qn̄
accipit̃ q̃ſi ꝑuū rōne ꝑſone. ſic aliqueꝫ
irridē ē eū oīo ꝑuipēdē ⁊ tā vilē exti-
mare ut ꝺ eius malo nō ſit curandū.ꝭ
ſit q̃ſi ꝓ ludo hn̄dū. A .ſicut ſolet hr̄i
defectus pueroꝝ ⁊ ſtultoꝝ ſcđm eūdē
Tho. B .Et ſic deriſio ē pctm̄ moꝛtale
⁊ ĝui⁹ q̃ ↄtumelia.qa ↄtumelioſus vr̃
accipe malū alterius ſerioſe. Irriſoꝛ aūt
ſiue illuſoꝛ ĩ ludū. ⁊ ita vr̃ eē maioꝛ cō
tēptus ⁊ dehōnoꝛatio. Et ſm h̃ ē ĝue
pctm̄ . ⁊ tāto ĝuius quāto maioꝛ reue
rētia debet̃ ꝑſone q̃ illudit̃ . Un̄ ĝuiſſi
mū ē irridē deū ⁊ ea q̃ dei ſūt. 2° ē ĝui⁹
irriſio parentū. 3° deriſio iuſtoꝝ ꝑ quam
hoĩes etiā a bn̄ agēdo ĩpediūt̃. A .Idē
in ſū.con.eo.ti q.243. B

Desperatio

utruꝫ ſit peccatū. R° ſm Tho.ſcđa ſcđe.q.
20. Circa deum vera extimatio ĩtelle
ct⁹ ē ꝙ ex ĩpo ꝓuenit hoīuꝫ ſalus ⁊ ve
nia pctoꝛib⁹ dat̃. ſm illud Ezech. 18°.
Nolo moꝛtē pctōꝛ ꝭ ut ↄuertatur ⁊ vi
uat. Falſa aūt opĩo ē ꝙ pctōꝛi penitēti
veniā deneget. uel ꝙ pctōꝛes ad ſe nō
ↄuertat ꝑ grām iuſtificātē. Et iō ſicut
mot⁹ ſpei q ↄfoꝛmit̃ ſe hꝫ ad extĩatio-
nem verā . laudabil' ē. ita oppoīt⁹ mot⁹
s. deſpatiōis qui ſe cōfoꝛmat extimati
oni falſe ꝺ deo ē vitioſus ⁊ pctm̄ . Et ꝺ
hac mā hēt̃ . ĩ . ꝑſūptio. circa medium.
De deſpatiōe inq̃tū ē vnū ꝺ ĩpedimē
tis pnĩe. vide.ĩ.pnĩa 4°.§.ꝑ̊. A .Idē
quod in hoc.c. nōt̃ ĩ ſū.con.li°3°.ti.34.
q.2ii. B

Detractio.

Detractoꝛes ſm Ray.ſūt qui vitā ⁊ bonos
moꝛes alioꝝ coꝛrūpe uel minuē nitūt̃.
¶ Detractio ſm Tho . ſcđa ſcđe.q.73.
differt a ↄtumelia dupl'r. ꝑ̊ qdē q̃tum
ad modū ꝓponēdi v̊ba.qa.s.ↄtumeli
oſus māifeſte ↄ̃ aliquē loqt̃. detractoꝛ
occulte. 2° q̃tū ad finē intentū ſiue q̃-
tū ad nocumentū illatū.qa.s. ↄtumeli
oſus derogat honoꝛi. detractoꝛ fame.
Et dicūt̃ v̊ba detractiōis occulta non
ſimpl'r ſed ꝑ ↄpatiōnē ad eū ꝺ q̊ dicūt̃
qa eo abſente uel ignoꝛante dicuntur
etiam ſi coꝛam multis aliȷs dicantur.
A .Cōtumelioſus aūt ĩ faciē ↄ̃ hoīem

loqꝫ etiā ſi ſolꝰ ſit pn̄s. ſm eundē Tho.
ut ī ſū. con. li° 2° ti. 5. q. 197. B
¶ Quot mōis detractor famā alicuiꝰ
diminuit? R° ſm Tho. ubi s̄. Detra-
ctor h̄ agit dupliciť. qn̄qꝫ qdē directe
qn̄qꝫ v̄o īdirecte. Directe q̄druplicit.
p̊ mō qn̄ falſū alteri īponit. 2° qn̄ pec-
catū ſuis verb̄ adauget. 3° qn̄ occultuꝫ
reuelat pctm̄ verb̄ coībꝫ. cantilenis. ſi-
gnis. ſeu etiā ī ſcript̄. q̄ appellāť libelli
famoſi. De qbꝰ vide. ī. libellꝰ famoſus
A. Siue etiā verb̄ artificioſis ſm Ray.
ut ī dcā. q. 197. B. 4° qn̄ id qđ ē bonū
dīc mala ītētiōe factū. Indirecte vero
dupliciť. s. uel negādo bonū alterius.
uel malitioſe reticēdo. A. Idē ī ſū. cō.
li° 2° ti. 5. q. 198. B
¶ Utrū detractio ſit pctm̄ mortale. R°
ſm Tho. ſcda ſcde. q. 73. Dicēdū ꝙ qa
inť res tꝑales fama vř p̄cioſior. ⁊ ꝑ eiꝰ
defectū hō īpediťa multis bn̄ agēdis.
iō detractio ꝑ ſe loquēdo ē pctm̄ mor-
tale. A. Con. Ray. Et dř detractio ꝑ
ſe pctm̄ mortale ſm eoſdē qn̄ detrahēs
intēdit ad denigrādam famā eius cui
detrahit. ut in ſū. con. eo. ti. q. 199. ubi
etiā hn̄ť oīa q̄ ī h̄. §. ponūť. B. Cōtin
git tn̄ qn̄qꝫ ꝙ aliqs ꝓfert verba per que
fama altius diminuiť. ⁊ nō ē detractio
formaliť loquēdo. ut ſi ꝓferat ꝓpť ali-
qđ bonū uel nccīuꝫ cū debit̄ circūſtan
tijs. ⁊ ſic nō ē pctm̄. ut pꝫ ī denūciatiōe
uel accuſatiōe. Si aūt ꝓferat ex aī leui
tate uel ꝓpť aliqđ nō nccīuꝫ. nō ē pec-
catū mortale. niſi forte verbū qđ dīciť
ſit adeo ḡue ꝙ nōbiliter eius famā le-
dat. ⁊ p̄cipue ī his q̄ ꝑtinēt ad honeſta
tē vite. qa h̄ ex īp̄o gnē v̄boꝝ hꝫ rōneꝫ
pctī mortalis. ⁊ teneť aliqs ad reſtitu
tionē fame ſicut ⁊ alteriꝰ rei. A. Pro-
pterea dř ꝓv̂. 24°. Cū detractoribꝫ ne
ↄmiſceatis. qm̄ repente ſurget ꝑditio

eoꝝ ⁊ ruinā vtriuſqꝫ qs nouit? Sup̊ q̊
glo. Hoc ſpāliter vitio. s. detractionis
ꝑiclitať totū pene genꝰ hūanū. Unde
Augꝰ ī mēſa ſua. Quiſqs amat dictis
abſentū carpe vitā. Hanc mēſam indi
gnā nouerit eē ſibi. B
¶ Sꝫ q̄liter detractor reſtituet famā?
R° ſm Tho. ſcda ſcde. q. 62. Dicendū
ꝙ aliqs pōt alicui famā auferre tripli-
citer. p̊ mō veꝝ dicendo ⁊ iuſte. puta
cū aliqs crimē alicuiꝰ ꝓdit ſeruato de-
bito ordīe. ⁊ tūc nō teneť ad reſtituti
onē fame. 2° mō falſū dicēdo ⁊ īiuſte
puta cū aliqs īponit crimē alteri qđ n̄
fecit. ī audiētia multoꝝ. ⁊ tūc tenetur
famā reſtituē ↄfitēdo falſū dixiſſe ⁊ i-
iuſte. 3° mō veꝝ dicēdo ſ; īiuſte. puta
cū aliqs ꝓdit crimē altius ↄ̄ ordinem
debitū. ⁊ tūc teneť ad reſtitutionē q̄-
tū pōt ſine mēdacio tn̄. ut pote ꝙ dicat
ſe male dixiſſe. uel ꝙ īiuſte eū diffama
uit. uel ſi n̄ pōt famā reſtituē dꝫ ei aliť
recōpēſare. ſicut ⁊ ī alijs iniurijs. Pro-
bāť h̄. 5. q. i. qdā. ⁊. 14. q. 6. ſi res. A.
Con. W. Pe. ⁊ Ray. ut ī ſū. con. li° 2°
ti. 5. q. 201. ubi etiā addiť ſm Ray. ꝙ
reſtitutio fiet h̄ mō. videlꝫ ubi publi-
ce dixit v̄bū uľ cātilenā ꝑ ſe uel ꝑ aliū
uľ etiā ubi ꝓiecit libellū famoſū nec n̄
⁊ ī alijs locis ubi ītelligeret illū ↄ̄ quē
h̄ acta ſūt īfamatū occaſiōe ſui dicti uľ
facti uel ſigni. publice ⁊ ſimplr̄ recog̊
ſcat errorē ſuū ⁊ culpā. ⁊ pro poſſe re
moueat uel ſaltē alleuiet ſic īfamiā. ar.
ex̄ đ purga. ca. inť ſollicitudīes. §. p̄ci
pias. Idē Hoſti. Dīc tn̄ ꝙ h̄ publica re
cognitio faciēda ē. niſi ex tali recogni-
tione publica ille īfamatꝰ āplꝰ īfama
reť. Et ſm glo. Ray. intelligēda ſunt
h̄. s. ſi audet h̄ facē. Secus ſi nō audet
propť potētiā uel crudelitatē aduerſa
rij. Addit Ray. Teneť etiā ſecū ↄponē

de iniuria/ 7 hūiliter veniā poſtulare. Idē Hoſti. Et ſm glo. Ray. oportet veniā poſtulare ī ꝓpria pſona ſi audet. alr̄ ſaltē p interpoſitā pſonam. B

¶ Utrū peccet aliqs audiēdo detractorē. R° ſm Tho. ſcd̄a ſcd̄e. q. 73. Si aliqs detractores audiat abſq; reſiſtētia vr̄ detractori cōſentire. vn̄ fit pticeps pctī ei⁹. Et ſiqdē īducat eū ad detrahēdū uel ſaltē placeat ei detractio ꝓpter odiū eius cui detrahiť. nō min⁹ peccat q̄ȝ detrahēs. 7 qn̄q; magi. Si v̄o ei pctm̄ nō placet ſ ex timore uel negligētia ul̄ etiā verecūdia q̄dā omittit repellē detrahentē 7 oñdere ꝙ ei detractio diſpliceat. tūc peccat qdē ſ multo minus q̄ȝ detrahens. 7 plerūq; venialiť. Qn̄q; etiā h̄ ipm pōt mortale eē. ut qa ex officio incūbit ei detrahentē corrigē. ul̄ etiā ꝓpter aliqd̄ piculū īde ɔſequens. uel ꝓpť radicem q̄ timor hūanus qn̄q; pōt eē pctm̄ mortale. De q̄ vide. ī. timor. §. p̄. Detractio ī quo differt a ſuſurratiōe. vide. ī. ſuſurratio. A. Idē qd̄ ī h̄. §. hētur ī ſū. con. li° 2°. ti. 5. q. 202. B

Diaconus.

An liceat diacono corp⁹ dn̄i deferre ad īfirmū 7 eū coīcare. R° ſm xb. Nō. niſi ī extrema neceſſitate abſentib⁹ ep̄is 7 pſbyteris. ut diſ. 93. diaconi. Nam ī nccītate etiā p̄nte pſbytero pōt diaconus iuſſus eucbariſtiā populo diſpēſare. ut diſ. 93. diaconi ita ſe. A. Potius ē. c. p̄nte. Nccītas aūt ē qn̄ pſbyter ē feſſus uel al̄ īpotēs h̄ facē ſm eundem xb. ut in ſū. con. li° 3°. ti. 27. q. xi. B. Et ſicut ibidē nōuit Hugl. etiā abſente pſbytero ſi tāta ſit nccītas ꝙ iuſſus pſbyteri expectari nō poſſit. nō ē expectādus. Q ſi pſbyter diacono etiā in nccītate ꝓhibeat 7 expſſa cā. ut qa forte vſuratius. uel al̄ īpenitēſ ē qui petit coīonē. obediēdū ē ei. aliť nō. A. Idē in dcā. q. xi. ubi etiā dr̄ ꝙ laic⁹ in nulla nccītate nec ſe ipm nec aliū coīcare dȝ B. Nā 7 Tho. ī 4°. diſ. 13. dīc ꝙ diaconus lȝ poſſit ſanguinē ī calice diſpēſare ſicut adhuc ī qbuſdā eccl̄ijs diaconus diſpēſat miſtris ſanguinē. nō dȝ tamē corpus xpi diſpēſare. qa nō hȝ manus ɔſecratas ad tangendū. 7 h̄ ītellige niſi de mādato pſbyteri ul̄ ep̄i uel pſbytero lōge poſito ī cāu nccītatis. ut diſ. 93. p̄nte. Quō diacon⁹ hēat ꝓuidē d̄ lotione corpal̄ 7 h⁹mōi. vide ſ. corpale.

Dignitas.

Dignitas eccleſiaſtica ſm Inno. 7 Hoſti. ē q̄dā p̄eminētia ī ḡdu. Et q̄ſi ꝓ eodē ſumiť dignitas 7 pſonat⁹. ut archidiaconat⁹. 7 p̄micериatus. 7 decanatus 7 h⁹mōi. A. Hoſti. etiā dicit ꝙ iſta dignitas aliqn̄ vocatur cuſtodia. 7 aliqn̄ miſteriū. Et Inno. dīc ꝙ ſp ꝓ eodem ſūiť pſonat⁹ 7 dignitas. ut ī ſū. con. li° 3°. ti. 13. q. 17. B. Et ītelligiť eſſe dignitas uel pſonat⁹ ſm īſtitutionē uel conſuetudinē eccl̄e. Nā poſſet eē ꝙ aliqs in aliqua eccl̄ia exercēt officiū archidiaconi coḡſcēdo de cāis cl̄icoꝝ 7 d̄ alijs nō tn̄ ē reputādus ob hoc eē in dignitate niſi voceť noīe qd̄ dignitatē ſonat Q ſi voceť aliq̄ noīe dignitatꝫ ul̄ pſona ī dignitate ɔſtituta reputeť. lȝ nullum miſteriū dignitatis facēt. reputādus ē ī dignitate. dūmō ꝑpetuo eā obtineat. ex̄ d̄ ſta. mo. c. 2°. §. fi. A. Hoc fuit dictū Inno. q ītelligit iſta q̊ ad diſpōnē. c. de multa. ex̄ de pben. ut pȝ in dcā q. 17. De mā aūt. c. de multa. ē tactū ſ. bn̄ficiū p̊. §. p̊. 7 tāgiť h ī. §. ſe. B

¶ Nemo pōt hr̄e ſil̄ ples eccleſiaſticas

i

dignitates.nec etiã plura bñficia curã aiaꝝ hñtia. vide ꝭ s̃. bñficiũ p̊.§.2°.

¶ Dignitas ſine cura ab eo q iam.20. annos ↄpleuit ex diſpẽſatione epĩ põt haberi.ex̃ d̃ eta.7 q̃li.ꝑmittim⁹.lib° 6°.

DIſcere

debet quilibꝫ etiã prelatus qcũqꝫ nõ ſolũ a maiori ſ; etiã a minimo.dũ tñ erudito. Vñ diſ.38. Nullus ep̃s ꝓpter opprobriũ ſenectutis uł nobilitatẽ generis a puulis eruditis 7 minimis ſi qd forte ẽ vtilitatẽ ac ſalutẽ ĩqrere negligat. Qui.n.rebellit̃ viuit. 7 diſcẽ atqꝫ agere bona recuſat magis diaboli mẽbꝝ q̃ꝫ xp̃i eẽ oñdit̃.7 poti⁹ ĩfidelis q̃ꝫ fidelis eſſe mõſtrat̃. Unde 7 Aug⁹ ait. Ego ſenex a iuuene 7 ep̃s tot ãnoꝝ a collega nondũ ãniculo ꝑatus ſum doceri.24.q.3.ſi habes. Ad mãm docẽdi facit.ĩ.mg̃r p̊.7 mg̃r 2°.7.ĩ.ſcĩa 7.ĩ.ſtudium.

DIſciplina cor-

rectiõis ſiue punitiõis quam p̃lati qñqꝫ ĩponunt nõ dꝫ eẽ vſqꝫ ad effuſionẽ ſanguinis.ar. ex̃ de rap.ĩ archiepãtu.7 ſm xb. ĩtelligi debet de effuſione enormi. A. Idẽ ĩ ſũ.con.li° p̊.ti.4. q.6. B. De correctiõe p̃latoꝝ vide s̃. correctio p̊.

DIſcordia

vtrũ ſit peccatũ mõtale. R̷° ſm Tho. ſc̃da ſc̃de q.37. Qñ aliqs ſcienter 7 ex ĩtentione diſcordat a bono dĩno 7 a bono ꝓximi ĩ quo dꝫ ↄſentire. ꝭ ẽ pctm̃ mortale ex ſuo gnẽ ꝓpter ↄ̃rietatẽ ſuã ad caritatẽ lꝫ ꝑmi motus h⁹ diſcordie ſint peccata venialia ꝓpter ĩpfectionẽ actus. Sꝫ cũ ĩtentio aliq̊ꝝ eſt ad aliqd̃ bonũ quod ꝑtinet ad honorẽ dei uel ad vtilitatem ꝓximi tñ vn⁹ exiſtimat hoc eſſe bonũ. ali⁹ aũt hꝫ ↄ̃riam opiõnẽ. nõ ẽ peccatũ A. qa talis diſcordia ẽ ꝑ accñs.7 quia concordia q̃ ẽ caritatis effectus ẽ vnio voluntatũ nõ opiõnũ ſm eũdẽ Tho. ut ĩ ſũ.con.li° 3°.ti.34.q.226. ubi etiã notãt̃ que 7 ꝭ. B. niſi h⁹mõi diſcordia uel ſit cũ errore circa ea q̃ ſũt de neceſſitate ſalutis. uel ſi ꝑtinacia ĩdebite adhibeat̃. Ex q̊ etiã pꝫ q̓ diſcordia qñqꝫ ẽ ex pctõ vni⁹ tm̃. qnqꝫ ẽ cũ peccato vtriuſqꝫ. puta cũ vterqꝫ diſſentit a bono alterius 7 diligit bonũ ꝓpriũ.7 vide.ĩ.litigium.

DIſpenſatio

ſm Ray. ẽ iuris relaxatio. vñ vocat̃ vuln⁹. qa vulnerat ius cõe.23.q. 4.ip̃a pietas. circa fi. Hoſti.q̊qꝫ dic ſic. Diſpẽſatio ẽ rigoris iuris ꝑ eũ ad quẽ ſpectat miſericors 7 canonice fcã relaxatio. ut colligit̃.i.q.7.§.niſi rigor.7 c.ſe. A. Idẽ in ſũ.con.lib° 3°.ti.29.q. i.ad fi. B

¶ Sed nũqd diſpẽſatio ẽ ius? R̷° ſm Ray. Diſpẽſatio ſm q̓ ẽ ĩ diſpẽſante ẽ ꝑtãs ſiue actus ꝑtãtis a iure cõceſſus. Sꝫ ſcd̃m q̓ ẽ ĩ eo cũ q̊ diſpẽſatũ ẽ. ſicẽ ius ꝑuatũ.i. licẽtia uel ꝑmiſſio quedã alicui facta ↄ̃ rigorẽ iuris. ſ; nõ eſt ius cõe.ar.32.q.2. ĩterfectores.7.c.ĩ adoleſcẽtia. Con. Hoſti. A. Idẽ ĩ ſũ.con. eo.ti.q.2. B

¶ Utꝝ diſpẽſatio ſit nccĩa ĩ occultis. R̷° ſm xb. In occultis ĩ qbꝫ põt diſpenſari diſpẽſatio nccĩa ẽ. nõ ꝓpter depõeꝫ vitandã. qa occulta pctã vindictã nõ hñt. ſ; qa de eo ſup quo diſpẽſatũ ẽ accuſari qs non põt.ar.ex̃ de fi.p̃ſby.ex tua. Alioqn etiã poſt pactã pñĩam poſſet accuſari.ar.33.q.2.admonẽ.15.q. 5.p̃ſbyter. A. Idem in ſũ.con.ĩ eo.ã q.2.in fi. B

Diſpenſationū aliq̄ ē debita. aliqua
ꝓhibita. aliq̄ ꝑmiſſa. Debita ē cū mul-
toꝝ ſcādalū timet̄. diſ. 50. ut cōſtitueret̄.
Caue tn̄ ne decipiaris ī ſcādalo. vide.
ī. ſcandalū. Itē debita ē diſpēſatio rōe
tpis. uel pſone. uel pietatis. uel neceſſi
tatis. ſiue vtilitatis eccl'ie. uel euēt⁹ rei
Et ꝯ ſingulis hoꝝ ponit̄. i. q. 7. §. niſi
rigor. 7. c. 7. §. ſe. vſqꝫ ad. §. eccl'ie. A
Hec ⁊ ſequentia ī iſto. §. fuerunt dicta
Ray. ut pꝫ in ſū. con. li° 3°. ti. 29. q. 10.
Et glo. Ray. exēplificat euentū rei de
laicis ꝓmotis in ep̄os de facto. ut dcā
q. 7. c. exigūt. Sꝫ ut pōt cōſtare ex allꝫ ad
iuribꝫ oīa p̄dcā reducūt̄ ad tria. vide-
licet ad cām nccītatis ſiue vtilitatis. i.
q. 7. ⁊ ſi illa. ſeu pietatis. ut cū ꝓpt pie
tatē diſpenſat̄ cū corpe vitiatis uel il-
lr̄atis ut remaneāt ī ſuis ordinibꝫ ad
q̊s idebite fuerūt aſſūpti. i. q. 7. hi q.
Et p̄dcā cāut̄ qn̄qꝫ ex pſona ul' tpe ſeu
loco ſiue accn̄tibꝫ alijs ut ex dcīs iuri-
bus pōt cōſtare. B. Et breuit̄ vbicūqꝫ
ſubeſt iuſta cā. diſpēſatio debita ē. diſ.
50. dn̄o ſcō. v̂. deīde. ⁊ v̂. ecce. 7. c. cō-
ſiderandū. Et lꝫ ex cāis p̄dcīs diſpēſa-
tio debita ſit ⁊ peccet p̄lat⁹ nō diſpen-
ſando. ut eſt ar. z. q. 5. quāto. in fi. tn̄
ſubditi n̄ hn̄t ius petēdi niſi forte ſup
plicādo. Diſpēſatio v̂o ꝓhibita ē vbi-
cūqꝫ nō pōt fieri ſine manifeſta decolo
ratione eccl'ie. Itē vbicūqꝫ non ē iuſta
cā diſpēſandi. i. q. 7. tali. 7. c. ⁊ ſi illa.
ex̄ de elec. ī notuit. §. multa. 7. §. fi. Di
ſpēſatio v̂o ꝑmiſſa ē aliqn̄ ī cāu. ut diſ.
50. ſi qs p̄ſbyter. ⁊ multiſ caſibꝫ q̄bus
iura ꝑmittūt diſpēſationē. A. In dcō
c. ſi qs p̄ſbyter. dr̄. Si qs p̄ſbyter aut
diacon⁹ iuēt⁹ fuerit aliqd ꝯ miſterijs
eccl'ie venūdaſſe. qa ſacrilegiū ꝯmiſit.
placuit eū in ordinatiōe eccl'iaſtica nō
hr̄i. ī iudicio tn̄ ep̄i dimittēdus ē ſi in

ſuo debeat recipi gradu. B
Quid ſi ep̄s īdiſtīcte diſpēſat? R̄ſ.
ſm Ray. ſi de h̄ fuerit accuſat⁹ punien
dus ē pena depōnis. diſ. 51. c. p̊. in fi. ⁊
c. q ī aliq̊ ī fi. Sꝫ Hoſti. dic ꝙ hoc forte
locū hꝫ ſi cōmonitus īcorrigibilis ſit ⁊
ꝓpter h̄ ſuſpēſus. ⁊ ſniam ſuſpēſionis
cōtēnens etiā ī ſua cōtumacia pſeuerat.
ar. ex̄ ꝯ p̄ben. g̃ue. §. nolentes. Vel p̄
dcā. c. pn̄t ītelligi qn̄ ep̄us diſpēſat ī eo
q ꝯ de iure nō pōt. A. Idē ī ſū. con. eo.
ti. q. xi. Et ſnīa Hoſti. benignior vr̄ ⁊
tenēda. ff. ꝯ legi. l. benigni⁹. B. Diſpē
ſatio ī multis caſibꝫ ep̄is ꝓhibita ē. p̊
q dē ī homicidio. diſ. 50 miror. Et in-
tellige ſiue iuſto ſiue īiuſto ⁊ quōcūqꝫ
fiat. ut ſi qs vīdictā ſanguīs dictat uel
ſcribit aut cirurgiā exercet aut vindcē
ſāguīſ auctoīatē exhibet ⁊ ī oīb⁹ ſilibꝫ
ſi īde mors fueīt ſb̄ſecuta uel etiā mu-
tilatio mēbri. q̄ nōnt. Inno. ⁊ Hoſti.
ex̄ de cle. pu. in du. c. p̊. Cū nullo. n. ta-
liū pōt eps diſpēſare in officio. Sec⁹ ꝙ
clericus poſſit eē ī bn̄ficio. ex̄ ꝯ cle. pu.
ī du. c. z°. Aut etiā ſecus ſi mors ul' mu
tilatio nō ītuenit. ut in p̄all'ato. c. p̊.
De iſta mā vide pl'a. ī. irregl'aritas p̊.
z° ī ſymōia ordinis ſiue bn̄ficij ſcīēter
p ſymoniā acq̄ſiti. vide. ī. ſymonia. 7°. ī
5. ultimis. §. 3°. ī illo q cū eſſet ſuſpen-
ſus ītdict⁹ uel excoīcatus dānabilit̄
igeſſit ſe dīnis. ex̄ ꝯ ſen. ⁊ re iu. cū eter-
ni. ⁊ ex̄ de ſen. exco. cū medicialis. lib°
6°. 4°. ī cl'ico q excoīcatus ī cōcilio acce-
dit ad iudiciū p̊ncipis cōtēpto iudice
eccl'iaſtico. zi. q. 5. ſi qs ep̄s. 5° ī biga-
mo. ex̄ de bigamis. c. nup. ⁊. c. fi. vide
ſ̄. bigamia. §. 8°. 6° ī cl'ico nō ordinato
miſtrante. de q̊ vide. ī. ordinat⁹ 3°. A
vbi pꝫ ꝙ ep̄s nō pōt diſpenſare ꝙ talis
aſcēdat ad ſupiores ordīes. ꝫ bn̄ ꝙ vta
tur ordīe iā ſuſcepto. B. 7° ī clerico p

ſaltū ꝓmoto. vide.ī.ordinat9 z°. A
vbi p3 ꝙ h̄ ītelligit̄ q̊ ad illu3 q ſcient
ſic ē ꝓmotus 7 ī ordīe ſic ſuſcepto ſine
diſpēnſatiōe miſtrauit. Tūc.n.nō pōt
diſpēſari ꝙ vlteri9 aſcēdat niſi ꝑ papā.
ſꝫ ī or dine ſuſcepto ad h̄ pōt diſpēſari ꝑ
epm. B .8° ī illo q ordinē furtiue ſu-
ſcepit.vide.ī.ordīat9 p̊.§.4°. A .Ibi
nil aliud dr̄ niſi quō dicat̄ furtiue or-
dinat9. De diſpēſatōe aūt dic ſm̄ Ray.
ut ī ſū.con. li° 3°.ti.zz.q.4. quia aut
fuit ꝓhibitus ab epō ſeu ab alio ꝓlato
ſub in t̄miatiōe anathā.aut nō. In p̊
cāu poterit odigna ſatiſfactiōe p̄miſſa
cū eo ut ī ſuſceptis miſtret ordinibus
eps̄ diſpēſare. Et ſi ītrauerit religionē
etiā ī ſuſcipiēdis poſtq̄ꝫ aliquāto tp̄e ī
ea fuerit laudabiliter ouerſat9. In z°
cāu peterit cū tali etiā ī ſeculo remanē
te p9 odignā ſatiſfactionē tā ī ſuſcepti
q̄ꝫ ī ſuſcipiendis ordinib9 diſpēſare.ex̄
ꝺ eo q fur.ordi.ſuſce.c.p̊. Hoſti.autē
ſup eo.c.ait. Quicqd dicat̄ h̄ cū furti-
ue ordinato etiā ſi nō ſit excoīcat9 niſi
aliquā religionē īgrediat̄ etiā romana
eccl'ia de facili nō diſpēſat. Cōcedit tñ
Hoſti.in.c.z°.eo.ti.ꝙ eps̄ diſpēſat ī h̄
cāu ī mīorib9 ordinib9 tm̄. ut īnuitur
a ꝯ̄rio ſenſu.dcī.c.p̊mi. B .9° cū quis
fuerit ordinat9 extra tp̄a uel ab alieno
epō.7 añ diſpēſationē miſtrauerit ſm̄
q̊ſdā.ar.ex̄ de ſacra.nō ite.c.p̊.diſ.5z.
ſollicitudo. S3 veri9 ē ꝙ dioceſanus cū
tali poterit diſpēſare.ut.9.q.z.lugdu-
nen̄.ex̄ ꝺ tēp̄o.ordi.ꝯſultatiōi. A .In
hoc.c.dr̄ ꝙ eps̄ pōt diſpēſare cū ordīa-
tis extra tp̄a p̊ eis pnīa īpoſita ꝯpetēti
ī ſuſceptis ordinib9. Sec9 ē ğ ī ordīb9
ſuſcipiēdis.ut 7 nōt.ī.ordo z°.§.que
pena. B .niſi forte fuiſſet ſibi īterdcā
executio 7 poſtea miniſtraſſet ut dcm̄
ē. x° ſi qs excoīcatus ordīes ſuſcepit.

ex̄.de ſen.exco.cū illoꝝ.p̊ trāſo. Et eo-
dē mō ſi ſuſcepit ordīes exn̄s apoſtata
a religiōe.ex̄ ꝺ apoſta.c.fi. A. Ibi dr̄ de
religioſo recipiēte ī apoſtaſia ordinem
ſactū. Secus ğ vr̄ ꝺ ordinib9 mīorib9.
niſi ī apoſtaſia dimiſiſſet habitū. tunc
n.eēt excoīcat9. ex̄ ne cle.ul'mo.ut pi-
culoſa. li° 6°. B .In p̄dcīs ğ caſibus
ad papā ꝑtinet diſpēſatio nec diſpēſat
faciliter. ut ē ī homicidio volūtario. ī
ſymonia 7 bigamia. Et vide etiā.§.
ſe.s.de caſib9 papalib9.

¶ Sūt alij cāus diſpenſatiōis ad papā
ꝑtinētes ī qb9 raro īmo nūq̄ꝫ diſpēſat
Prim9 qñ qs ſciēter ſe baptiçari ꝑmi
ſerit bis.de ꝯſe.diſ.4.eos.7.c.q bis.7
idē ſi ignorant.7 p9ea cū ſciuerit ratū
hūerit. A .Si vō non hūerit ratū pōt
ꝓmoueri.1.q.4.placuit.ſcd̄m aliquos
de iure.ſcd̄m alios ꝺ diſpēſatiōe quod
tuti9 ē.de ꝯſe.diſ.4.q bis.ſm̄ Ray.7 ī
ſū.con.li° 3°.ti.z4.q.7.7 ī dcō.c.q bis
ubi p3 ꝙ rebaptizat9 etiā ſi nullā culpā
ꝯtraxerit erga rebaptiçationē.tñ non
pōt ordinari niſi magna nccītas cogat
B .Silr̄ qui bis ſciēter recepit eunde3
ordinē.1.q.7.ſalubertimū. Idem etiā
ītelligas ꝺ recōfirmato. ar.68.diſ.c.p̊
7 de ꝯſe. diſ.5.c.dictū. A .Idē in ſū.
con.dcā.q.7. B .z9 ē cū qs ad ſubuer
tēdū fidē ſe feceīt ab hēticī ordinari.1.
q.7.ꝯueniētib9.39 ē ſi qs ordinet̄ ita ꝙ
ſymōia intueīat tā ex ꝑte ordīati q̄ꝫ ex
ꝑte ordīatorī.9.q.1.ab excoīcatī.1.q.1.
ſi qs eps̄. A .Hodie vō nō pōt diſpen
ſari niſi ꝑ papam q̄litercūq̄ꝫ ordinatio
fuerit facta ſymoniace.ut ī extrauaganti.
Martini qnti q̄ īcipit. Dānabile.7 in
alia Eugenij q̄rti q̄ incipit. Cū deteſta
bile. B .De his caſib9 ſūt vſus. Siue
bis ordo detr̄ ſiue baptiſmus repetatur
Siue ut vetat̄ fidei ſtat9 ordo petat̄.

Vel ſiue p̄ſteť vtrīq; ſymon opeť. Vt
diſpēſeť ſpes irrita p̄rorſus habeť.
¶ S; p̄ter p̄dictos caſus q ſūt irregu-
laritatū īductiui ſūt adhuc alij caſus ī
qb; dioceſani diſpēſare n̄ pn̄t. ut q̄ vni
e ecclie duo pit p̄ſint. zi. q. z. c. pl̄t. nec
q̄ vn⁹ hēat plura bn̄ficia cū cura. ex̄ de
pben. de multa. niſi ī caſib; q̊s habes
s̄. bn̄ficiū p̊. §. 3°. Itē nō pn̄t diſpēſare
cū illegitime natis niſi ad mīores ordi
nes 7 bn̄ficiū ſine cura. ex̄ de fi. p̄ſby.
is q. lib° 6°. A. ubi etiā p; q̄ ſil̄r epūs
nō pōt diſpēſare cū talib; erga bn̄ficia
dignitatis ſeu pſonat⁹. B. Itē nō diſ
pēſat cū eo q ē ſuſpēſus in ɔcilio p̄pter
īiuſtā bn̄ficioꝝ collationē. ex̄ de pben.
gue. ī fi. Itē nec ī alijs caſib; ſpālit ſū-
mo pōtifici reſeruatī. de qb; vide. ī. pa-
pa. §. 4°. 7 ſe. B. Poti⁹ videť. §. 3⁹ etiā
ſm eius ɔputationem. B
¶ Vtrꝝ eps poſſit diſpēſare cū eis q pa
ciūť defectū in etate. R° ſm Jo. an. R
aliqs poſſit p̄mouerī ad epatū ſi non
ɔpleuerit. 30. annū. ſolus papa diſpēſa-
re pōt. ex̄ de elec. cū nob̄ olī. §. fi. Sed
q̄tū ad alias dignitates ſi tn̄ ſint ſine
cura pn̄t epi diſpēſare cū eis q ɔpleue-
rūt. zo annū. ex̄ de eta. 7 q̄li. pmittim⁹
li° 6°. vide. ī. vicari⁹. §. 4°. A. Ibi nil
de h̄ dici videť. B. Q̄tū vo ad prochi
ales eccl̄ias nō pn̄t. ut idē Jo. dixit. ex̄
de elec. l; canō. li° 6°. A. De h̄ lati⁹ di-
ctū ē s. abſolutio p̊. §. z°. v̊. z⁹ ē. in ad-
ditione. Sil̄r etiā eps nō pōt diſpēſare
circa etatē ordinū. ut nōt glo. ī cle. ge-
neralē. de eta. 7 q̄li. B
¶ Vtrꝝ eps poſſit diſpenſare cū eis qui
patiūť defectū ī ordine. A. Hoc eſt q̄
rōne ordīs eis deficiēd nō pn̄t eligi ad
aliq d officiū ſeu dignitatē eccl̄iaſticā.
ſicut eſt regulariť q̄ abbas d; eē ſacer-
dos. ex̄ d eta. 7 q̄li. c. p̊. B. R° ſm Jo.
an. li° 6°. In epatib; ſol⁹ papa diſpēſat
ex̄ d offi. lega. q̄ trāſlationē. 7 d excesſ.
p̄la. ſicut vnire. S; q̊ ad alia pōt epūs.
ex̄ de eta. 7 q̄li. p̄terea. A. Ibi dr̄. Lic;
ad regimē prochial̄ eccl̄ie nō debeat ali
qs niſi ſubdiacon⁹ ſit ad min⁹ admitti
diſpēſatiue tn̄ ī minorib; ordīb; ɔſti-
tuti ɔſueuerūt aſſumi. dū tn̄ tales ſint
q̄ ī breui tpe poſſint ī p̄ſbyteros ordi-
nari. B. 7. c. tuā. A. Ibi dr̄ q̄ p̄pter
inſtantē nccītatē pōt ī abbatē aſſumi
etiā ī mīorib; ordīb; ɔſtitut⁹. B. De
diſpēſatiōe epoꝝ vide. ī. eps. §. 5°. De
diſpenſatiōe ī legib; 7 ɔſtitutiōib;. vi-
de. ī. lex. De diſpenſatione in votis. vi-
de. ī. votū 5°. De diſpenſatiōe ī certoꝝ
vide. ī. reſtitutio 6°.

Diuinatio

Diuinatio quid ſit 7 q̊t ei⁹
ſpecies. 7 plura de hac matia
vide. ī. ſortilegiū p̊.

Diuortium

Diuortium. Si-
cut
ponit Ray. diuortiū multipli
citer h; fieri. Nā aut diuidit mrimo-
niū ī totū. ita q̄ ul̄ vterq; ɔiugū ɔ̄here
pōt. ut ī maleficiatis. uel ſaltē alter. ut
ī frigidis. Aut dirimit ī pte. s. q̊ ad mu
tuā ſeruitutē ɔiugalis debiti ſeu coha
bitatiōis. ita tn̄ q̄ neuter eoꝝ ɔtrahē
pōt. ſicut ī his q ſepanť p̄pť adulteriū
ɔmiſſū ul̄ cā religiōis p⁹ carnalē copu
lā. Nā ſi an̄ copulā carnalē alter ɔiugū
fieret religioſus. alter ɔ̄here poſſet. vi-
de. ī. īpedimentū p̊. §. z°. A. Idē ī ſū.
con. li° 4°. ti. 19. ī pncipio. B
¶ Qn̄ vir petit diuortiū allegās frigi
ditatē ſuā quō p̄cedeť? R° ſm Hoſti.
Vir h̄ p̄ponēs d; eē maior ānis. 18. qa
ī hoc caſu reputať plena pubertas. Et
ſi qdē mulier h̄ ipm ɔfiteť. dabiť a iu-
dice tēpus arbitrariū. ut vni⁹ menſis

aut triū aut anni p q̄ ſimul morent̄ ⁊
poſtea iurabit vir ſe nō poſſe cognoſcē
mulierē nec moueri ad appetitū coit⁹.
A .Nā ſi aliq̊tiēs moueret̄ lȝ nō poſſet
pficē n̄ eēt nālit̄ frigid⁹. ſ; p maleficiū
ipotēs. ut ī ſū. con. li° 4°. ti. 16. q. 16. vbi
h̄ oīa notāt̄ q̄ h̄ hn̄t. B .Mulier v̂o iu
rabit q̄ nūq̄; aliq̊ mō pcepit ipm ad h̄
moueri. ⁊ vterq̄; q̄ diligētiā adhibuit
ad h̄. ⁊ vterq̄; hēbit ſeptē ppīquos ſeu
vicinos bone fame q iurabūt ſe credē
q̄ illi iurauerūt veꝝ. ⁊ ſic diuortiū ce-
lebrabit̄. ⁊ mulier nubet ī dn̄o. ſ; viro
mādabit̄ ne aliquā ducat. Et ſi duxe-
rit ⁊ cog̊nouerit. re⁹ piurij hēbit̄. ⁊ p̊⁹
mr̄imoniū repandū erit. ita tn̄ q̄ vxor
pōt eū repellē ꝓpt̄ cōmiſſū adulteriū.
ar. 32. q. i. de bn̄dicto. ⁊. q. 6. nihil ini-
qui⁹. Hoc dico niſi vxor qn̄ fuit ꝯfeſſa
frigiditatē fuiſſet ꝯſcia fraudis qa ſi h̄
fuiſſet n̄ poſſet nūc eū repellē. ar. ff. ad
l. iuliā de adul. ſi vxor. §. iudex. ⁊. §.
fi. Q; ſi mulier negat frigiditatē viri ⁊
aſſerit ſe ab eo cognitā puto ſtandum
v̂bo mlr̄is. qa nō vr̄ q̄ aſſerēt niſi ve
rū eēt. eo q̄ p̄iudiciū ſibi facēt. s. de ha
bēdo īpotentē viꝝ. Itē cū rea ſit ⁊ ſi ni
hil ꝓbauerit. abſoluēda ē. ut. 6. q. vlt.
actor. Aliogn multi īcurrerēt piuriū
ut poſſent ſepari ab vxore. A .Hoc ve
rū niſi forte marit⁹ ꝯuīcat mulierē per
aſpectū corpis. ut dr̄ ī ſū. con. ī dicta
q. 16. B .Si aūt mulier diuortiū pe-
tat ppt̄ frigiditatē viri ⁊ vir hoc fatet̄
fiet ut s̄. ī ꝓxīo. §. ⁊ celebrabit̄ diuor-
tiū. S; ſi vir poſtea cū alia ꝯ̄xerit. ābo
ꝯiuges rei piurij habebūt̄ ⁊ pnīa iiun-
cta ad p̊ora cōnubia reuertēt̄. ut ex̄ de
fri. ⁊ male. laudabilē. in fi. Q; ſi vir ne-
gat ſe frigidū ⁊ aſſerit ſe cog̊uiſſe vxo-
rē ſtandū ē v̂bo viri. qa caput ē mlr̄is
ex̄ ď deſpon. īpu. ꝯtinebat̄. ⁊. 33. q. i. ſi

qs accepit. Niſi forte mlr̄ p aſpectuȝ
corpis ꝓbet ſe virginē. ex̄ ď ꝓba. ꝓpo-
ſuiſti. Que ꝓbatio debet caute fieri p
duas uł p pluref matronas honeſtaſ ⁊
de hoc pitas. ex̄ ď fri. ⁊ male. c. fi. ff. de
ven. īſpi. l. i. qa h̄ res occulta ē. ⁊ quia
man⁹ ⁊ ocul⁹ obſtetricū qn̄q̄; ī hoc fal-
lit̄. 27. q. i. nec aliq̄. S; ſi mulier nō alle
garet frigiditatē viri. ſ; poti⁹ dicēt euȝ
ſectū ſeu caſtratū fuiſſe ſiue defcm̄ mē
bri patientē an̄q̄; eā cognoſcēt. ⁊ ſic di
uortiū petēt. vir v̂o hoc negaret. certe
nō oȝ ſtare dcō viri eo q̄ ꝓbati poſſet
p aſpectū. A .Predcā etiā notāt̄ ī di-
cta. q. 16. in ſū. con. li° 4°. ti. 16. B

¶ Quid ſi p viꝝ uł mlr̄ierē petat̄ diuor
tiū ꝓpter artitudinē mulieris? Re°. Vo
cabūt̄ matrone fide digne atq̄; pite ⁊
iurabūt q̄ diligent̄ īqrēt ⁊ referēt an
ſit arta. ⁊ an poſſit fieri mr̄. ⁊ ſi dixerit
q̄ nō ſit arta. nō ꝓcedet̄ ad diuortiū. ſi
aūt dixerit q̄ ſit arta ⁊ q̄ nō poſſit fieri
mr̄. ī continēti pōt diuortiū fieri. ⁊ da-
bit̄ viro lnīa ꝯ̄hēdi cū alia. ſ; mulieri
ꝯtinētia īdicet̄. ut ex̄ de fri. ⁊ male. fra-
ternitad. p̊ tn̄ſo. Si tn̄ p⁹ diuortiū mu
lier īueniat q poſſit h⁹mōi ſeras reſera
re repabit̄ p̊mū mr̄imoniū. qď verum
fuit etiā ſi vir accepit aliā. ar. ī p̄dcō. c.
fratnitad. A .Ibi videt̄ caſus exp̄ſſus
qn̄ p̊or vir erat ſilr̄is illi q apuit. Si aūt
a p̊ori viro ꝓpter diſparitatē nō potat
cognoſci ſine gui piculo nō ē ei reddē
da. lȝ p cōſuetudinē ſecūdi reddita ſit
apta p̊. ut nōt glo. ī dcō. c. fratnitatis.
ſup v̂bo ſilr̄. Con. Goff. ut ī ſū. con. li°
4°. ti. 16. q. 5. lȝ ibi referāt̄ diuerſe alie
opīones dicentiū mulierē debē reſti-
tui p̊. q̄ pn̄t ītelligi qn̄ p̊mus erat uel
dubitat̄ vtꝝ ſit ſilr̄is z°. Sec⁹ ſi ꝯſtet q̄
ꝓpt̄ diſparitatē pſone a p̊ non poterat
cog̊ſci ut dcm̄ ē. Et de hac mā dr̄ lati⁹

ĩ.impedimentum.15°. B

¶ Quid ſi petat̃ diuortiū ꝓpt̃ maleficiū. ut qa vir pōt cogſcere alias ⁊ non vxorē? Rꝫ°. Debēt ꝓ ɔfiteri ne forte hoc ɔtīgat ꝓpt̃ aliqđ pctm̄ eoꝝ. 33. q. i. ſi ꝑ ſortarias. ⁊ ſub recepto ſacr̄o iīungat̃ eis ut ſil' cohabitēt ⁊ bona fide opam dent ad debitū carnale. ⁊ ſic ꝑ triēniuꝫ ſil' habitabūt. A . niſi forte iā habitauerīt. tūc nō videt̃ neceſſariū dari triēniū. ſꝫ aliqs ali⁹ termin⁹ arbitrarius ad ɔfitendū. ⁊ alia debita remedia adhibēda. dcō. c. ſi ꝑ ſortarias. ⁊ ex̄ đ fri. ⁊ male. c. fi. B . Quo pacto iteꝝ accedēt ad ep̄m iurātes ꝙ ſicut ꝓmiſerāt fecerūt. ⁊ nō potuerūt ɔiūgi. ⁊ tūc adiuncto ſacr̄o ꝓpīquoꝝ. ut dictū ē. §. 2°. celebrabit̃ diuortiū. ⁊ dabit̃ vtriqꝫ lnīa ɔtrahēdi. ex̄ de fri. ⁊ male. c. vld. ⁊ ī dicto. c. ſi ꝑ ſortarias.

¶ Sꝫ q̄liter ītelligēda ē p̄dicta cohabitatio triēnij? Rꝫ°. Sufficit ꝙ ꝑ maiorē ꝑtē āni cohabitēt. ⁊ ꝙ bona fide opam dent. ar. ff. de aq̄ coti. ⁊ eſti. l. i. §. duo ⁊. §. qđ aūt. Q ſi īfirmitate uel alio caſu īpediat̃ vr̄ tēp⁹ reſtituendū. ff. đ iti. actuqꝫ pri. l. i. §. 2°. ⁊ ſe. A . Hoc fuit dictū Hoſti. ut pꝫ ī ſū. con. lib° 4°. ti. 16 q. 17. Tn̄ ī. c. fi. ex̄ de fri. ⁊ male. dicit̃ ꝙ debēt cohabitare per ɔtinuū triēniū. Ubi etiā dic glo. ꝙ ſilr ꝑ triēniū debēt cohitare qn̄ ꝓpt̃ frigiditatē petit̃ diuortiū. Sꝫ h̄ ē veꝝ ſi frigiditas ꝑ⁹ probati nō poſſit. ut expreſſe dicit̃ eo. ti. c. laudabilem. B

¶ Quid ſi alter ɔiugū nō vult cohabitare? Rꝫ°. Dicas excoīcandū ꝑ quē ſtabit ⁊ cautionē idoneā exigendā ut cohabitent. ar. ex̄ ut lite nō ɔteſ. qm̄. §. vld. uel diſtringat̃ ꝑ curiā ſecularē. ex̄ de iudi. cū nō ab hoīe. Idē fiat ſi cohabitēt ⁊ nō attēptant. A . Idē ī ſū. con. eo. ti. q. 18. ſm Hoſti. ⁊ glo. Ray. B

¶ Quid ſi eccl̄ia decepta ꝑ aliq̄s falſas ꝓbatiōes ul' h⁹mōi celebrat diuortiū ⁊ poſtea vir fact⁹ ē ſacerdos. deīde cōpertū ē ꝙ eccl̄ia fuit decepta. nūqd iſte ſacerdos reſtituet̃ uxori eū repetenti? Rꝫ° ſm Ray. Si nō pōt īduci ad ɔtinētiā. fiat ut dr̄. ī. m̄rimoniū 8°. §. 14°. qui īcipit. qd ſi p⁹ latā. A . s. ꝙ reſtituet̃. qa etiā monach⁹ reſtituet̃ ſibi. ⁊ tenebit̃ iſte debitū reddē vxori petēti. ſꝫ n̄ dꝫ exigē. qa q̄tū ī ſe ē ſolēnizauit votū ut ⁊ nōt̃ ī ſū. con. li° 4°. ti. 19. q. 4. B

At ſi poſito p̄dcō cāu mlier qdē nō repetat viꝝ. nūqd vir poterit uxorē repetere? Rꝫ° ſm xō. Nō. qa vir ꝑ ſacri ordinis ſuſceptionē p̄iudicauit ſibi. A Idē in ſū. con. eo. ti. q. 5. B

¶ Pone ꝙ mulier credēs diuortiū iuſte celebratū īgreſſa ē monaſteriū. an ɔperta v̊itate de īiuſto diuortio potit viꝝ repetē iā ī ſacr̄ ordinatū uel factū monachū? Rꝫ° ſm xō. Non. qa falſa cā nō īpedit votū monachat⁹. ar. ex̄ đ voto. magne. ⁊ de ɔuer. ɔiu. ex ꝑte. A Idē ī ſū. con. eo. ti. q. 6. B

¶ Pone ꝙ duo frēs duxerūt duas ſorores ſeu ɔſanguineas. ⁊ int̃ alterū ⁊ uxorē fert̃ diuortij ſnīa ꝓpt̃ ɔſanguinitatē. q̄rit̃ vtꝝ alter debeat ꝓpt̃ hoc ſeꝑari ab uxore ſua. Rꝫ° ſm Ray. Nō. qa res int̃ alios acta alijs nō p̄iudicat. ex̄ đ fide īſtru. int̃ dilectos. Sꝫ q̄tū ad carnis copulā diſtīguo. qa ſi alter ɔiugū ſcit eē īpedimentū int̃ ſe ⁊ vxorem nō exigat debitū neqꝫ reddat. Si vero credat ex cā probabili. reddat ſꝫ nō exigat. Si aūt credat ex aliq̄ cā temeraria reddat. ⁊ ſi pōt dimittat erroneā ɔſciētiā. ⁊ ſic exigat. ex̄ đ ſen. exco. īqſitiōi. A . Con. p̄dict̄ Tho. ⁊ Pe. ut ī ſū. con. li° 4°. ti. 21. q. 2. B

¶ Utrum vir ⁊ uxor ī cā diuortij iudicā
di ſint pit. R° ſm Tho. ⁊ Pe. Ad paria
iudicāt. qa ſicut licet viro dimittē ux-
orē ob cām fornicatiōis. ita licet uxori
viꝝ dimittē. 32. q. i. ſi qs uxorē.
¶ Poſt latā ſnīam diuortij ⁊ ſepato
thoro ꝓpt adulteriū uxoris ſi vir for-
nicet nūqd mulier potiſt viꝝ repetē?
R° ſm Ray. Judex ex officio ſuo dꝫ vi
rū cogē redire ad uxorē ſuam. ar. ex̄ de
iur̄ iur̄. tua nos. ⁊ ex̄ de diuor. ex lr̄is.
Idē Tho. Et vide hūc caſū. ī. matrimo
niū 8°. §. 15. q īcipit. Pone ꝙ lata. De
mā diuortij multa hrī pn̄t ex īpedimē
tis mr̄imonij vide. ī. īpedimentū. Di-
uortio facto apud quē fili⁹ nutriri de-
beat vide. ī. fili⁹. §. 3°.

DOctor uel docere. vi
de. ī. magiſter
⁊ ſupra diſcere.

DOlus. Quid ē dolus
aut lata culpa
⁊ h⁹? R° ſm Hoſti. Dol⁹ eſt
īſidioſa machinatio. ut ſi cōmodatari⁹
ſurripi fecit rē cōmodatā. ff. de dolo. l.
i. Lata culpa ē nō ītelligē qd oēs ītelli
gūt uel ſciūt. ut ſi cōmodatari⁹ dimiſit
rē cōmodatā ī platea ⁊ fuerit ablata ⁊
iſe dicat ꝙ nō credebat ꝙ acciperē. Le-
uis culpa ē deſidia ſiue negligētia. ut
Inſti. q. mo. re ↄtrahit ob. §. p̄. ut ſi cō
modatari⁹ repoſuit rē ↄmodatā ī came
ra ſua ⁊ receſſit relicto oſtio apto. Le-
uiſſima culpa ē q̄ aliq̊ mō pōt ꝓuideri
ff. ad. l. acq. l. ſi putator. ⁊. 50. diſ. hi q
arborē. ut ſi cōmodatari⁹ rē qdē in ar-
cha repoſuit ſ; nō firmauit. A. s. cum
claue. ut ī loco d q̊ ſtatī. B. Qd ſi fe-
ciſſet fur nō ſurripuiſſet. Caſ⁹ fortuit⁹
ē q nullaten⁹ pōt ꝓuideri. ſicut īcēdiū
ruina. naufragiū. rapīa. ut. C. cōmo.
l. i. A. Idē ī ſū. con. li° 2°. ti. 6. q. 22. B

¶ Dol⁹ ī aliq̊ ↄtu dupliciť intuenit
Nā qn̄qꝫ dat cām ↄtractui. puta dolo
te induxi ut vēderes qd alias nō eras
vēditur⁹. ⁊ tūc nō tenet ↄtract⁹. ff. de
dolo. l. elegāter. 12. q. 2. qſqs eps. ī fi.
Qn̄qꝫ dol⁹ īcidit ī ↄtu. ut qa eras vē
diturus. ſ; p dolū te īduxi ut mīori p-
cio vēderes. ⁊ tūc tenet qdē ↄtractus
ſ; ſatiſfaciendum ē de dolo. ut. ff. d ac.
emp. ⁊ ven. l. Julian⁹. Et nō h ꝙ ēptō
bone fidei nō teneť d dolo mediatoris
ſ; iſe mediator. ut ī p̄dcā. l. eleganter
⁊. ff. d ꝓſenetis. l. 2. et. 3. niſi ī ſubſidiū
qn̄. s. mediator deficēt ul' nō poſſet. ut
ī dcā. l. elegant. A. Meli⁹ facit. l. fi. ff.
d eo p quē fac. erit. ubi dr̄ ꝙ qn̄ dolo-
ſus nō ē ſoluēdo. n̄ ē equū ꝙ qs lucreť
ex dolo alieno cū dāno alteri⁹. Et oia
p̄dcā notāť etiā ī ſū. con. li° 2°. ti. 8. q.
8. ſm Gff. ⁊ Hoſti. ubi etiam poniť qd
ſtatī ſeqť. B. Itē nō ſm xb. ꝙ ī mona
chatu ⁊ mr̄imonio etiā ſi dolus det cāꝫ
cōtractui nihilomin⁹ tenet. Qui dolū
allegat dolū probare dꝫ. ut habes. ī. lo
catio. §. 6°. in fi.

DOmicilium.
Qn̄ dicať qs trāſferre domici
liū ita ꝙ fact⁹ ſit de iuriſdictiōe alti⁹?
R° ſm Hoſti. Puto ꝙ ſm ius canoni-
cū q̄ꝫcito ad aliā ꝓchiā trāſit ⁊ hoſpi
tiū ↄſtituit explicando ſarcinulas ſuaſ
⁊ ſe ī iſo recipit aīo remanēdi. ſtatī fit
ꝓchian⁹ illius. ex̄ d ꝓchijs. c. vlt.
⁊ ex̄ d decimis. ad apľice. A. Idē ī ſū.
con. li° p̊. ti. 16. q. 13. B

DOmīca dies.
Diē dn̄icū ↄſtat inť ſūmas ⁊
p̄cipuas feſtiuitates ↄtineri. Exo. 20.
Memento ut diē ſabbati ſanctifices.
Dn̄icam. n. colē debem⁹ ꝓpter honorē

⁊ gaudiū reſurrectōis dñice. ꝺ ꝯſe. diſ.
3. c. ſabbato. Nulla oꝑatio ī illa ſcā die
agat̄ niſi tm̄ hymnis ⁊ pſalmis ⁊ cātic
ſpūalib⁊ dies illa trāſigat̄. ꝺ ꝯſe. diſ. 3.
ieiunia. Itē tāta ē excellētia h⁹ diei ꝙ
i ſnllo alio die pōt eṗs ꝯſecrari. diſ. 75.
ꝙ die dñico. ubi etiā ſubdit̄. ꝙ qcqd ī-
ſigne a deo ē ꝯſtitutū ī terris ī h⁹ diei
dignitate geſtū ē. In hac mūd⁹ ſūpſit
exordiū. In hac ꝑ reſurrectiōꝫ ⁊ mors
īteritū ⁊ vita accepit ṗncipiū. A. Hec
fuerūt dicta Ray. ut pꝫ in ſū. con. li° ṗ
ti. iz. q. 3. B

C Utrū obſeruatio diei dñice ſuccedat
loco diei ſabbati. R° ſm Tho. ſcd'a ſcꝺe
q. izz Non ſuccedit ex vi p̄cepti ſ ex
conſtitutione eccleſie ⁊ ex ꝯſtitutione
populi xpiani. Ideo non eſt ita arta ꝓ-
hibitio oꝑandi ī die dñico ſicut fuit ī
die ſabbati ſ ꝗdam opa ꝯcedunt̄ que
die ſabbati ꝓhibebāt̄. ſicut decoctio ci
boꝝ ⁊ alia h⁹ mōi. de ꝯſe. diſ. 3. ꝑuenit
ī fi. Et ī qbuſdā opib⁊ ꝓhibid facili⁹ di
ſpēſat̄ ī noua q̄ꝫ ī veteri lege. Quī etiā
ſm Hoſti. ī ſabbatis maxīe oꝑari debe
mus ne videamur iudaiçare. A. Idē
ī ſū. con. li° ṗ. ti. iz. q. 6. Ur̄ g̊ ꝙ dñica
nec aliqꝺ feſtū hodie ſit ex p̄cepto di-
no. ⁊ ſic vacat tertiū p̄ceptū decalogi.
Memēto ⁊c. Sꝫ poti⁹ dicendū ē ꝙ non
vacat. Nā lꝫ eēt q̄ ad ſpālē diē ſabbati
cerimoniale. ē tn̄ morale q̄ꝫtum ad h̊ ꝙ
aliqs dies ebdomade deputet̄ ad diui-
nū cultū ſm Nico. ꝺ Lira ſup. zo. ca°.
Exo. ⁊ alios theologos. Un̄ ⁊ ꝯueniēſ
valde fuit. ut ſicut an̄ xpi aduentū cū
vacabat gr̄a deputat⁹ fuerat ad feſtan-
dū dies vacatiōis qn̄ de⁹ ceſſauit oꝑa-
ri. ita ⁊ poſt aduētū xpi ⁊ ī tp̄e q̊ dñs
oꝑat⁹ ē ſalutē nr̄aꝫ deputaret̄ dies ma
gnifice oꝑatiōis. Et lꝫ ſcripẗa nō decla-
rauerit exp̄ſſe qs ſit dies tn̄ ſatis decla-
rauit tacite ⁊ ſufficiēter demr̄ando ma
gnalia oꝑa q̄ fecit dñica die. In illa. n.
īchoauit mūdū. Gen̄. ṗ. Xp̄s reſurre-
xit a mortuis. de ꝯſe. diſ. 3. ſabbato. In
eo ſpūs ſcūs dat⁹ ē apl'is. ⁊ breuit̄ qc-
qd īſigne ē ꝯſtitutū a deo. ī h⁹ diei di-
gnitate ē geſtū. 75. diſ. c. ꝙ die dñico.
Itaqꝫ eccl'ia n̄ ſtatuit hūc diē ut ex ſe. ſ
poti⁹ ex auctoritate dīne ſcrip̄re. ita ꝙ
ꝯuenient̄ a deo dr̄ ſtatut⁹. Iō etiā eccle
ſia ī. c. licet. ex̄ ꝺ ferijs. dīc ꝙ etiā ſcri-
ptura noui teſtī p̄cipit diē ſeptimum.
Claret āt. qa h̊ nō pōt ītelligi de ſabba
to. de ꝯſe. diſ. 3. ꝑuenit. g̊ ītelligit̄ ꝺ do-
minico. dcō. c. ꝙ die dñico. Et ita dies
dñicus q hodie ſubrogat⁹ ē loco ſabba
ti p̄cipit̄ ex lege dīna. Qui aūt dicere
videt̄ ꝙ nō ſit ex lege dīna pn̄t ītelligi
q̊ ad exp̄ſſam declarationē. qa nō p̄ce-
pit exp̄ſſe ſ tacite ⁊ ſufficient̄. ut p̄oſtē
ſū ē. Et ſi dñica dīna lege p̄cipit̄. mlto
magꝭ feſtiuitates maiores dñica quas
enumerat glo. ī dcō. c. licet ꝺ ferijs. vi
delicꝫ natiuitatē dñi. ephiphaniā. pa-
ſca reſurrectiōis. aſcēſiōeꝫ dñi. ⁊ pēthe
coſten. Pōt addi ⁊ dies venerꝭ ſcā vi-
delꝫ dies ꝓṗ⁹ paſſiōis. qa mlto pl⁹ ꝓfu-
it ꝑ nob̄ mori q̄ꝫ naſci. ⁊ mai⁹ opus nō
reꝑit̄ de⁹ feciſſe q̄ꝫ qꝺ illa die fecit tātā
ī ſemetiṗo ꝑ nob̄ recipiēdo paſſionē.
Et qa etiā ſuꝑ oꝑe illi⁹ diei fūdat̄ ſaluſ
toti⁹ mūdi ſine q̄ oēs alie feſtiuitates
fruſtratorie forēt. Itē qꝺ dictū ē nō eē
hodie ita artā obſ'uātiā dñice ſicut olī
ſabbati dꝫ ītelligi verū q̊ ad cerimoni-
alia. ſicut erat nō ābulare vltra vnum
miliare ī ſabbato. Act. ṗ. ul' gd ſil'e. q̄ ī
ſe ꝯtinebāt poti⁹ figurā futuroꝝ q̄ꝫ aliud
Quo v̊o ad moralia videlꝫ ut intēdat̄
dīnis obſeqꝗs ⁊ ad dei honorē ⁊ nr̄aꝫ
ſalutē ꝑtinētib⁊ artius nūc obligamur
q̄ꝫ olī ex veti teſtō. cū nouū teſtamētū

maiorē reqrat iuſticiā. Math. 5°. ibi. Niſi abundauerit iuſticia vr̄a ꝛc. Vn̄ Aug⁹ ī q̊dā ſermōe dic. Sup h̄ oīa ꝓte ſtamur ut oēs dies dn̄icos ad eccl̄iam veniat ut diligēti⁹ ſcriptas q̄ ibi legūt audiat. ⁊ ip̄o die ſcō pauſationē habe atis. Si. n. īfelices iudei ī tāta deuotiōe celebrāt ſabbatū ut ī eo nulla opa tre na exerceāt. quāto mag̃ xp̄iani in die dn̄ico ſoli deo vacare uel dep̄cari ꝑ aīe ſalute debēt ⁊ ad eccleſiā ꝑuenire. B

De mā dn̄ice ⁊ aliaꝝ feriaꝝ. i. feſtorum vide. ī. ferie.

Dominus tē

poral' aliq̊ꝝ. De q̄ſtis ⁊ talliȷs q̄s dn̄i tp̄ales a ſubdit̄ exigūt vide. ī. tallia.

An ī aliqb; caſib; poſſit dn̄s a ſubdit̄ exigē vltra ꝯſuetū ul' cōe ſtatutū? R̄x° ſcḋm Ray. ⁊ Hoſti. Pōt. Et ꝑ̊ qdē ꝓ de fenſiōe tre ſue. Ad h̄. n. tenēt oēs nō ſo lū d' reb; ſ; etiā laborare corꝑalit' ut ſic ſeip̄os ſaluent. 23. q. 3. fortitudo. ex̄ de īmu. eccle. ꝑuenit. Itē ſi vult dn̄s ire ī exercitū indictū ab eccl̄ia ul' ꝑ̇ncipe ꝯ̄ hēticos uel paganos nec ſufficit ad ex pēſas. pōt a ſubdit̄ petē moderatū au xiliū. Itē ſi ī bello ex ꝑte ſua iuſto fuit capt⁹ ab hoſtib; nec ſufficit ſe redimē abſq; g̃ui dāno. Itē ſi vult ire ad ꝑ̇nci pē ꝑ obtinēdo ꝑ̇uilegio ꝓtectiōis ſpe cial' ꝓ ſe ⁊ ſubdit̄. ⁊ nō pōt cōmode ex pēſas ad h̄ nccīas facē. ⁊ ſi aliq̄ alia ſibi' cā emergat. puta qn̄ maritat filiā. Nā acqrit ſibi affines ⁊ amicos. aut qn̄ fa cit filiū militē aut accipit qḋ erat feu dū ſuū uel nouū feudū acqrit. A. Hec exēpla fuerūt glo. Ray. addētis q̇ cū talia videāt' reſpicē cōmodū ſubditoꝝ nō credo q̇ dānādi ſint q talia recipi unt ubi ꝯſtitutū ul' ꝯſuetū ē. dū tn̄ nō recipiāt ultra q; cōſtitutū ul' ꝯſuetū ē

Et ſi aliqḋ ꝯſuetū ē ⁊ ad arbitriū exi gi ꝯſueuit cū moderamīe exigat'. Con. etiā tā cū Ray. q; cū. glo. ī p̄dcīs cāis. Vl. Con. etiā Tho. in genē. ⁊ Hoſti. addēs qḋ ſtatī ſeqt' d' refectiōe viaꝝ ⁊ pōtiū ⁊ depauꝑatiōe ex iuſta cā. ſ; h̄ dēs Sec⁹ ſi egeret dn̄s ex cā īiuſta. ut in ſū. con. li° 2°. ti. 5. q. 35. B. ul' ad refectiōe; pontiū ⁊ viaꝝ. uel qn̄ ſine culpa depau ꝑat⁹ ē vel obligat⁹. dū tn̄ ſꝑ moderate ⁊ nō ad g̃uamē exigat. 10. q. 3. vnio. cir ca mediū. ex̄ d' cenſi. cū apl'us. §. ꝓhi bemus. 22. q. 5. d' forma fidelitat̄. Q; ſi qd p̄lati īpendāt legato ul' aliȷs mai oribus. deīde pl⁹ ꝓpt' h̄ a ſubdit̄ magis extorq̄ant q; īpendāt. tenēt' extorta re ſtituē ⁊ tātundē pauꝑib; erogare. Su perior etiā cui fueīt d' h̄ q̄rela depoſita ſi ī h̄ negligēs fuerit canonice ſubiaceat vltiōi. ex̄ d' īmu. eccle. qa pleriq;. Qn̄ ūo ꝓ dn̄s ſine iuſta cā extorquet a ſubdi tis. tenet' ad reſtitutionē ſcḋm Ray. vn̄ ſi velit ludē uel ultra vires ſuas ad va nitatē expēdē. ul' ſi ī bello quod ex ꝑte ſua īiuſtū erat cogat' ſe redimē. tunc ſi qd ꝑ eū uel ei⁹ officiales a ſubdit̄ exa ctum eſt ⁊ ad dominos ip̄os ꝑuenit te netur reſtituere illis a quibus exactū eſt. ſi ſciunt'. al' in pias cās. uel ī utilita tē cōem. Si aūt ad eos nō ꝑueīt nihil ominus debēt officiales ſuos ad reſtitu tionē ꝯpellē ⁊ eos punire. Con. Tho. ī ep̄la q̄dā ad duciſſam Lotrīgie ⁊ Bar band. A. Idē ī ſū. con. eo. ti. q. 36. B

Quid ſi ſubditi hn̄t vſuatiū ī aliq̊ nemore ⁊ dn̄s aufert eis. nūqd tenetur ad reſtitutionē. aut ſi ali⁹ abſtulit eis aliqd. nunqd ſufficit ſi ſatiſfaciat dn̄o illorum? R̄x° ſcḋm xb. Tales ſubditi ſi ita ſūt ſerui q̇ nihil hēant ꝓꝑ̇u;. ſ; peculiū ſi qḋ hn̄t ē in ꝑtāte dn̄i. ut reuocet' qn̄ voluerit. ⁊ ip̄m vſuatiū hn̄t ꝓ pecu lio dn̄s pōt reuocare. Itē etiā de dānis

eis illad ab alio ſufficit ſatiſfieri dño. Si aũt tales ſubditi ſũt q̃ nihilomin⁹ hñt res ſuas ꝓpas. tũc nec dñs põt eis auferre vſuariũ. nec de dãnis eis illad põt dño ſatiſfieri. A. etiã ſi eẽnt tales ſubditi q̃ eoꝝ dñs poſſet ꝺ ꝯſuetudĩe quãtũ ⁊ qñ vult ꝺ bonis eoꝝ cape. qa ĩ talib; reſtrĩgẽda ẽ h⁹mõi abuſio ⁊ extorſio potius q̃ȝ laxãda ſm eũdẽ xv. ut ĩ ſũ. con. li° z°. ti. 5. q. 4z. B. De tallĳſ ⁊ gabell' ⁊ pedagĳs q̃s ⁊ q̃ dñi ſiue coĩtateſ qñq; exigũt vide. ĩ. pedagiũ. ⁊. ĩ. tallia

Donatio p° inter viuoſ qd ſit? R° ſm Hoſti. Eſt licite rei nllo iure cogẽte mera liƀalitate facta collatio. A. Idẽ in ſũ. con. li° p°. ti. 15. q. 7z. B

Quis poteſt donare? R° ſm Hoſti. Donare põt pr̃familias ⁊ dñs rei. Nõ ꝰ ſeru⁹ nõ filiuſfamilias. ff. eo. l. filius Itẽ nõ minoꝛ. z5. ãnis. C. ſi maioꝛ fac. ta. ha. l. vlt. Et multo min⁹ pupill⁹ q alienare nihil põt ſine tutoꝝ auctoꝛitate. ff. ꝺ acq. re. do. l. pupill⁹. Itẽ nec monach⁹ uel ꝯuerſus. 54. diſ. abbati. De clicis an poſſint donare hr̃. ĩ. §. plt. Itẽ nõ põt donare q nõ ẽ ꝯpos mẽt. ut furioſus. nec ꝓdig⁹. ff. de cura. fu. l. Iulianus. Sȝ nec is cui alienatio p legẽ intdicta ẽ. ut qa ꝯmiſit crimẽ leſe maieſtat. C. ad. l. iul'. ma. l. vlt. uel hẽtic⁹ ẽ. C. de heret. l. manicheos. A. Ibi ſolũ dr̃ de q̃buſdã hẽtic. Sȝ eo. ti. l. gaçaros. dr̃ ꝺ oĩb;. Nõ tñ fit executio hui⁹ ſnĩe niſi fuerĩt p eccl̃iaſticos iudices hẽtici iudicialit̃ ꝓnũciati. ut ĩ. c. cũ ſcdm. de hẽtic. li° 6°. B. Itẽ nec ꝯdẽnat⁹ ꝺ publico crimĩe. lȝ añ ſnĩam donare poſſet ff. eo. l. p⁹ ꝯtractũ. ⁊. l. donatiões. §. vlt. A. Idẽ ĩ ſũ. con. li° p°. ti. 15. q. 73. Põt etiã filiuſfamilias aliqñ donãe. ut ĩ dcã. l. fili⁹. ff. de dona. ubi dr̃. Filiuſfamilias donare nõ põt nec ſi libertã peculĳ admĩſtrationẽ habeat. niſi iuſta rõne motus donet. uel niſi exp̃ſſe ei ſit ꝯceſſũ donare. uel niſi ex pſona h' colligat'. ut ſi ẽ fili⁹ ſenatoꝝ ul' alicui⁹ altiuſ dignitat. Tũc. n. niſi filio ſpãlit̃ donãdi facultas adimat' ꝯceſſiſſe vr̃ dũ ei libertã dat peculĳ admĩſtrationẽ. Põt etiã donare de caſtrẽſi uel q̃ſi caſtrẽſi peculio int̃ viuos ⁊ moꝛt cã. cũ de eo etiã teſtĩ factionẽ hẽat. Et excepti his caſib; filiuſfa. nõ põt donare. Et ſi cui pmiſſũ ẽ donare niſi ſpãlit̃ etiã moꝛt cã fuerit donare pmiſſũ nõ põt moꝛtis cã donare. hibi. B

Cui poſſit donari? R° ſm Hoſti. Cuilibet niſi p legem ꝓhibeat'. ſiue ſit pñs ſiue ſit abſens. not⁹ ul' ignot⁹. Itẽ patriſa. ⁊ filioſa. dico extneo. Nã filioſa. ſuo q̃ȝdiu ẽ ĩ ptãte ꝑris nõ valet facta donatio. ſȝ ꝯualeſcit p emãcipationẽ. C. eo. l. ſine. A. Hoc veꝝ ẽ niſi fuerit reuocata. ut ĩ dcã. l. ſine. B. vide. ĩ. § añplt. Itẽ nec int̃ viꝝ ⁊ vxoꝛẽ valet. vide. ĩ. §. 6°. 7°. ⁊ 8°. Item nec miles põt donare meretrici. C. ꝺ dona. int̃ viꝝ ⁊ vxoꝛẽ. l. ſi ãcillã. A. Idẽ ĩ ſũ. con. li° p° ti. 15. q. 73. B. Immo. etiã q̃libet pꝛohibet' donare meretrici. 86. diſ. q venatoꝛib;. Si tñ donaui repetere non poſſũ. ut ibi nõ. A. qa ĩ pari cã turpitudinis potioꝛ ẽ ꝯditio poſſidẽt. ff. de ꝯdi. ob tur. cau. l. ſi ob turpẽ. §. poꝛꝛo Fallit ĩ milite q põt reuocare donationẽ quã fecit focarie. Et ſi tal' ꝓhibitio donãdi ẽ erga milites trenos. foꝛti⁹ erga clicos ſm Hoſti. ut in dcã. q. 73. B De dãdo ſiue donãdo adulatoꝛib; vide ſ. adulatõ. §. fi. De dãdo hiſtriõib; vide. ĩ. hiſtrio. A. Aduertẽdũ etiã q̃ nõ põt donãi iudicib; ſiue rectoꝛib; q̃b; certũ ſalariũ ꝯſtitutũ ẽ. A' punit' dãs

⁊ recipiēs.ut.l.fi.C.ad.l.iul.repe.niſi
eſculētū ul' poculentū mera libalitate
oblatū.qꝺ pauci diebꝫ ↄſumi poſſit.ex
ꝺ reſcrip.c.ſtatutū.§.ĩſup.li° 6°. B

¶ Donatio multi de cāis reuocari pōt
pcipue modis illis qbꝫ libert⁹ ſit ſeru⁹
vide.ĩ.libertus.§.2°.

¶ Utꝝ donatio fcā ſub ↄditiōe ſit idē
qꝺ facta ſub mō. R°. Nō. Nā illa q̄ fit
ſub ↄditiōe. puta ſi tale qd fiat uel ſit
nō tenet niſi exn̄te ↄditiōe. ꝫ illa q̄ fit
ſub mō puto ut tale qd fiat ſtatī tenet
ꝫ n̄ extāte illo pōt reuocari.C.ꝺ dona.
ſub mō.l.i.et.2. A .In his legibꝫ dr̄
ſolū de donatiōe ſub mō. Sꝫ eo.ti.l.fi.
dr̄ de donatiōe ſub ↄditiōe. B .Et idē
dicendū ē ꝺ vēditiōibꝫ ⁊ h⁹mōi ↄtra-
ctibꝫ. Et vide ꝺ h̄.ĩ.mr̄imoniū 5°.et 6°.

¶ An ↄiuges ſibi ĩuicē donare poſſint
R° q̄ nō. Nec valet donatio.qn poti⁹
ꝓhibita ē tā iure canonico q̄ꝫ ciuili. ex
eo.donatio.⁊.ff.eo.l.i.niſi ĩ certis caſi
bus q̊s hēs ĩ ſe.§. H⁹ aūt ꝓhibitiōis
ſūt.4.cāe. Prima ē ne ꝓpt amorē alter
ↄiugū nō obtēpando donatiōibꝫ faci-
liter ſpoliaret̃.ff.eo.l.i. A .Hoc autē
receptū ē ne mutuo amore ĩuicē ſe ſpo
liarēt donatiōibꝫ nō obtēpātes ꝫ ꝓfu-
ſa erga ſe facultate agētes. B .Secūda
ne melior ĩ pauptate ĩcidēt ⁊ detior di
tior fieret. ff.eo.l.3. Tertia ne forte cō-
iuges ĩtēti ad acqrendū ſibi p donatio
nes nō eēnt ſtudioſi libos habēdi uel
educandi.ff. eo.l.2. Quarta ne amor
honeſt⁹ ⁊ debiti exhibitio q̄ debēt eſſe
int̃ ↄiuges p̄cio ↄciliati videret̃.ff.eo.
l.3. Et ſic int̃ eos donatio nō valet etiā
ſi fiat p int̃poſitā pſonā.ff.eo.l.ſi ſpō-
ſus.§.gnālit̃. A .Hic.§.nō vr̄ hr̄i in
hac.l.ꝫ h̄ dictū ꝓbat̃ bn̄ ea.l.ĩ p̄ncipio
B .Nec valet int̃ eos remiſſio alic⁹ de-
biti aut aſſignatō cui⁹cūq̄ꝫ debitorū.qa

h̄ oīa donatiōes ſūt. A .Hec ꝓbant̃ in
dcā.l. ſi ſpōſus.ubi etiā hr̄ in p̄ncipio
q̄ donatio int̃ ſpōſam ⁊ ſpōſū valet.⁊
nō etiā in ſū.con.li° p̊.ti.15.q.76. B

¶ Sūt tn̄ caſus qbꝫ donatio int̃ cōiu-
ges valet. Et p̊ qdē ſi is q donauit p-
manſit ĩ eadē volūtate uſq̄ꝫ ad mortē.
Nā h⁹mōi.dōatio morte donatoꝝ ↄua
leſcit. ex eo.dōatio. Itē valet donatio ſi
alt̃ n̄ fit ĩde paupior.lꝫ alt̃ fiat ditior.ut
ſi marit⁹ hēs ab aliq̊ ĩſtitut⁹ n̄ adeat ut
vxori ſubſtitute locū faciat. Itē eodēꝫ
mō valet ſi alter nō fiat ditior lꝫ alter
fiat ĩde paupior.ut ſi vir donauit vxo
ri ad emendū vnguēta ⁊ h⁹mōi.ut in
dcō.c.donatio.⁊.ff.eo.cū h̄ ſtat⁹. A
Meli⁹ vr̄ facē eo.ti.l.ſi ſpōſus.§.plt.
⁊.§.fi.⁊.l.ſe. B .Sꝫ ⁊ donatio int̃ ſpō
ſū ⁊ ſpōſāꝫ valet.ut ĩ dcā.l.cū hic ſtat⁹

¶ Quibꝫ mōis donatio facta int̃ viꝝ
⁊ vxorem reuocat̃. R°. Primo quidē
reuocatur expreſſe per pn̄iam. ff.eo.
cū hic ſtat⁹.§.p̄. A .Et ibi pꝫ q̄ ↄꝫ attē
di ſup̄ma ſiue vltīa volūtas qn̄ pſes
mutāt ĩtētionē. B .Itē reuocat̃ ſi res
donata p donatorē alienet̃.C.eo.l.ſi
marit⁹. A .Ibi h̄ nō ꝓbat̃.ꝫ in dcā.l.cū
h̄ ſtat⁹.§.ſi marit⁹. Ubi pꝫ q̄ nō ſolum
alienādo vr̄ tacite reuocare donatiōēꝫ
ꝫ etiā pignori obligādo niſi exp̄ſſe ali-
ud oñdat̃. B .Itē ſi p̄moriat̃ ille q do
natione accepit. ex eo. donatio. Itē ſi
diuortiū fiat.ut ĩ dcā.l.cū hic ſtat⁹.§.
diuortiū. A .Et ibi pꝫ q̄ h̄ veꝝ ē qn̄
diuortiū fit ex diſplicētia. Sec⁹ ſi fiet
cū bona grā.ut ſi fiēt cā religiōis. Itē
ſec⁹ ſi p⁹ diuortiū mr̄imoniū reſtaurat̃
ut ibi. B .Itē cū ſocer nūciū diuortij
mittit nurui cui donauerat.ut ĩ ea.l.
cū h̄ ſtat⁹.§. ſi ſocer. A .Oīa q̄ habēt
ĩ h̄.§.fuerūt dcā Goff. ut pꝫ ĩ ſū.con.
li° p̊.ti.15.q.77. Et p̄dcā non ſolum

obtinēt int̄ virū 7 vxoꝛē ſetiā int̄ ſo-
cerū 7 generꝝ ſeu nurū. 7 int̄ ɔſoceros
q copulatos ī mr̄imōio ī ptāte habent
dcā.l.cū hic ſtat⁹.§.oro. B
C Pr̄ 7 fili⁹ q ē ī ei⁹ ptāte ſibi donare
nō pnt eo ꝙ pr̄ 7 fili⁹ q̄ſi vna ſūt pſona
C.de īpu.7 aliis ſubſti.l.vlt. Fallit tn̄
ī dote 7 donatiōe ꝓpt̄ nuptias.quā pr̄
filio 7 filie donare pōt. Itē fallit cū fi-
liofami.eūti ī caſtra pr̄ donat mobilia
Itē valet ſi pr̄ remittat filio vſufructū
quē hꝫ ī rebꝫ illi⁹ aduēticiis. Itē valet
ſi fiat ob alimēta.hꝫ Hoſti. A .Idem ī
ſū.con.eo.ti.q.78. ubi etiā dr̄ ſm eū-
dē ꝙ qcqd dr̄ de donatiōibꝫ int̄ virū 7
vxoꝛē ꝓhibitis. idē pene intelligas de
donationib⁹ int̄ pr̄es 7 filios. B
C Utrꝫ ſacerdotes pꝛochiales 7 alii cle
rici ſiue p̄lati poſſint donare. Rẏ. Qrtū
ē de p̄rimonialibus ſiue de ſuis ꝓpꝛiis
aut q̄ p aliquā hereditatē uel alio mō
ītuitu pſone acqſierīt. donare poſſunt.
ex̄ d̓ ſuc.ab ītes.c.p̊.S 37 d̓ fructibꝫ bn̄-
ficioꝝ ſuoꝝ donare pnt quedā modica
ſm eoꝝ ſtatū. ſꝫ tn̄ tenēt̄ 7 debēt donāe
paupibꝫ pſonis 7 honeſtis.qa q̊dāmō
bona clicoꝝ ſūt paupuꝫ. At pſonis ī ho
neſtis donare non licet.ut s̄.3.°§.dictū
ē. Et ad iſtā materiā facit s̄.clic⁹ 4.°§.
5.° A . Et ſm ea q̄ ibi 7 hꝫ dicūt̄ videt̄
ītelligēda q̄ notāt̄ ī ſū.con.li° p̊.ti.15.
q.79.lꝫ ibi videāt̄ dcā latioꝛa poni ſm
Hoſti. Ibi etiā dr̄ ſm Goff. ꝙ ī dona-
tione rei modice nō reqrit̄ ɔſenſus uel
ɔſiliū clicoꝝ. Et ad hoc facit ex̄ eo.cete
rū. Itē ꝙ ep̄s ad ɔſtruēdū monaſteriū
pōt ɔferre qnq̄geſimā bonoꝝ ſue eccle
ſie. Ad edificationē v̊o alti⁹ ecclie ſolū
cēteſimā. 12.q.2.bone rei. Nec reqrit̄
nou⁹ ɔſenſ⁹. cū ſemel a iure cōceſſū ſit
Et ſi plures donatiōes fecit q̄ excedāt
qnq̄geſimā uel cēteſimā lꝫ diuerſa cir

ca hꝫ dcā ſint a diuerſis. meli⁹ videt̄ ut
excedēs reuocet̄. 7 nō oēs ſm eundem
Goff. Itē dcā qnq̄geſima uel cēteſima
nō dꝫ dari qn̄ eēt ī g̃ue dānū eccleſie.
ex̄ eo.ad ap̄lice. Itē etiā 7 ī reꝝ donati-
one dꝫ attendi rōnabil̄ ɔſuetudo loci.
ex̄ eo.ceteꝝ. B
C Utrꝫ p̄lati ecclīaꝝ donare poſſint. Rẏ.
Dicendū ꝙ pnt q̄dā modica. 12.q.2.
terrulas. ɔſiderata tn̄ rei donate quāti
tate 7 loci ɔſuetudīe.ex̄ d̓ dona.ceteꝝ
De hac mā vide s̄.clicus 4.°§.2.°et 5.°
Qrtū ecclīis donari poſſit vide.ī.ecclia
p̊.§.6.°

Donatio 2.° s.cā mortis.

Donatio cā moꝛt̄ ē cū qs
magꝭ vult ſe hr̄e q̄ꝫ eū cui donat. magiſ-
q̄ꝫ eū cui donat q̄ꝫ hēdē ſuū. ut. ff.d̓ do-
na.cā moꝛ.l.i. 7 Inſti.d̓ dona.§.2.°
C In q̊ differt donatio cā moꝛt̄ a lega-
to. Rẏ. Donatio cā moꝛt̄ ad īſtar lega-
toꝝ redacta ē. ut idē iuris ſit ī vtroqꝫ.
ut inſti.d̓ dona.§.2.° Differt tn̄ ī qbuſ-
dā. p̊ qa legatū ſp tradit̄ ab hēde. ſed
donatio cā moꝛt̄ qn̄qꝫ ab hēde qn̄qꝫ a
teſtatoꝛe. Itē ſi qs accuſat teſtm̄ ut fal
ſū amittit legatū. ſꝫ non donationē cā
moꝛt̄. Alit̄ ſi ex aliq̄ cā reſcīdat̄ teſtm̄
7 donatio cā moꝛt̄. ff.eo.l.ſi aliqs.7.l.
ſi debitoꝛ. A .Idē ī ſū.con.li° p̊.ti.15.
q.50.ſm.glo.Ray.q etiam dic ꝙ alie
ſūt dn̄e que ſolēt notari.C.de dana.cā
moꝛ.ī ſūma 7 ī littera. B
C Reuocat̄ donatio cā moꝛt̄ ſi donā-
tē peniteat. uel ſi liberat⁹ ē de piculo ī
quo erat uel ſi deficiat cōditio ſub qua
donatio facta fuit. ff. ſi cer. petat̄.l.nō
oīs. Itē ſi donatari⁹ pus decedat q̄ꝫ do-
natoꝛ. ff.eo.ſi filio.7.l.ſe.7 fi. A .Idē
ī ſū.con.eo.ti.q.75.ſm Hoſti. q etiā
addit ꝙ idē ē 7 ſi non adimpleat̄ cā ſub

q̄ donatio facta ē. ⁊ ꝙ p̄dcā d̄a ſūt niſi ſic datū fuerit ut ſtatī transſeat dn̄ium nec reuocari poſſit. qa tal' donatio int̄ viuos fcā cēſet̄. Et ex q̊ fcā ē nec ɔdi-tiōez nec modū nec pn̄iaꝫ ſine cā admit̄tit. Ex cā tn̄ reuocari pōt. ut ꝑpt̄ ſup-uenientē filioꝝ natiuitatem. 17. q. vlt quecūqꝫ. B

Donatio ꝫ° s. ꝑpt̄ nuptias. Donatio propt̄ nuptias ē qđ ſpōſus ſpōſe donat qn̄ ab ea dotem accipit. ex̄ de dona. int̄ viꝝ ⁊ vx. c. nup A. Et ibi pꝫ ꝙ idē ē etiā ſi ſpōſus donat qn̄ nō accipit dotē. qa ſiue accipiat dotē ſiue nō. illud qđ donat ſic vocat̄. Vn̄ ⁊ ī dcō. c. nup. ī fi. dr̄. Illud te nolum⁹ igrare ꝙ vxor dr̄ dare dotē viro vir aūt vxori donatiōez facē ꝑpt̄ nuptias. B. Hu⁹mōi aūt donatiōis ꝑpum ē ꝙ ſi paciſcat̄ marit⁹ đ dote uel pte dotꝫ lucrāda vxore p̄mortua. talē ptē dꝫ lucrari mlier de donatiōe ꝑpter nuptias p̄mortuo viro. ex̄ đ dona. int̄ viꝝ ⁊ uxorē. dōatio. §. ſane. ⁊. C. de pac. ɔuen. l. ex morte. A. Vbi etiā pꝫ ꝙ etiā ſi diuerſe ſint quātitates maioris ul' mīoꝝ dotis ⁊ donatiōis ꝑpt̄ nuptias. qa etiā tūc eq̄litas de nccītate reqrit̄ ī quota ⁊ nō ī quātitate. ⁊ ꝙ ſi pactio ɔ̄ria facta fuerit. nō valet. Et ſubdit̄. Eadē cuſtodiri cēſemus ſiue pr̄ ꝑ filio ſiue mater ſiue ipſe ducturus vxorem ſui iuris ɔſtitut⁹ ſiue qlibet ali⁹ ꝑ eo an̄ nuptias donatiōez nupture dederit. Sili q̊qꝫ mō pat̄ ꝑ filia ſiue mr̄ ſiue ip̄a ꝑ ſe ſui iuris ɔſtituta ſiue qlibet ali⁹ ꝑ ea vxorē ducturo dotē dederit ſeu ꝑmiſerit. qm̄ ⁊ alio ꝑ ea offerēte dotē ipſa eā per ſe vr̄ offerre. Qđ adeo veꝝ ē ut ⁊ ipſa ab alio ꝑ ſe oblatā dotē ī lucꝝ ſuū repoſcat. niſi forte is q eā obtulit ſtatī. i. tē-

pore obligatiōis ſeu ꝑmiſſiōis ſtipulatus ul' pact⁹ ſit ut ſibi dos p̄dcā reddat̄ ſibi. Hodie aūt dꝫ eq̄litas eē nō ſolū ī quota ſ etiā ī quātitate. ut ī Auten. de eq̄li. do. §. p̊. coll'. 7. Itē ī dcō. c. donatio. dr̄. Sane ſoluto mr̄imonio ſicut dos ad mulierē. ita donatio ꝑpt̄ nuptias redit ad viꝝ. niſi đ ɔſuetudīe ſecus obtīeat. B. Donatio ꝑpter nuptias alienari nō pōt. ut. ī. dos. §. ꝫ°.

Dos ē q̄ dat̄ viro a muliere ꝑ onere qđ de mr̄imonio ſuſtinet. Vn̄ tā diu durat q̄꜒ diu ⁊ mr̄imoniū. ſ eo ſoluto ſoluit̄. qa ſine eo eē nō pōt. ff. đ iure dotiū l. ꝫ. Et ē dos q̄ſi ꝑpriū p̄rimoniū mulieris. ff. de mino. l. deniqꝫ. § . ſ vtꝝ. in fi. Sꝫ q̄꜒ diu ſtat mr̄imoniū dn̄iū dotaliū ē penes viꝝ. vn̄ ⁊ ɔ̄ volūtatē viri non pōt īde etiā el'yaꝫ facē. ut. ī. el'ya z°. §. ꝫ.

Quot ſūt ſp̄es dotꝫ? R°. Due. Nam alia ꝑfecticia. alia aduēticia. Profecticia dos ē q̄ a p̄re ꝑ filia. ul' ab auo ꝑ nepte. uel ab alio noīe eorū ſeu de bonis eoꝝ dat̄. ff. đ iure do. ꝑfecticia. Aduēticia v̊o ē quā ip̄a mlier dat ꝑ ſe uel ali⁹ a p̄re uel auo. ſiue ſit frater ſiue ſit ali⁹ quis. Itē dos alia extimata. alia īextimata. Si extimata dat̄. tam lucꝝ q̄꜒ dānū ptinet ad maritū ſicut ad rei emptorē A. Extīatio. n. īducit ēptionē. ut in. l. plerūqꝫ. de q̄. ī. B. Si v̊o īextimata. dānū ⁊ lucrū ptinet ad mulierē. ff. de iure. do. plerūqꝫ. Fructus tn̄ ptinēt ad maritū ꝑpt̄ onera mr̄imōij. Vn̄ fetus dotaliū pecoꝝ ad maritū ptinēt. qa in fructib⁹ ɔputant̄. ſic tn̄ ut ſuppleat demortua capita ex iā natis fetib⁹. ut in dcā. l. plerūqꝫ. A. Idē ī ſū. con. libro 4°. ti. 25. q. z. B

Pactū p̄ri factū a filia dum nuptui traderet̄ ꝙ dote ɔtenta nullū ad bona

pr̄na regreſſū hēret.ĩpbat lex ciuilis.
Si tñ iuramēto nō vi nec dolo p̄ſtito
firmatū fuerit.ſeruari dȝ. ex̄ de pac.c.
q̄uis.li 6°.

¶ Dos ⁊ donatio ꝓpt nuptias aliena-
ri nō pōt etiā ɔſentiēte vxore.ff. d̄ fū.
do.l.lex iulia. A .Ibi nil aliud dicit
niſi ꝙ alienatio ꝓhibita marito ꝓhibe-
tur ⁊ ſpōſo. Sȝ hoc bñ dr̄ ĩ.c.cū ɔtigat
ĩ.allato. B .Nec valet alienatio niſi
vxor iurauerit nō ɔuenire. ex̄ de iure
iurando.c.cum contingat.⁊ d̄ iure iu-
rando.c.licet.li° 6°. A .Hoc eſt verū
qñ ſine vi uel dolo ſpōte p̄ſtitū fuerit
iuramētū.ut in dictis.c. B

¶ In qbꝫ caſibꝫ maritus lucrat̄ dotē?
R°.Lucrat̄ ex pacto.ut ſi paciſcat̄ de to
ta dote uel eius pte poſt vxoris mortē
lucrāda.ut.C.d̄ pac.ɔuen.l.ex morte
ĩ pncipio.⁊ ĩ Autē.ibi poſita.Itē lucra-
tur ex lege. ut ſi ꝓpt adulteriū mulierꝭ
fiat diuortiū mulier dotē amittit.ex̄ d̄
dona.int̄ virꝝ ⁊ vxorem. plerūqȝ. A .
Ubi etiā pȝ ꝙ idē ē qñ propt̄ fornicati-
onē ip̄a p ſe ſine alio iudicio receſſerit.
Et ꝙ his caſibꝫ amiſſio hȝ locū niſi po-
ſtea recōciliata fuerit viro. In dcō etiā
c.plerūqȝ.pȝ ꝙ idē qd̄ ĩ dote.ē etiā ĩ do
talicio.qd̄ ſm glo.ibi ē illud qd̄ mlier
lucraret ex pacto de donatione propt̄
nuptias. uel ꝙ pro dotalicio ĩtelligūt̄
paternales . B .Itē mortua vxore ite-
ſtata ⁊ deficientibꝫ liberꝭ ⁊ ꝓpinqs vir
ſuccedit vxori ⁊ lucrat̄ dotem ⁊ eꝫ°.ut
C.vñ vir ⁊ vxor.l.i.In alijs aūt caſibꝫ
dos ad mlierē.⁊ donatio ꝓpter nupti-
as redit ad virū.niſi ſec⁹ obtineat d̄ cō
ſuetudine approbata.ex̄ de dona.inter
vi.⁊ vxo.c.dōatio.§.ſane. A .Hec oīa
nōnt̄ ĩ ſū.cō.li° 4°.ti.25.q.5.ſm Ray.
⁊ glo.eius q̄ etiā exp̄mit ſm ius ciuile
multas alias cās ex qbꝫ marit⁹ pōt ĩpu

ne repudiare vxorē ⁊ dotē lucrari.ut ĩ
Auten.ut liceat ma.⁊ auie.§.qa vero
coll̄.8. Et ſubdit.Nota tñ ꝙ qcqd di-
cat lex iſta vir nō pōt dimittē vxorem
niſi ꝓpt fornicationē. B

¶ Pone ꝙ ꝓpt adulteriū vxoris facta
ſepatiōe thori mulier dotē amiſit.nūc
aūt ꝓbata ɔſanguinitate ſepant̄ oīo.
nūqd poterit mulier dotē repetē? R°.
Nō.Nā lȝ mō appareat ꝙ nō fuerit ma
trimoniū.mulier nihilomin⁹ punien-
da ē ꝓpt intētionē cū ope ſubſecuto.
ex̄ de biga.nup.⁊.c.vlt.⁊ etiā ut p hoc
ceterꝭ delīquēdi mā auferat̄ ⁊ ne exco-
gitet̄ falſa ꝓbatio ɔ mr̄imōiū.ſ Hoſti.
Lau.Goff.Ber.⁊ Jo. A .Idē ĩ ſū.con.
eo.ti.q.6.lȝ ut ibi pȝ Tancre. dixerit
contrarium. B

¶ Cui reſtituenda ſit dos? R°. Si dos
fuerit a pr̄e ꝓfecta.tūc ſi ĩ mr̄imonio fi
lia p̄moriat̄.dȝ dos reddi pr̄i.C.ſolu.
ma.l.dos a pr̄e. A .Hoc verꝝ ē qñ fi-
lia erat tpe mortꝭ ſub ptāte pr̄is. Sec⁹
ſi erat emācipata.ut nōt ibi glo. B .ni
ſi ſi mulier reliq̄rit liberos.qa tūc lȝ de
iure deberet̄ pr̄i.tñ d̄ ɔſuetudīe rema-
net penes libos.ut nōt̄ ĩ dcā.l.dos. A
s.ĩ glo.Quidā etiā ĩtelligūt ħ eē de iu
re.ar.l.p⁹ dotē.ff.ſo.ma.Alij ɔdicūt.
Sȝ p̄ma opīo p̄ualet.ut nōt̄ ĩ ſū.con.
eo.ti.q.7.ubi etiā nōnt̄ oīa q̄ ĩ ħ.§.hn̄t̄
B .Si vō vir p̄moriat̄. tūc tal' dos pr̄i
⁊ filie reddēda ē. A .Verꝝ ē qñ filia ē
ĩ ptāte pr̄is. alit̄ vr̄ dāda ſolū filie. ut
vr̄ colligi ex.l.2.ĩ.allata.⁊ ex glo.ĩ di-
cta.l.dos.niſi pr̄ fuerit tpe datiōis ſti
pulat⁹ eā ſibi reddi.ut dr̄.ĩ. Qñ vō fi-
lia ē ſub ptāte pr̄is.tūc fit qd̄ dictū eſt
ſ.⁊ qd̄ ſeqt̄. B .Ita tñ ꝙ nec pr̄ alit̄ qȝ
ex voluntate filie eā petē pōt.ff.ſolu.
ma.l.2. A .Ubi etiā pȝ ꝙ ſilr̄ nec filia
pōt petē ſine pr̄e.Et dr̄ filia pr̄i ɔſētire

qn̄ ſcit ⁊ nō ꝯdicit. uel qn̄ effecta fue-
rit demēs. B. Q; ſi pr̄ nō viuat uxori
reddēda ē. ut ibi. Si v̄o dos fuerit a q̊-
cūq; alio ꝓfecta. tunc ſi p̄moriat̃ vxor
ad hēdes ei⁹ ꝑtinebit dos. Si p̄moriat̃
vir. dos ad vxorē redibit. Intellige h̊
niſi ille q dedit fuerit ſtipulat⁹ dotem
ſibi reddi. C. de rei vxo. ac. l. vnica. ⁊
ff. ſolu. ma. l. q̊tiēs. §. p̊. A. Hoc verū
eſt qn̄ ſtipulatio facta ē tp̱e q̊ dos data
uel ꝓmiſſa fuit. Secus ſi poſtea. cū ius
iā q̄ſitū ſit mulieri. dcā. l. poſt dotem
ff. ſo. ma. B

¶ Qn̄ reſtituēda ſit dos? R̄c. Si dos cō
ſiſtit ī rebꝫ. s. mobilibꝫ. reſtituēda eſt
ſtatī ſoluto mr̄imonio. Si v̄o ī mobili
bus d; reſtitui īfra ānū. C. de rei vxo.
ac. l. vnica. §. cū aūt. A. Idē ī ſū. con.
eo. ti. q. 8. ſcd̄m Ray.

¶ An ſp maritꝰ ī caſu reſtituēde dot
ꝯpellat̃ reddē ī totū. R̄c. Maritꝰ ī reſti
tuēda dote nō ꝯdēnat̃ niſi in q̄tū facē
pōt. s. habita rōne ne egeat ſi nō dolo
v̄ſatꝰ ē. C. d̄ rei vxo. ac. l. vnica. A. §.
cū aūt. ꝯiūcta. l. ī ꝯdēnatiōe. ff. de re.
iud. B. Et d; cautionē exp̄mē q̄ ſi ad
meliorē fortunā puenerit ſoluet reſi-
duū. Hoc etiā p̄uilegiū trāſit ad filios
eiuſdē mr̄imonij. ut. ff. ſolu. ma. l. ma
ritū. A. Meliꝰ facit. ff. eo. ti. l. etiā. In
l. n. maritū. nil aliud dr̄ niſi q̄ h̊ p̄uile
giū nō trāſit ad hēdē. B. Sʒ hoc hēdi
ex̄neo nō ē p̄ſtandū. qa tale bn̄ficium
pſonale ē ⁊ cū pſona extīguit̃. A. Hoc
dr̄. ff. ſolu. ma. l. qa. q̄ ſeq̄t̃ īmediate pꝰ
dictā. l. maritū. Et oīa q̄ hn̄t ī hoc. §.
notāt̃ etiā ī ſū. con. eo. ti. q. 9. ſm Ray.
Aduertēdū etiā q̄ ſi maritꝰ paciſceret̃
q̄ poſſet ꝯueniri vltra q̄ꝫ facē poſſit eſt
ꝯ̄ bonos mores ⁊ nō valet pactum. ff.
ſolu. ma. l. alia. §. p̊. B

¶ Vtrū maritꝰ uel eiꝰ hēdes ī reſtituē-
da dote poſſint detrahē expenſas. R̄c.
Expēſas nccīas. utputa q̄ domū refe-
cit ⁊ hꝰmōi. retinē pōt. ut. C. de īpen.
ī re. dota. fac. l. i. Expēſas v̄o volunta-
rias uel voluptuoſas pdit etiā ſi volū-
tate mulierꝫ facte ſūt. ff. ſolu. ma. l. in
volūtarijs. A. Iſta. l. ē potiꝰ. ff. d̄ ipē.
ī re. dota. fac. Et q̄d hr̄ ī h̊. §. fuit dictū
Ray. ut pꝫ ī ſū. con. ī dcā. q. 9. B

¶ Quid ſi maritꝰ tenet̃ d̄ dote ⁊ hʒ alia
debita? R̄c. Mulier ꝓ dote hʒ obligata
oīa bona viri in tantū q̄ p̄fert̃ oībꝫ cre
ditoribꝫ nō hn̄tibꝫ exp̄ſſam ypotecā.
Et hoc niſi aliꝰ p̄or ſit ī ſili iure. ut qa
p̄tit dotē p̄cedentē. ut. C. q po. ī pig.
ha. l. fi. vide. ī. reſtitutio 2°. §. 5°. Sʒ in
donatiōe ꝓpt̃ nuptias nō p̄fert̃ mlier
creditoribꝫ niſi poſterioribꝫ. A. Hoc
idē colligit̃ ī dcā. l. fi. ī fi. Et idē q̄ ī h̊
§. dr̄. nōt̃ ī ſū. con. li° 4°. ti. 25. q. xi. B

¶ Etiā ꝯſtāte mr̄imonio mulier pōt
recupare dotē. ut qn̄ vir v̄git ad īopiā
C. d̄ iure do. l. vbi. A. Ibi etiā dicit̃ q̄
non d; mulier hoc caſu dotē alienare ſʒ
ꝯſeruare ꝓ ſuſtentatiōe ſui ⁊ mariti ⁊
filiorꝫ. B

¶ Pro delicto viri nō d; vxor dotem
amittē. ex̄ d̄ pig. ex lr̄is. etiā ſi cōmiſit
crimē leſe maieſtatis. C. ad. l. iul. ma.
quiſquis.

¶ Poſſeſſiōe pignorata genero ꝓ dote
fructꝰ n̄ debent ꝯputari ī ſortē ſi gener
ſuſtinet onera mr̄imonij. ex̄ de vſur. ſa
lubrit̃. vide hoc. ī. vſura p̊. §. 16. q ia-
pit. Pone quidam gener.

¶ Qui hʒ cognoſcē d̄ mr̄imōio hʒ cog-
ſcē ⁊ d̄ dote tāq̄; de acceſſorio. ex̄ de do-
na. int̃ virꝫ ⁊ vxo. c. p̊. 2°. et 3°. ff. de iud.
do. l. 2. 7. 3. A. In his. ll. nil d̄ hoc dr̄.
ſʒ ad h̊ bn̄ facit. l. 2. ff. d̄ iud. om. iudi. B

Dubia.

Vtrum dubia
ſint in meliorē

partem interpꝛetanda. R° ſcđm Tho.
ſcđa ſcđe.q.60. Dicendū ꝙ ſic.ut dicit
glo.ſup illud Ro.14°. Qui nō mandu
cat. manducantē nō iudicet. Nā ex h̄
ꝙ aliqs hꝫ malā opinionē đ aliq̄ abſqꝫ
ſufficienti cā īiuriat᷑ ei ⁊ ꝯtēnit ipm̄.
Nullus aūt dꝫ aliū ꝯtēnere uel nocu-
mentū qđcūqꝫ īferre abſqꝫ cā cogēte.
Et iō ubi nō apparēt de malicia alicui⁹
māifeſta īdicia debemus eū bonū hr̄e
īterp̄tādo id qđ dubiū ē ī melioꝛē ptē
Et meli⁹ ē ꝙ aliqs freq̄uēter fallat᷑ ha-
bēs bonā opīonē đ aliq̄ malo hoīe q̄ꝫ ꝙ
rari⁹ fallat᷑ hn̄s malā opinionē de aliq̄
bono. qa ex h̄ fit īiuria alicui. nō autē
ex p̄. ex̄ de re.iu.eſtote. A. Idē in ſū.
con li° 3°.ti.34.q.235. B. In dubijs
via tutioꝛ eſt eligenda. ex̄ de homi. ad
audientiam.

DUellum ē ſingu-
laris pu
gna ꝓ pbatione v̄itatis. ita vi
delꝫ ut q vicerit pbaſſe ītelligat᷑. ⁊ ſi nō
vicerit defeciſſe ī ꝓbatiōe putet᷑. Et dr̄
duellū q̄ſi duoꝝ bellū. Dr̄ etiā mona-
chia.i.ſingularis pug̃. A. Idē etiā ī ſū.
con.lib° 2°.ti.3.q.1.ſm Ray. Hoſti. ⁊
Goff. Et addit Ray. Dr̄ etiā vulgo in
qbuſdā ptibꝫ iudiciū eo ꝙ ibi iudiciū
dei expectatur. B

¶ Duellum facere nō ē licitū.2.q.5.
monomachiā. Nā eſt ꝯ p̄ceptū illud.
Nō tēptabis dn̄m deū tuū. Deut°.6°.⁊
Math.4°. Cōtra qđ nullo mō faciendū
ē.⁊.2.q.2.q̄rit. Itē expꝛ̄ſſe ꝓhibet᷑ lege
ſclari. C.đ gladiatoꝛibꝫ.l.vnica.li° xi°.
Con.ī h̄ Goff.⁊. Hoſti.⁊ Tho.ſcđa ſcđe
q.25. A.īmo.95.arti.8°. Et h̄ fuit p̄n
cipale dictū Ray. ut pꝫ ī ſū. con.li.2°.
ti.3.q.2. Et addit Ray. Nec obſtat ꝙ
crimē leſe maieſtatis crimē pduellioīs
appellat᷑. qa illud nō iō dr̄ ꝙ in illo cri-
mine ſit admittendū duellū. put qdā
male ītellexerūt. ſʒ qa pduelles dicunt᷑
hoſtes. vult ḡ dicē crimē pduellioīs.i.
crimē hoſtile. ff. đ v̂bo.ſigi.l.q̊ nos. B

¶ Utꝝ ī duello ꝯſuetudo general'ali-
quē excuſet. R° ſm Ray. ⁊ Hoſti. Nul
la ꝯſuetudo ul' veri⁹ coꝛꝛuptela pōt ali
quē excuſare. qa diutr̄nitas tpis nō mi
nuit pctm̄ ſʒ auget. ex̄ đ ſymo. nō ſatis
⁊.c.cū ī eccl'ie. Peccāt ḡ oēs moꝛtaliter
ſʒ different᷑. Grauit᷑.n. peccat q ſuſcipit
etiā ꝓpt᷑ quēcūqꝫ metū. Attenuat᷑ aūt
pctm̄ ei⁹ multū ꝓpt᷑ piculū reꝝ ul' pſo
ne.32.q.5. ita ne. ex̄ qđ met⁹ cā. ſactis.
Ille aūt q ſpōte ſuſcipit ⁊ q offert ⁊ iu-
dex q defert ul' auctoꝛitatē p̄ſtat. Item
ille q ex officio dat ꝯſiliū auxiliū ul' fa
uoꝛē. Itē ſacerdotes q dāt bn̄dictionē
ſicut alicubi ē ꝯſuetudo oēs dico lōge
peccāt ḡui⁹. Et ſi contigerit ibi homi-
cidiū oēs fierēt irregl'ares.17.q.4. oēs
Si ḡ cl'ico offerat᷑ duellū. nullo mō ſu-
ſcipiat. nec p ſe nec per aliū loco ſui. qa
de iure dꝫ deponi. ex̄ eo.c.p̊.et 2°. A
Pōt tn̄ ep̄s cū illo diſpēſare dūmō ex
duello moꝛs uel mutilatio ſecuta non
fuerit. dcō.c.p̊. B. Sꝫ dꝫ eū ep̄s defē-
dere uel eccl'ia de cui⁹ iuriſdictione eſt
ex̄ đ fo. ꝯpe.c.p̊.et xi.q.1.c.p̊.et 2°. A
Con. etiā p̄dcīs Goff. ut ī ſū. con.eo.
ti.q.3. B

¶ Nūqd fiūt irregulares cl'ici q affe-
rūt reliqas ad iurandū pugnaturis in
duello? R° ſm xb. Ray. videt᷑ ſentire
ꝙ ſic. qa vr̄ coadiuuare ad h̄ ꝙ duellū
fiat. ſicut illi q dāt bn̄dictionē. Mihi
tn̄ videt᷑ dicēdū ꝙ ſi tales clerici ſolū
afferūt reliqas ad iurādū. ita ꝙ eis nō
afferentibꝫ nihilomin⁹ fieret duellum
nō ſunt coopatoꝛes nec vidēt᷑ eſſe irre-
gulares. aliter ſic. A. Veritas ē ꝙ non
pōt negari qn aliq mō ſint coopatoꝛes

Et cū bellū ſit iniuſtū merito īcurrūt
irregularitatē. ut pōt colligi s̄. bellum
z.° § z.° Vn̄ 7 idē xv. dīc ꝙ nō ē ſecurū
dicē ꝯ͛riū. ut pꝫ ī ſū. cō. li.° z.° ti. 3. q. 4. B
¶ Quid de ep̄is. abbatibus. 7 caplīs. 7
clīcis. qui a ſclari dn̄o cogūt̄ aut ſubire
duellū aut res eccl̄iaſticas pdē. Itē qd
de ep̄is 7 p̄latis hn̄tib9 iuriſdictiōes tē
porales. 7 ī eoꝝ curijs īducūt̄ 7 iudicā
tur duella ? R̄ñ° ſm xv. In oīb9 h9mōi
caſ ib9 ſi p̄lati ſeu clerici offerūt ſeu ſuſ
cipiūt duella aut p ſe aut etiā p alios d̄
eoꝝ mandato. aut p ea iudicāt. aut ali
quā auctoritatē ſpālem p̄ſtāt. peccāt
mortaliter. Et ſi ſeqt̄ mors fiūt irregu
lares. Si aūt talia fiāt p yconomos uł
p̄poſitos ſclares adminiſtratores p̄la-
toꝝ ſine ſpāli mandato. prelati qdem
peccant mortaliter talia tolerādo. nō
tn̄ credo ꝙ īcurrāt irregularitatē. ex q̊
ſup h̄ ſpālem auctoritatē nō p̄ſtant. lꝫ
p̄cipiant baliuis ſuis ꝙ iuſticiā faciāt
ī tali uł tali cā. qa ī tali gnāli mādato
nō ītelligit̄ aliqd mādari d̄ duello. 7 ī
h9mōi caſib9 ſi rex velit pſonā eccl̄ia-
ſticā ꝯpellere ad duellū aut auferre ei
bona ſua. debēt ep̄i ſe īuicē viriliť adiu
uare. Cleric9 aūt dꝫ poti9 oīa mala tole
rare q̄ꝫ tali malo ꝯſentire. Et oīa p̄dcā
ītellige eodē mō de iudicio ferri candē
tis 7 aque buliētis ī qb9 oīb9 tēptatur
de9 ꝓpter qd̄ ꝓhibita ſūt exp̄ſſe. z. q.
5. mēnam. 7. c. conſuluiſti. 7 ex̄ d̄ pur.
vul. c. vlt̄. A. Idē ī ſū. con. eo. ti. q. 5
Et addit̄ ab eodē xv. Credo etiā ꝙ in
publicis p̄dicatōib9 pōt ītimari ſclari-
bus. ruſticis. 7 plebib9. dū tn̄ mature
7 modeſte 7 q̄ſi p modū ꝯpaſſiōis dica
tur eis ꝙ ſi hoc faciūt nō ſūt ī ſtatu ſal-
uandoꝝ. 7 p̄ſerti ī his locis ubi ſup h̄
credūt̄ iuris ignorātia laborare. que ī
ep̄is 7 abbatib9 7 ceteriſ eccl̄iaſticis p-
ſonis nō ē tolerabilis. q̄cqd ſit de ſcla-
ribus. B

¶ Pena pugnantiū ī duello ſm Ray.
ē depoſitio ſi erāt clīci. Et ſi mors inde
uel mutilatio ſubſecuta fuerit. nō pōt
ep̄s cū talib9 diſpēſare ī officio. ſ ī bn̄-
ficio. ſic. Hoſti. vō dīc ꝙ nō pōt. Et poſ
ſet dici ꝙ nō pōt diſpēſare ī aſſequēdo
nouū bn̄ficiū. ſ in retinēdo habitū ad
ſuſtētationē. A. Sꝫ certe ī. c. z.° ex̄ de
cle. pug. in du. dr̄ ꝙ pōt cū talibus ſup
hn̄do bn̄ficio diſpenſari. Et ita dicit
Ray. Nec ꝯtradicit Hoſti. dīc. n. ꝙ cū
talib9 ad bn̄ficiū hn̄s curā aīaꝝ nō diſ
penſabit inferior papa. ut pꝫ ī ſū. con.
eo. ti. q. 6. ubi etiā dr̄ ꝙ bn̄ficiū ſup q̊
fuerit diſpenſatū tales hr̄e poterūt ut
titulū ſm Goff. Scd̄m alios vō habe-
būt tm̄ ut ſtipendiū ſicut laic9 7 extra
eccl̄iam. 3z. diſ. ſi q vō. Et hoc vr̄ veri9
qa bn̄ficiū dat̄ ꝓpter officiū. 16. q. 1. ge
neraliter. Vn̄ cū non poſſint vti officio
nō vr̄ ꝙ poſſint ī titulū hr̄e bn̄ficiū. B
Q; ſi nec mors nec mutilatio fuerit ſub-
ſecuta etiā ſi ſacerdos uel clīc9 ī duello
oblato uł ſpōte ſuſcepto amiſiſſet ꝑtē
digiti ſed nō tantā qn ſine ſcādalo poſ
ſet celebrare q̄ꝫ tūcūqꝫ fuerit ḡuis exceſ
ſus pōt ep̄s cū tali p9 pactā pniam diſ
penſare. ex̄ eo. c. p̊. et z.° A. Hoc verū
ſm eūdē Ray. ſi aliter nccītas uł vtili
tas hoc expoſcat. ut ī dcā. q. 6. B. De
pugnantib9 ī torneamētis vide. ī. tor-
neamentum.

Ebrietas vtrum ſit peccatum
mortale. R̄ñ° ſm Tho. ſecūda
ſcd̄e. q. 150. Immoderatus vſus vini
poteſt cōtingere triplicitet. p̊mo mō
ita ꝙ vtēs neſciat potū eē īmoderatū 7
iebriare potētē. Et ſic ebrietas pōt eſſe
ſine pctō. 7 ſic de Noe credit̄. z.° modo